

Joseph Contisto

אלי אולאים בריים באלא. אוניםיגופיותיחולצותינבריים

ביפ ביפ... דכתא מציגה אופנוו גדריים חדמה, כטפנדם, לפנאי וככל המוחפחה... ביפ.



BIDEDio

ב"ט באלול, תשמ"ו, 3.10.1986 מ 1986 כל הזכויות שמורות ל.מעריב"

טקס שנערך השבוע בירושלים צוטטו בין השאר - הדברים הבאים:

צריכים לחפש, למצוא ולהבליט את כל היפה, את כל מעודד, את כל מה שכדאי למענו להלחם ולטרוח, לעמול, לשקוד. צריכים לזכור ולהזכיר את ייחודנו, את מטרותינו חשנות אשר כבר דהו מרוב שימוש ואין משתמשים בהן יתר, ואת אלו החדשות, אשר מהן שנויות במחלוקת ומהן וחלת הכלל. צריכים לצאת אל המרחבים, לראות את הארץ חיצה, לואות מה שניבנה בה, לראות את שחיובי בה, את מה שנוצר, את כל מה שמצוי בצד האקטיב של המאזן, שמא נשקע בפסיב המדכדך המשליט נכאים".

כתב זאת לפני שנים אחדות אדם שחלם להיות עיתונאי אן לא הגיע לכתיבה סדירה בשום עיתון יומי. במקום לחיות וביא זעם מבקר ומוכיח, הקים וניהל את מפעל המתנ"סים כשהוא מחולל את אחת המהפכות החברתיות השקטות בארץ. חיים ציפורי ז"ל, מורה וידיד שנפטר לפני שנתיים, חיה אחד הסמלים היותר יפים של ארץ־ישראל היפה לפני עשרים שנה תפש שהאדם היחיד זקוק למנות קבע של זריקות תמריץ ותקווה כדי לטפח את גאוותו העצמית, אם מבקשים להפיק ממנו את המקסימום, כדי שהתפוקה הכללית תכביד את משקלה הסגולי של הקהילה נישוב הקטן כמו במדינה כולה. אמר ועשה. בעידוד מפעלו חתארגנו יחידים וקהילות בשכונות מצוקה ובעיירות המיתוח לחפקיע לעצמם את ניהול ענייניהם. כשצוטטו תוברים השבוע בטקס לזכרו לא מצאתי קולעים מהם לבטא את המסר של המוסף המיוחד הזה לראש השנה

חמוטף חורג מהמתכונת חרגילה בתוכנו ובצורתו. חמדורים הרגילים יחכו לסופי-שבוע פחות חגיגיים. רובו כמלו סובב על ציר אחד. "כל טוב ישראל" איננו מצעד הישנים. זוהי שרשרת סיפורים על אוצר הטבע האנושי חיחיד שלנו, הנכס שברוב ימות השנה לא כליכך מטופח ונמקרים לא מעטים נשחק ונרמס. סיפוריהם של אנשים שובים שעושים מעשים טובים, למרות תפוליטיקה ומעבר להתבהמת וגסות הרוח; החיים, שמרוב דמעות ושערוריות וצר החיטוט העצמי במצעים, לא נמצא להם חמקום הראוי נטתרות העיתונים. במוסף חזה הם עושים היום כותרת

ברגע של חשבון נמש (כן, יש גם כאלה אפילו אצל תעיתונאי המשומשף, הציני כביכול) מתעודר חסמק עד כמה מחלט הוא דגם "האדם שנשך כלב" כמודל לחדשה עיתונאית. האם יש לו תוקף בחברה שחנורמה חתיקשורתית שלה חיא האדם שאוהב לנשוך אנשים. וכך קורה שהיצר העיתונאי חמחפש את החריג ינסה למצוא אותו בקוטב הנגדי. לא צריך להתאמץ חרבה. ואין זו טטיה מחובה המקצועית, אם עדיין מצמים מהעיתונות שתהיה לב חשמירה של חדמוקרטיה. מפני שקורבנו המיידי של מצבדות ציבורי קודר ומייאש, הוא האדם היחיד. מי שוקלע למינהרה שאין רואים את חאור בקצה, נוטה לאבר את אמונו ובטחונו במוסדותיו החופשיים, ולהתנער מחם לשובת "האוש החוק" חראשון שיחפנט אותו בלהטוטי

חדו"ח של אמנון אברמוביץ בפתח חמוסף מפצח את השנח הפוליטית לגורמיה המגוחכים. אבל זאת רק כדי לחשוף את התוך תאנושי עם הסיפורים של ועל חאנשים אינשו לא יעשו כתרות ראשיות, מפני שאינם יודעים לשות כלכים או בני אדם. כי המומחיות שלהם היא לאחוב אשים. כמעט סקופ. יש חיים אחרי הרוטציה. או כמו שיהותו גמן אומר בפתח הדברים: "מעבר לכל, זאת מליות החידה בעולם שיש בה חבר'ה. וכל כמה שאתה שותר אוהב את החברים שלך, יש סיכוי שהמדינה שלך, אחה אתה לא תמיד אוהב, תשתפר ותהיה למולדת האיח לאחבה, אהבת מולדת היא קודם כל אהבת האדם

קריאה נעימה, ושנה טובה. גם ברכה ובעיקר תקווה.



אוהב את הפלונה. על המדינה היחידה שיש בה חבר'ה. מאת



בוחבוט בארץ המלאות. המהפכה השקטה של מעלות. מאת שרית פוקס. עמ' 14.



מגדל עמק הסיליקון. המאה ה־21 החלה במנדל העמק. מאת חמר גיא. עמ' 18.





קו ירוק, קווים ארומים. במה שונים בני מושב יתור מגוש אמונים. מאת מיכל קפרא, עמ' 30.



אנשים שמחים באמצע הלילה. גל החדש בבידור העממי מועדונים "יווניים" ו"תורכיים" בנשמה. מאת מנחם חלמי. עמ' 32.

עורדו צבי לביא עריכה: דניאלה בוקשטין עיצוב ועריבה גרפיתו יורם נאמן וזיות שליו גרפיקהו נטע גריושפן

מודעות: אורי דגן



אוחנה עושה טיפול שורש. עמוס לבב (עמ' 17); למתנדבים בטוק. עמוס לבב (עכו 22); בן 23, מרגיש כמו בן יוסף ולטר (עמ' 25); ברנשים וחתיכות: שרית פרקול (עמ' 35); מדברים בפרחים. יצחק בן־חורין (עמ' 38).

שבתל אמוון אברמוביץ

THU TIUT

נשיא שארל דה־גול יוחסה פעם אימרה,

שלהייפרס כבר בתקופת טרום־שמיר, אפשר בהחלט להוסיף את השיפור ברימויה הבינלאומי של ישראל. "הקומוניזם", נהג לומר מנחם בגין, הוא דגלה של שנאת ישראל, המפקת נשק לשונאינו סביב, דגל רריפת היהודים והשפה העברית, מחנות ריכוז ודיכוי האדם". פרט, לעומת זאת, נפגש עם שר החוץ הסובייטי. גם הנשיא האמריקני רייגן כינה את רוסיה הסובייטית "אימפריית הרשע" – אבל התיישב לשוח עם מיכאיל גורכצ'וב, תוך שהוא מנסה להניח את יחסי שתי המעצמות על בסים אישי, נינוח יותר.

בעוד שבועיים

לתפקיד ראש

יתחיל פרס לרוץ

והוא בוודאי גם

האינפלציה, תוך

שמירת הבסיס

הדמוקרטי, היא

הישג אדיר של

והוכחה ניצחת

- שלא נגזר עלינו

שמעון פרס:

לחיות על

הדברת

הממשלה לשעבר.

מספקת לשלום, ובעיקר נטול מזל, מסני, שעם ירידת מחירי הנפט, הצטמצמה ההתעניינות האמריקנית המיוחרת במזרח־התיכון. ההוריה, שנו אבות הספיטליום, קובעת את ההכרה. תגורות עולמיות אשר הטיבו עם הכלכלה הישראלית, הרעו עם מדיניות־השלום הישראלית. תשומת־הלב האמריקנית הועתקה ליחסים עם ברית־המועצות ולמזרח אסיה.

פרס הוא יהודי טבלני, נוגס לאט, עוד נתח ועוד גיס. אך מה למכרסמים אל תהי כאן תקווה. רק לבעלי המלתעות.

בספרו "כגין בשלטון" כתב טדי פרויס, שבךגוריון ניצב ופנ פרס ניצב ופניו לעתיר הרחוק ואינו מוכן לתקריב אפילו את

העתיר הקרוב. בשתי הצבעות, לפחות, כנושאים שוליים־לכאורה, פעל

ראש הממשלה כאילו היה ספורטאי השנה, מיישם את האימרה הספורטיבית, לא־חשוב־הנצחון־העיקר־ההשתתפות: בהצבעה על יישום מסקנות ועדת ביימקי ופיטורי רפאל רקנטי, נמנע. בהצבעה על הקמת ועות הקירה לפרשת השכ"כ, הצביע בער, עם המיעוט. साम्बर्गात ६

מיותר כמוכן לציין, שאילו רצה לנצח, יכול היה להבטיח לעצמ מתנשאת וחוטאת ביומרה היסטוריוסופית, על רוב ולמת לרב פרק, למשל, עוד ראש מועצה דתית אישם. בטוכת העניין והמועמד הטוב ביותר הנראה על פני השטת אנל יותר מכל אחד אחר הוא מייצג את חולשת־הרעת של מפלנת העכורה, את ההתגוננות הכלתי פוסקת, המעיזה, כמקרה המונ, להציג שאלה: "בין הים לבין הירדן חיים כבר היום שני מיליון ערבים ושלושה מיליון יהורים – איד ייראה העתידין ומתור ראיון

הסתברה איזושהי אמת מתוך שפעת המלל של מי שהיה שר וזעף, ועכשיו שר לשעבר וזעף, יצחק מורעי, על פרס – הרי היא היתה כאמירה "ראש־ממשלה מעופף".

ימים אחרים בטרם ראש־השנה ולפני שהראיונות החגיגיים רואים אור – אפשר לנחש, ולכתוב על בליינה, שבראיון המיוחד והתגיגי עם ראש הממשלה יימנו הצלחות השנה שעברה. התכנית הכלכלית והיציאה ממרכית שטחי לבנון. ואם הישגיו העיקריים, הלא־מבוטלים, של ראש־הממשלה פרס מצויים בשנה שעברה -הרי שבשנה הזו ניכרים הישגיו באווירה וכמצכ־הרוח בלבר.

פרס הגיע לפיסנה עם הנשיא מוכארק ולא עמר כו העוז להסכים על הגדרה עצמית לפלשתינאים במסגרת סונפרוציה עם ירדן. ניסוח מינימלי שאיננו מתרחק הרכה מהסכמי קמפ־דייוויד. גיסוח שהיה מאפשר אולי להפקיע את הייצוג הפלשתינאי מאש"ף ולהפקידו בירי המלך חוסיין, אם יחפוץ, ולחילופין בירי הגשיא

ראש הממשלה היוצא הוא איש שלום נטול אומץ במירה

לעשות והשינויים כמזרח התיכון נעשו, עד כה, דווקא בביסים גדולים, כתרועות וכחצוצרות: מלחמת ששת חימים, יום־כיפור, יוומת סאראת, מעמר קמם דייוויר, שרון בלבנון.

לעתיד, מוכן לשלם שטרות מחעבר. בגין, הוא כתב, ניצב ופניו לעבר, מוכן למשכן את העתיר.

נפוליאון: הוא היה בסדר, אמר רה־גול, אכל לא ידע איך לצאת מהכמה. מנחם כנין, למשל, יצא דרך תרים מוגף. ראש־הממשלה שמעון פרט יוצא משתי שנות שלטונו דרך אולם־הנוסעים של הנתב"ג: בריטניה, צרפת, דרום־אמריקה, מרוקו, קאמרון, קאהיר, ארצות־הברית. אם

ויתרתי על כלום". כאילו שמי שייפטר מהשליטה על רצועת עה אמירה וקוץ כה: לזכות מפרעת הנוסטלניה, המאפיינת את עם ששימאות אלף תושביה, יוותר על גכם. כאילו שמי שיחמך למדינת ישראל את הרצועה הרחוסה במיליון כני־ארם בעוד דוד אחר, יאכר משהו. רוב יהודי מוחלט במרינת ישראל הוא תנאי הכרחי ליישום

התפישה החברתית של מפלגת העבודה; אמצעי ולא מטרה אצל הליכוד מהווה הטריטוריה גם אמצעי וגם מטרה.

שמעון פרס הוא ראש־ממשלה אינטליגנטי, רגיש, רוצה

כ"מוקר"). או בעת שחזר מאחר ממסעותיו ולנוכח הביקות

ההיסטרית־תמיד, אמר: "על מה ויתרתיז על מה ויתרתיז לז

את הפרק המריני בקרנציה שלו מסיים פרס כאשר שטר־הבוררות על טאבה תתום. על האקט הטכני, הוניה הוה, השחיתה הממשלה חורשים ארוכים כל-כך, שחלק מישיבותיה נפתחו כאשר שר מברך את רעהו בצפרא מאבה. צדק עזר ויצגון



שמיר: עוד זה מדבר וזה בא.

פאמר כומנו, שבמקום ללכת לבוררות עם מובארך, העדיף פרס

ומוקצר, יכול היה פרס, פרס כפי שהוא, רק לזרוע ברמעה, כדי פהליכור יתרום כרינה. זריעה שאינה מלגוה בקציר, נראית, ולא

הססנות ותוסר־בטחון מאפיינים את שרי מפלגת העבורה

נמחמה הקטנה והפנימית שלהם, קובלים נערי פרס על הרובר

ארי סביר, אשר לעתים קרובות מדי שוכח מיהו הקליינט וחשהממשלה) ומיהו נותן השרותים (הרובר). כאשר יועץ־תקשורת

אנ פניקור במרוקו וכותב על חוויותיו הנסטרונומיות – הוא לא שור לניקור במרוקו להיות יותר מאשר גילוי של מסערה חדשה.

משר כתבתו זו נושאת את הכותרת ,יהיה לו מה לספר לבניו

ולנבדיו", והסיפוד הוא על בני־מעיו – אין פלא, שהנימיק מאפיל

נתתירתו למעלה, נהג סביר להגדיר את תפקידו בספר

הניקורים בתו"ל – יועץ ראש־הממשלה, כמקום לכתוב

יעדהקשורת. כאשר יועץ־תקשורת, ככזה, מצטלם במרכז התמונה,

תושר יועדתקשורת, ככזה, הופך להיות נושא עצמאי של כתבות

שום בם בזה משום - יש גם בזה משום אונאיות, ומיועץ-תקשורת הוא נעשה יועץ

תוופה, שולית אך נוספת, לכך שהתקשורת נראית כאילו היא

עוד מעם קט יטפס ויעלה על כס ראש־הממשלה יצחק שמיר.

תויסים השנים החוצה יינעלו, הכספים הנאגרים שנימה יוזרמו.

מלית ברירה נתגעגע לפרס. מרף הביקורת והכעס, בעיקר על

שיפולו הרופס והחורל בפרשת השכ"כ, נזכור אותו לטובה.

נארשים האחרונים, נוכח כמה וכמה מעשים ומחדלים של פרס,

ימק ובין וחיים כר-לב – התחלנו להרגיש כמו במשחקי הגביע

השלמי בכדורגל: מניעים למשחק הגמר בלי קכוצה פייבוריטית.

החלנו להרגיש כמו צופה סקרן אך שווה־נפש לשאלת הנצחון

מהחורש הכא, תוך שהוא הולך ושומט נקודה אחר נקודה

נסקרי פושלריות, יעשה שמעון פרס מאמץ גרול בריצתו לתפקיר

משר הם. שלו, לדוגמא, את חקירת פרשת הקרקעות בגדה. זו שפתחה בקול גרול ונסתיימה בקול ענות חלושה. נפתחה ביצחס צור, אריאל שרון ודור לוי, ונסתיימה בשמוליק עינב ואכי צור. מסר השכל: אם אין לך אומץ ללכת ער הסוף – אל תתחיל בכלל. מצה היא, שאנשי מפלגת העבורה נועלים לרגליהם נעל רכיבה תל ריקוד, כך שאינם יכולים, בסופו של דבר, לא לרכוב ולא

לומיי בצדם, כמו מסע מתמשך של יחסי־ציבור.

בעיות הבעיות עם ממשלת פרס, פרס כפי שהוא, נעוצה בזמו - הפצר שעמר לרשותה. מכלי לפגוע באף עיתון ובאף פרסומאי צושציה היא שהיתה הלוח הבטוח. מאויים על־ידי הומן ההולד

ללכז למישור עם שמיר.

על המינתר המדיני.

העשייה, כל העשייה.

להשקיע בעורים טקטיים

שיטת הבחירות, אשר התאימה איכשהו לחברה הישראלית ההומוגנית של שנות החמישים והששים, כאשר רוכ העם שפה אחת ודברים אחרים, איננה מאפשרת עור נצחון: וכפועל־יוצא מכך, הרכבת ממשלה. היא מאפשרת, למשל, ליצחק שמיר להציע בליל־הַכחירות למערך, היוצא קצת כמנצח, להתנער משותפיו בשמאל ולהצטרף לממשלת אחרות לאומית.

הפטנט של ממשלת אחרות לאומית יחיה אתנו, אני חושש, עוד שנים רבות. התרגום הפוליטי של ההתפלגות כחברה הישראלית דרך השיטה הקיימת, לא יכול שלא להניב אלא ממשלת אחרות. זהו הגימוס העיסרי ארוך־הַטווה המצדיק סיום מכובר ונטול התחכמויות של הרוטציה. שלא לרבר על הנימוק החינוכי והנורמטיבי. איך היה אומר מנחם בגין, אחר מגדולי המתמחים־המתחזים במשפט רומיז הסכמים יש לקיים. הסיבות הללו, כולן ביחד וכל אחת לחור, מחייבות לדעתי את וערת ה'תפר" של מפלגת העכורה (ואת המפלגות הרתיות) לא לעשות קונצים ולא להתחכם עם העברת השלטון. לא אכלת חזיר, אז לפחרת שהשומן לא ייול.

ממשלת אחרות היא כנראה האפשרות היחידה של כל אחר משני שותפיה להיות בשלטון. למרות הצעקות של חבר־הכנסת חיים קופמן, המתחייבות מתפקידו כראש סיעה; למרות הפעלולים של משה שחל, המתחייבים ממקצועו האזרחי; או ההתפרצויות העונתיות של אריאל שרון, המתחייבות מהיותו אריאל שרון -הממשלה הזו עברה לא רע. כמעט כמו בשירו של נתן אלתרמן: על אף כל השוני הרב והיסורי/ הורגשה כתבלין מיוחר וסורי/.

כאשר חשיטה איננה מעביקה לממשלה כוח אמיתי, וכאשר הממשלה, גם כגלל המכנה הפנימי, ובעיקר כגלל המכנה הנפשי של מאיישיה, אינה נוטלת לעצמה כוח שלא ניתן לה – היא גרונה לתור אתר פתרונות חוקיים כאלה אן אחרים, בהתאם לנסיבות.

אחרותו של העם היהודי".

כך הגיע לקריאה שלישית ואחרונה החוק נגר גוענות. צורה לונים הוה, שגם מאיר כהנא, עבריינו הפוטנציאלי, יכול לתמוך בו בחרווה. התוק הזה לא הגיע לכר. במסגרת "איזון" משפטי־פוליטי קרוש, הוצמר אליו החוק לאיסור מיסגשים עם אנשי אש"ף ועוזריהם. אגכ, איזון כמלת מוצא בתחום המשפט, הוא המצאה ישראלית מקורית. תורת המשפט מכירה, או הכירה, רק את המושג

שמעון פרס, בפרשת השכ"כ, כמו מנחם בגין במלחמת לבנון, התגלה כארן־אפיים ורב־חסר, חסר אונים ומעש. כגין כמו שרס. כמו יצחק שמיר בוועידת חרות כשוו הגיעה לו עד נפש, אוורים עוו רק כל אומת שנשקפת סכנה אמיתית לכסאם (עיין) פיטורי שרון, עיין: הרחת פרום' זמיר, עיין: פיצוץ ועידת ורות). מלחמת לבנון, בדיוק כמו פרשת השכ"כ, העמידו שוב על

סדר־היום את הצורך ביועץ לענייני מודיעין למצער, או ועדה לבטחון לאומי למרבה

על כל מחרלים יכמה פתרון מנגנוני. הממשלה, כמו המוטו, משקיעה בעורים טקטיים.

הושלשה כמות כליהרכב הנעים בכבישו הארץ. במקכיל יררה ההשקעה בתשתית. על כל קילומטר כביש שנסלל בתחומי המרינה. נסללו עשרה קילומטרים ככיש ברחבי יתורה ושומרון (וכלבנון). מי שרוצה, למשל, להגיע בכטחה מהל־אביב לאשקלון - עריף לו להדת מכביש הדמים אשרור אשקלון ולהגיע דרך כביש הוצה

הכבישים חרוומים ברחבי המרינה חסרים גדרות בשחון. נשרונים מוגנים, שוליים רחבים, מהו חפתרון המנגנוני חומיו (המשך בעמוד הבא)

7 HIPPRID

בגלל מבנה פנימי, הממשלה כמו הטוטו: משקיעה בעזרים טקטיים.

עזר ויצמן הוא ה"ילד" הכי מבוגר בממשלה. למעט הרב פרץ, ויצמן הוא גם השר הכי



שלחו פרסו כבר מתגעגעים לפרס.



(חמשך מחעמוד הקודם)

כאילו היו מחנה שריר־פת.

מסוגלת לממן את שניהם גם יחר.

מודעי: אוצר לשעבר

משפטים לשעבר,

רובלמה לשעבר.

ילדי חפצי־כה אחרי אסון התענכים: אימה מוגני האוידו

מה עושים, למשל, בעניין כמו המטוס "לביא"? ספק אם קיים

השר לשעבר יצחק מודעי התנהג עם משרד המשפטים כאילו

מורעי, בניגור למה שכתכו העתונים, לא היה שר אוצר טוב.

היה קופת־חולים וסולל־בונה, ועם קופת־חולים וסולל־בונה התנהג

של ישראל אינו מצוי בתחום הכלכלי, אלא בתחום המוליטי.

מודעי, כמו יגאל הורביץ, כמו כהן־אורגר, מאמינים שאת הוצאות

רמת־התיים. זוהי כשלעצמה תפישה לגיטימית. יוצא־דופן, כמובן,

שר האוצר הלא־לגיטימי יורם ארירוד המאמין שפשיטת־רגל

יצחק מודעי, ביותרו החמרת עונשים על נהגים עבריינים ו...הוזלת מוגני־אוויר. אומרים, הוא בחורף הקרוב יירחמו הנהגים כמו מאה וששים עופות קפואים בפריזר אחד, ותאונות־דרכים כנראה בכל־זאת תתרחשנה. אינטליגנטי. אינטליגנציה, היום אדם כרידעת ונטול מחוייבות אישית למטוס, שאינו מלווה בחרדה את פיתוחו ההולך ונמשך. המטוס הזה, אומרים, יהיה כליכך כנראה, כמוה טוב (ויקר) שהוא מסוגל להשכיב על הארץ את כל חיל-האוויר. יש מקום לראנה, אכל אין מקבל החלטה. פוינט אוף נו־ריטרן (נקורת כצדק: היא יכולה אל־חזור) משמשת תירוץ לפויגט אוף גרמקבליהחלטה. להעשות מבלי מודענו מודעי

> האנרגיה הנשאבת מצה"ל לאבטחת הסדר ביהודה, שומרון וחבל עזה – היא בעיות־הבעיות של הצבא, ולא העובדה שיותר ויותר קצינים מתהלכים עם ישבנים מחוררים ויבלות על המרפקים.

נכונות לשאת בעול, שמקורה בתחושת חטא מתמשכת, יהו ומעל לכל הוא נהנה מראש־ממשלה כמו פרס.

יצויין כסוגריים: בטאון קרן המטבע הבינלאומי, פיעוס ש

מלקוחותיו מחזיק ארבעים אחרו מהנכסים הרשומים כו. הדברת האינפלציה, תוך שמירת המיבנה הדפוקוסי

גם מסר מריני: אין רכר כזה "אין ברירה", ולא נגזר עלינו להת על אינפלצייתנו, לחיות על חרבנו וכו'.

משפטים, והממשלה ממשיכה, כמרומני. בהיותו שר אנרגיה הגיש קבלות על הוצאות ויפי סיות

כתשעימאות דולר. מורעי, אני שומע וקורא, חוא איש אינטליגנטי. אינסליעה

הבטחון, שבחלקן הן הוצאות הכיכוש המתמשך, צריכה לממן יאכקו, בווראי, למען מורעי כריוס כפי שהוא חית נאפק

המשפט הפשוט והתמים הוח ממצה את הפולים

שוליטיקה פופוליטטית היא סוג של שותפות אניייומשה בנשמחה, בין פוליטיקאים לבין הרחובו מתעצמו מוישוני בינוני וארוך, כאילו שחיום הוא נטול מחר וכחדא מהחים פוליטיקה פופוליסטית שואבת תמיפה ומופוליות פליפו (מוטעית), שהםן שם למעלה יוויעים מה הם ששים בל במריניותו הכלכלית ובלבנו, כאמצעות אירות לתישיון

יצחק מורעי נהגה מתנאי־פתיחה נדירים, אולי הדפשים דרמטית במחירי הנפט וחומרי הנלם, תגודות נחות נפצע ה

בשורת התבטאויות, אשר מידת נשלטותו נתונה לפיחקה האשים את פרס בראנה סקטוריאלית ופעולות המרות תשל כלכלי, שלא נוערו אלא כרי לחוק את מעמדו בפפלנג היע, כמוכן, הוא הנכון: בהעמירו את המלחמה כאינפלצה נוח סדר־עדיפויותיו ובראותו בה חזות־הכל, נטל פרס סיכון של זה כיטי התמרמרות בתוך תנועתו שלו. התכנית הבלכלית המיה מכה קשה על מפעלי חברת העוברים. כליכך קשה, שישראל קו אמר כאחת ההורמנויות, .אינגי מכין מה אנתנו מתפשים מפשים הואת". מזכיר ההסתדרות רטו, אבל המתאה החברתית התיונע התכנית ששחקה כהוגן את שבר העוברים, לא כאה לידי נישים בדרמה הטלוויזיונית "לתם".

התכנית הכלכלית, שנמשכה כמתכונתה העיקרת למ מרכית חודשי השנה, היתה רחוקה מלהיות שוויוניה, ח היתהאנטייסוציאלית: בתקופות ה"תפר" שכחה הממשלה להל היטלים על המלאים. מיסוי ההון, שהיה יסור מימודותיה ל התכנית הכלכלית של ממשלת הצללים של המערך, היה עמה לוויכוח תיאורטי־אקרימי כלבר. גאיננו יודעים איפה הפן מ שאתם מרכרים עליו", אמר פרס, ביכול להיות שישנם אושם ד להם מיליון רולר באיושהו מקום. אנחנו מהפשים אותם.

ייוולופמגט", פירסם השנה נתון לפיו מחזיקים אזרחי ישרא צ מיליארר דולר ככנקים כחוץ־לארץ. סקר פנימי של אחר הכנקים הנרולים בארץ נילה כי חני אה

המדינה, היא הישגו הגדול והנמשך של ראשיהמשלה וש מורעי, כשמשו שר אוצר, מילא כאן תפקיר אינסטרומנטלי מב עוכרה: הלך מורעי, כא משה נסים, והמדר פחות או יותר על שף

בחסימת האינפלציה, אשר קנתה לח מעמר של מבתימנו, ה

יצחק מורעי הצהיר ערב פיטוריון אם אני לא אהה ארצו - לא תהיה ממשלה". הוא לא היה שר אוצר והוא לא היה ש

וחריכך שר אוצר נרהם לשמוע על ההטבות הרפואיות לנכידי הוא לא יכול להיות שר אוצר טוב. פתרון אמיתי לבעיות הכלכליות בהיותו אחר"כך שר משפטים תגיש קבלה על תפירת הלים לכלכלת ישראל צריך לנשת עם תרופה מדינית ולא כלכלית.

כנראה, כמוה כצרקו חיא יכולה להעשות מבלי להראות יצחק מורעי, מרובלמטור חסר תקנה, מאיים לשנ לבחי לאחר הרוטציה. רצונו של ארם כבורו, אבל בכנון זה חלו חוץ ברצונם של אחרים; והח"כ פנחם (פינייה) נולרשקייו איניה האחרים. שרי הליברלים משה נסים, אברהם שריר גדשו ארילכך וכהתאם לזאת, תחיה ממשלת שמיר פטורה כנות מים

העם החליט

לאחר שהעניק את החנינות במגמה לשים ל"מחול־השרים", אמר הנשיא חיים הרצוגו אני מאמין ביפון את רצון העם".

הפוטוליסטית עד תם. אין לערער על הלגיטימית של מאסים הנאמר על־ירי נשיא המדינה, סמל אחרות העם, אנל הף של בניגור קיצוני לרכרים אותם נהג לצטט נשיא המרינה הקום יש נכון: דור כדעוריון היה אומר שלא חשוב מה העם רוצה חשוב העם צריך.

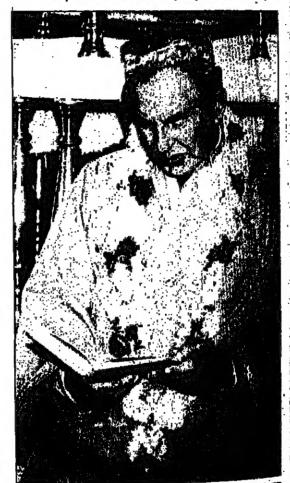
מנהינות, במוכנה האמיתי ובחרגמתה ההסטורות ויא ונים שארק דה־גול ערב הנסיגה מאלג'יר. מכבר בנוכחתו קורס מפקרי־צבא, ולנגינת הימרסייו" הא עומר ושו לחוף מהנוכחים לא מצטרף אליו מומת הכפס וחופס פל חולשו מאלג'יר.

ואת על השבון אוצר המדינה. פרס, בשאלת החוק והבטחון, לדוגמה, פשה זאת על חשבון הנורמות.

עור ויצמן, אם נשתחרר מסטריאוטיפים, הוא ה"ילר" הכי מונר בממשלה. הוא לא פתר שלא להתלהב, בקול רם, מההפצצה מתים. הוא תבע למהר ולחמם את השלום עם מצרים ולהעו יותר מש המדינות סביב בטרם נשקע עמוק בסטאטוס־קוו רך, מרופר ממכן. הוא חבע לחקור את פרשת השב"כ.

מנוחק מרצון "העם" כקנה־מירה עליון ויחיד להחלטות שיוות - אין היום כממשלת ישראל פוליטיקאי יותר אחראי ויותר יפר עם עצמו מעור ויצמן. השר האיראולוגי של ממשלת האחרות, למעט צולי הרב יצחק פרץ. העובדה שהפופולריות שלו בסקרים צונה פרקיעה שחקים, יכולה לשמש לו כנפייכבוד.

נקימורים שעלו מספסלי הליכוד וליוו את פתיחת שטח תשע, משל, היה משום הר מכורה של פופוליזם תמהוני. שטח תשע סיים אַ ייעורו, ובשנים האחרונות היה מטרת־רמה לוויכוח תלוש ושוחק. קשת הרפלקם של גורמים בליכוד ובתחייה כוללת כל שמו צדמה, והתגובה שיצאה משם לגבי שטח תשע היתה כמו איזה "סק" נוודוטי אינסטינקטיבי, זכר למשהו שכבר אינו קיים.



תצוב בעך הכל ביטאתי את רצון העם.

גנבלות הטרור

ראש הממשלה לשעבר בנין, היום מאחורי התריסים, אמר נבקרו הראשון בארצות הברית, שצכא נוער להגן ולא לשלוט. זו הפנה העשרים שצה"ל ממלא את שתי הפונקציות גם יחר. דו"ח ה אשר מיקד לימים אחרים את הכיקורת על הצבא – התעלם, ויש לי, מהארגיה הארירה הנשאבת מהצבא לצרכי אבטחת הסרר היסיומי ביהורה, שומרון וחבל עוה: מהמשאבים, הנפשיים וקומיים, המוספים מההתכוננות (למלוץמה רבתי) למוכנות (בטחון

מצבעי האיכות של צה"ל. אם הפעולה הזו אכן כל כן מורכבת בסונים, מרכיב במכלול המלחמה בטרור, סווגה כאחר מתוחבמת כפי שתארו אותה בזמנה - אסור גם לשכוח שילהאויר העירק, הצבא הערבי המוגלול ביותר במרתב, ביצע ושנה חקימה אוידית על מסוף נפט איראני, מרחק טיסה של אלף וושימאת קילומצי מבסיסיו, תוך שהוא מבצע תירלוק באוויר.

פאלה מדרי העדיפריות והתפלנות המשאבים היא בעיית וביות של צבא הננה לישראל, ולא המינויים הסיבוביים החפוזים

(המשך בעמוד 12

איש השנה: רפי מלכא מהשב"כ

🛊 🛊 נת תשמ"ו היתה במידה מסויימת שות דמ־ דומים לענף הדמדומים. הרבה סוכני־ביון וסוכנויות, בכמה מדינות, ראו אור. ויכואלי יורצ'נקו ערק למערב, ניצל אחר־כך תרדמה ו/או נאיביות אמריקנית וחזר, דרך השירותים, דרך השגרירות הרוסית, לברית־המועצות. משפחת וולקר, אשר התפרנסה בוהצי האמריקני, העבירה חומר סודי לטובייטים. רוגלד פלטון, איש בטחון אמריקני, מכר בעבור בצע כסף סודות לרוסים. ואפילו ידידים קרובים כבר לא עומדים מעל לכל חשד: ג'ונתן פולארד והישראלים.

חבעיה עם תקלות מסוג זה שהן מביכות, בדרר־כלל, את כל הצדדים הנוגעים בדבר. אילו ג'ון לה־קארה חיה צעיר ורעון בעשרים שנה, חוא יכול היה לעשות הון מכל הסיפורים

בישראל התפרסמו זרועות הביון בפרשת פו־ לארד, יירוט מטוס לובי שגוי, פרשת השב"כ, ול־ מי פרסומים זרים – קצין מודיעין שנחשד בריגול והועמד למשפט בחיפה. השבוע נוסף לרשימה גם

, וחאיש הוות חוא, רפי מלכא מהשב"ב

אטימות, שגרתיות עיימה, קצת חפין, הם מכנה משותף ומאפיין של תקלות הביון. בחור שנתפרסם, לאו דווקא בחכמתו הרבה, האלוף עמוס ירון, אמד פעם משפט חכם

פרשת השב"ב היא העשירה והטעונה מכל הפרשיות אשר ראו אור: בשנת תשמ"ו ואולי מאז קום חמדינה. עשירה במרכיבים שלטוניים, פוליטיים, בטחוניים, חוקחיים

מה עוד נאמר בעניין זה על שמעון פרס, ובעיקר יצחק שמיר, ולא אמרנוז מה עוד נוסיף על מה שאמרה ועדת בהן על שמיר ולא הוספנה אם פרשת השב"כ היא פרשת השנה – אין לכאורה סמק שהפרופסור יצחק ומיר, אשר הודח מתפקידו כיועץ־משפטי־לממשלה, הוא איש חשנה.

אבל, עם כל הכבוד והתמיכה לפרופ' יצחק זמיר, והוא היה ונשאר ראוי לכבוד ותמיכח – אני מסומק אם הוא הגיבור האמיתי של פרשת השב"כ. יצחק זמיר נהג כפי שחיה נוחג אדם הגון, ואין דבר המפחיד אדם הגון כמו זנבות של אי־הגינות הנשרכים מאחוריו: לסיים את תפקיד חיועץ המשפטי ולהתעורר מדי בוקר אל הרדיו והעתונים, שמא ואולי נחשפה הפרשה. שמא ואולי התגלה הדבר – והוא. על לא עוול בכפו, שותף.

פרופ׳ זמיר יכול חיה לצפות לחיזוק ועידוד מקבוצת ההתייחטות שלו. מהקחילה המשפטיות האקדנות, אנשי הפקולטות למשפטים. בניגוד לעורביידיו פרטיים, פטורים מחישובי קלייוטורה ומימסד, ומתחשיבי מס ומיסוי. פרום ומיר צימה לתמיכתם וקיבל אותה. לזכות המרצים ייאמר, שבכך הם היוקו את הקביעה הישנה לפיה, הסטודנטים בישראל יותר שמרניים מו המרצים.

אם יש גיבור אמיתי לפרשת השב"כ - הרי הוא איש שב"כ. והוא חייב להיות איש שב"ב שאינו נגוע בפרשת האוטובוט ולא בתרחיש הכוזב ובכידוי הראיות הוא חייב להיות איש נקי, אשר קם וחלך אחרי צו מצפונו, זגח את הקריירה מאחור. התייצב בפני ראש השרות אברהם שלום ואמר לו: המלך הוא עירום!

הוא חיוב לחנות מישהו שלא הסתפק באבתנה והמלך הוא עירום). אלא חוסיף ואמר, שתמקר תייב ללכת הביתה: הוא תיוב להיות אוש שב"ב אשר, לפי הפדקומים בעתונות, חלך עם חמאבק הכי רחוק שאמשר, עד לבנ"ץ

בתוך שדות הבטחון, במטנרת הלכלובים החודוים, אמר, שרמי מלכן הצגונף לראובן חזק ופלו דדי משום שבתו חבכוויו היא חבוד נעורום של בנו הבכור של (אובן חזק. הנימוק חזה, כמובן, אינו עולה ברפינותו על "חבעיות בבית" שהיו בוסוו לאלוף משנה אלי גבע, אן על "הבעיות הנפשוות" של ד"ר עמוואל ולד. מוזר הדבר לבחור איש שנה, שאם אראה אותו ברתנג, לא אחה אותו. כתיבה עתונאות על אנשי הדמדומים" מאלצה אותנל להקומק בחומה טבים זו תטבות רמי מלפא נוצד במרוקו, הוא עלה ארצה בנש. עם משפחה ברוכת ילדים שהחיים

צבר על תקנה לחיות על היו האים מפוש המעל משפעות הבערון שלח ומטה, לוחם ומנהל היים מותקה להיים ומערה לחיות ומנהל ל מישה שינות בעבריו בחור בעל היים מות אות היים מותקה להיים אותרים בעל היים בעל היים אותרים בעל היים היים אותרים בעל היים בעל היים

אהבתי נתונה ליחידים... אני שונא את החיה הקרויה אדם, אף על פי שאני אוהב מקרב לב את ג'ון, פיטר, חומאס וכו', וזאת השיטה שעל פיה אני מתנהג שנים רבות... על גבי המיזאנטרופיה שלי הוקם כל בניין המסעות שלי...". (ג'ונתן סוויפט, מחבר ..מסעוח גוליבר" באיגרת למשורר אלכסנדר פום, ב-1725,

יהונתן גפן כשאתה מהרהר על העולם, הוטף והצלף בו צליפה אחת בשמי. מאז ומעולם שנאתי מקצועות וקהילות. כל מסד נכבד זה של

בתירגום דן מירון)

אוהב אח בארץ ישראל קמה... מדינת ישראל, ארץ זבת מדינת ישראל, ארץ זבת חלב ודבש, מלחמות

ורוטציה, אבל מעבר לכל אלה זאת המדינה היחידה בעולם שיש בה חבר'ה...

הודש לפני ראש השנה טילפן לי עורך המוסף הזה ואמר לי: אני יודע שאתה כחופשה אכל אולי אתוז יכול לתרום משהו לגליון של התג." ניסיתי לצאת מזה. .חמוסף יהיה על הטוב בישראל," אמר העורך. "זה שאתה פונה לאחד כמוני בשביל משהו חיובי, זה ככר חיובי," אמרתי לו. צומחות האחבה, התרות והתקווה, והיכן שנלחמים כדי להציל היס והתחלתי לחשוב פוזיטיבי, למרות החום הכבד ורגלים – שם צומחים הכוח המשחית, הפאשיום, החזירים חוס

ואת כל הרשימות האחרות, שכתבתי ואכתוב.

לפני כמה שנים, בעיצומה של מלחמה אומללה ומיותרת עד עצם היום הזה, פגשתי בחזית חייל-סיירת צעיר, ילד עם זקן, ישכנו כתעלת ביוב ומעלינו פרח עץ דוברכן קטוע־ענפים. דיברנו על החיים ועל המוות, בעיקר על המוות. הילד עם הוקן אמר לי אז שאין רבר שהוא מתעב יותר מאשר את המנהיגים ואת הממשלה ששלחוו אותו למות על כיבוש הכביש שלא מוכיל לשומקום ולא מועיל לאף אחר.

"זה צריך להיות מתסכל," שמכתי ארם בחזית.

לא אגמר לפניה..." ·

מצכ מסובך," אמרתי לו.

גם אני, והמשפט הזה הוא יותר עמוק ורב משמעויות ממה שהוא נשמע כשמיעה ראשונה, והוא מתאים גם לחזית וגם לעורף. כניגור למשמעות המתבקשת, זהו גם משפט חיובי מאין כמוהו, העורך הן ביקש ממני לפרוש לחרום רשימה חיובית לקראת ראשר השנה. המשפט הוה, שורק לי הילר החייל, מורה קודם כל על אחבת

והלחות השלילית הזאת, ואז נזכרתי בטלוגה שלי. ש לא הפלוגה בצבא, תפלוגה בחיים, שהיא הקשר העד מוק ביותר שלי לארץ הזאת. האנשים שאני אוהב פה הם המולדת שלי.

להם אני מקריש את הרשימת הזאת.

בעצם, עורך יקר, אני מקדיש להם את חיי, אבל אני לא יודע אם זה כבר כל כך חיובי...

> או למה אתה פהן". **כי החכר'ה פה."**

-מה זאת אומרת החבר הז אתה יכול למות פה, לאז" אני פה רק בשביל להציל את התחת של החברים שלי. אם הם־שם למעלה לא זורקים עליבו זין, או אין לנו ברירה אלא לראוג אחר לשני, ולנסות לחזור בתתיכה אוצת הביתת."

גועוד איך," ענה לי החייל העצוב, בזה כמו שאתה רופא ששולחים אותו להציל כאיזו ארק שפגע כה אמון טבע, והוא לא מרגיש מתוייבות לארץ ולא מייצג את חיי האנשים שם. וגם פה זה די שם, אכל כאן זה לא סתם אנשים. כאן זה החברים שלי, וכשבילם אני נשאר במלחמה הואת ער שהיא מינמר, ואני מקווה מאור שאני

בן," הוא אמר, "אכל ככה זה, אתה מבין – אני שונא את המדינה אבל אוהב את הפלוגה."

Biaesio 10

מולדת, משום שאהבת מולדת היא טודם כל -ואחבת לדער נשון שהיא כל התורה כולה בעיניו של הלל הזקן, ובצרק. החברים א הם הפלוגה שלך, וכמה שאתה יותר אוהב את החברים שלהי סיכוי שהמרינה שלך, אומה אתה לא תמיד אוהב, תשתפר וחוח למולדת הראויה לאהכה. אהכת מולדת היא שדם כל אתה הוח היושב בה. לכן – במרינות בהן גלחמים כדי לחציל בני את

משם לא כתוב שהמלה "זולת" מתיחמת ליהודים בלבד. לכן – מי שמוכן להקריב את וזייו למען חבריו, ולמחת שה" גיו, הוא פטריוט אמיתי, אביר ונדיב, גיבור ישראל.

הרגישות לחיי הזולת. הזולת, דרך אגב, יכול להיות גם ערכי. נשם

ואינפלציה, חמסין

אני לא יורע מה זאת מדינה. זה גדול עלי. אבל פלונה צ' מבין. ומה שאני מבין, סל לי לאדור. לכן אני אותב או הלוה שלי. וגם כשאני כותב, אני כותב בעיקר לחברים שלי, למע אל שמבינים אותי ומרגישים אותי, אם תרצו, אני לא כותב נשפיד אלא כ"עלון המלוגה". כן, אנחנו מריגה של חברה ואם ישאו או למה אני נמצא כאן, אני אענה ממש כמו ההייל שורק צהו ה הכביש הלבנוני החוא, ואחריכך עוד עשו עליו סרט שחלך לגות ויש גם שיר ברדיו – שתי אצבעות מצידון, ואם ישאלו אתי מוצ' אוהב פה, שתי אצבעות מהמרינה, אזרסף ואגירו אני מו נול חחבר'ה שלי שאני החבר'ה שלהם. ואין מה לעשות. זאת הציש היחידה שיש בח חבר'ה, ולכן נגזר עלינו להמשיך לשנה אחה אכל להשאר כה לנצח. כנלל הפלונה.

חיפשתי את הפלוגה שלי באמריקה ובאירופה. היא לא של פגשתי שם כל מיני אנשים נתמרים, אבל מיחירות אלחת פושו גם פה ושם חברים שהיו פעם חבריה, לוחמים מהפלוגה שלי שעם לפלוגות אחרות. אבל צריך שנים של גיבוש מחדש כדי שנה של חברים ונדבר שוב כאותה שפה. דוך אנב, באמריקה מדנים אל לית, והמלוגה שלי היא עברית לאללה.

הפלוגה היא החברים הטובים שלך. כאלה שאתח יכול לשפו כפניהם את לכך, לשתות איתם כהוגן וואו סל יותר לשפ יכולים לעשות אותו דבר לך, בלי חשבון, כי בשביל מה יפ חביה בשביל מה הקימו את הפלוגה הואת לעזאולו

בלוס־אנג'לס פגשתי פליט אחד מהפלוגה התקשותי אלה והוא מתח יומן וקבע איתי בעוד עשרה ימים, במסערה מיניו פא ער שנפגשבו כבר לא היה לי מה לחגיד לו מול שוה לומה לשתוק אתרי אוכל סיני. הרמנו כוסית לחיי ולוכן השלונה ידעתי שיותר לא ניפגש. שנינו עדיין שונאים את הבדינו אי אחר משנינו הפסיק לאהוב את הפלינת, הפסיק להיות חבים וכב כבר אפשר לאכול סיני ולשתוק:

במחוה שכתבתי על מהגרים מישראל שהתיישבו בניו־יורק,

שלים בספו של דכר הגיכור (גיבור קטן מאור דרך־אגב), לחזור לעום ולאשתו. וכשאשתו, שנגנבה כתשובה, שואלת אותו למה הא רוצה לחזור, הוא בפרוש מדבר על הפלוגה שלו, כשהוא אומר לה את מכינה... שמה מכירים אותנו... איך אני אסביר לך – זה כמו שאנתנו חולים... אנחנו תולים שברחו מכית משוגעים... ואנחנו זריכים לתוור, אנחנו מסוכנים לעצמנו... ושם, כארץ, אם רואים שוחנו משתגעים יותר מדי... עושים מלחמה, עושים שלום, עושים צופלציה... מויוים את השעון קורימה או אחורה... עושים משהו... משה לתרגיע אתנו... שם מכירים אותנו...אולי אפילו, פה ושם... קמה... אוהבים אותנו... וכאן אנחנו כמו הכלבים האלה שאין לתם פילני... כמו כלבים..."

אין מה לעשות, הפלוגה שלנו כאן. כאן אני עדיין מוצא אשת כלכני שמדכרים בשפה שלי, ובגללם אני פה, ואם טוב לי וה כוכותם, כי לא טוב היות האדם לברו. ואוי לו למי שהוא מוליתבריה, הסריפלוגה. הארם הוא תכנית גוף פלוגתו. הפלוגה הא החברה האנושית שהיא החמצן של המדינה, ולא הבנקים כפי

ראיתם מה קרה לכם כשחשבתם שחבנק יכול להיות הידיד שלכם, ומסכן מי ששיכצו אותו בפלונת הספקולנטים, שהיא הפלר נה הנדולה ביותר במדינה, אבל היא לא הפלוגה שלי, ולא בנללה אי כאן, ועוד מעו לחלום, ועריין לא גו החלום.

הפלוגה שלי היא פלוגה רפוקה וממורמרת וזה ממש פלא שוא לא מחוירה ציוד ומשתחררת סוף־סוף. יחירה גבחרת אבל שיין לא ביור למה היא נבתרה בדיוק. הפלוגה שלי (שהיא מושא אנתי לאיץ האת, למי שהצטרף אלינו רק עכשיו, כמו שאומרים) שוריה מורכה מודעין של מתלכסים כרוניים, שהספק מאחר אותם והפלי אל התמידי מפצל אותם. פלוגה של מפקנים מתפלפלים, סיירת ל שממים ומנידי עתידות, סיוע אווירי של אסטרונאוטים, ארטילי ליה של אנטי גועניים וסוגיאליסטיים תמימים עד כלי די, לוחמים שניים אמיצים עם כל לגימה נוספת. כאלה שעריין

מתריעים על עוול כשהם מרגישים עוול, מפגינים נגד עושק, עומ־ דים על המשמר עם שירים וספרים, פטפטנים חסרי לאות שבמשפט לארץ עוד לפני שהוא חוסך ארבעים אלף דולר, כפי שהכטיח אחר יצטטו לך את ברל כצנלסון, ניטשה וג'ון לנון. כאלה שיכולים עוד להניר, -אבל אנחנו צריכים להנשים את עצמנו. לא?" ולא להתפקע מצחוק אחרי זה.

פלוגה חיובית שעברה קרבות קשים וידעה קורבנות רכים. בוגרי בתייספר לחלומות שהתגייסו לכל החיים לצבא קטן וכפוי טובה. אנשים רוים עם ראש גדול, משוררים שלא כתכו אף שיר, גאוני שלנוע שעריין לא כתכו שורה אחת של תסריט אכל מפלי אים לשחק את חייתם, צירים של כתי שימוש, פַסְלִים של ארמונות־ תול על שפת־הים, מנהיגים של חתולי־רחוב. אלה הם האחים שלי. זאת הפלוגה שלי, ובגללה אני ממשיר להילחם בחזית הקוסמית של מספר על הצוואר... משוטטים... עוד יירו בנו מטעם העיריה, כאן החלומות לעתיד טוב יותר, למרות שמיום ליום יותר קר לי בעורף. הפלוגה שלי לא תוותר. כל עור תהיה פלוגה, ימשיך המאכק הזה לארץ אחרת, שהיא ארץ חלומות שאולי לעולם נראה אותה רק מנגד, כמו המ"ם הראשון שלנו, משה רבנו. פלוגה סטנה, זעירה ומינורית, ואין עליה סיפורי גכורה מלכר הסיפור הזה: היא עדיין מאותכת בכל ליבח כארץ הזאת, למרות המרינה שמפריעה לה כמה

> שהיא רק יכולה. ומי יודע, אולי זהו סיפור הגכורה הגדול מכולם.

זאת, עורך יקר, הנקודה החיובית שלי. שיש כאן אנשים כלכ־ בי, נשים וגברים אותם אני אוהכ בכל ליבי. רשימה ארוכה של חברים שאיתם אפשר להעביר ערב פלונה, כשלהי חקיץ הלוחט הוה, כארץ הנפלאה הואת, טביב למרורה על שפתיהים או כתוך הזה, בארץ הנפנאה הואהן טבים לפרודות על שמר מבואה הנוקר, היושב בה. אבטיח על העשב הציבן, ולשנוא ביתר את המרינה עד אור הכוקר,

176 B. 12. 15 . 15.

and the Land

שנה טובה, פלוגחי, אפשר לחוריד כובעייפלדה, אפשר לעשן. אפשר להמשיך לחלום...

הפלוגה שלר, וכמה שאתה יותר אוהב את החברים שלך, שהמדינה שלך, אותה אתה לא תמיד אוהב, תשתפר ותהיה למולדת הראויה לאהבה. אהבת מולדת היא קודם

החברים שלר הם



רום־אפריקה: אפרטהיידז בסך־חכל חזרתי משבועיים

עברייני ארגון

הטרור היהודי

על חולשת

בונים את חנינתם

המפד"ל וממשלת

טוען שר המסחר

והתעשיה, הוא

כל חולשה.

מפלצת המריחה

שמיר. הטרור,

נוכח העליה ברמה ההשכלתית של הקצונה בצבאות ערב שמסביב, יש טעם במתן הרעת לעוברה שרבים מבין הקצינים הטוכים איגם חותמים קבע, ולאר רווקא לעוכרה שבשנים האחרונות יותר ויותר קצינים מתהלכים עם ישבנים מחוררים ויבלות על המרפקים. יושבים על סיבות ומנסים להתמרפק למעלה.

כאן כא לידי ביטוי מראיג הקשר הישיר בין בטחון לאומי

לכמה גורמים פוליטיים והתיישבותיים יש עניין מיוחר בהרגשת הטרור וניפוחו. הטרור כקרטון לחפור בו. אליקים העצני, למשל, עוי אל־על עם כל אבן אשר עפה כערי הגרה המערבית. אבי פרחן עולה כפורח עם כל דקירת־סכין. האכן הזו, הדקירה הזו, לא תוכל להישאר ללא תגובה, צועקים העצני, כהנא ועתניאל שנלר ופרחן. שתי שנות שלטון מפלגת העבורה לא האטו את קצב הפיתוח בהתנחלויות אבל האטו במשהו את קצב ההתנחלות. ליותר מזה לא

עמד בחם כוח. ומה שהוחסר בשנתיים שעברו, יושלם כשנתיים

תנועת "יש גבול" חגגה לאחרונה 19 שנה לשהיה בשטחים. הם ביקשו, בין חשאר, את יהונתן גפן לחשתתף ולהופיע בעצרת. למה לכם לחגוג 19, אמר גפן, חכו עוד שנה ונחגוג 20.

מבלגת המרכז

קיומן העצמאי של קהילות יהודיות לאורך התיסטורית, לא התפרש מעולם כשלטון אנשי הדת. היהרות לא הכירה, חומרית וכוחנית, בקבוצה מועדפת של מורי דת וחלכה. בכנסיה הקתולית, למשל, חולשים ראשי הכנסיה על הון ונכסים בשווי מיליאררי

השילוב המזור האנומלי של דת ישראל ומדינת ישראל מביא דתיים לנסות לאכוף ניסוח בתעודות־זיהוי, ודוחק חילוניים לוויכוח על טכילת והקותידם. האנומליה חוו המזווגת עם שיטת הכחירות – הפכה את המפלגות הרתיות לגורם הפוליטי (והכלכלי) וחזק ביותר בארץ, ללא שום פרופורצית לגודלן. המפלגות הדתיות הן מפלגת המרכז האמיתית, וכל היתר רק סובכות טביבן. לא ייפלא שגם ממשלת אחרות, המורככת משתי המפלגות הגדולות, לא העזה להשיב ריקם את פניהם העזים של עסקנים פוליטיים דתיים. שינוי שיטת־הבחירות, שדחיפותו אינה מוטלת במפק, לא קורם כהוא זה. המחוייבות הנפחרת למפלגות־חלוויין הדתיות, מוריר אותו

היה זה, גרמה לי, השר אריאל שרון אשר אמרו -אני גא להיות יחדי, אבל מצטער שאינני דתי". דבריו אלה לא הסתירו איוו כוונה נסתרת של הכאה על חטא, של בקשת מחילה וכפרה על יו שבינו לבין חברו או בינו לבין המקום – אלא מתן ביטוי להכרה מצערת בעוברה פוליטית.

באשר עליפי המפלגות הרתיות יישק דבר, יקומו ויפלו ממשלות, יש חגיון בכך שמשרר ראש־הממשלה של פרס ומשרד הבטווון של רבין עומרים הכן להקל על מנכ"ל ש"ס אריה דרעי, את שיפשופו הקל והנעים כשרותו המקוצר כצה"ל. או -- מסכירים שנים לאברהם (אברום) שפירא חמייצג תנועה לאיציונית, אשר חלקים נכבדים ממנה רואים כתנועה הציונית והתגשמותה בישראל משום חכרות מלחמה על השם ותורתו.

Biaealo 12

המפלגה הרתית לאומית, המאכרת את הנועד לטונת הצרים ומוצאת עצמה מרי מערכת בחידות עם צרור נקוב, אצה רצה כל עוד נשמה בה, אל הקיצוניות, בכרי להיות מפלגת האל (היבאלה) האמיתית. בלי שאלה בלי תשובה בוא הביתה לחיובאלה.

לא ייפלא, אם כך, שהנברת לאה שקריאל, בת לאחר מפפלי הפועל-המזרחי, יהודי שנמנה עם האבות המייסרים של החינן הרתי־ממלכתי, אשר נבחרה לשמש חברה במועצה דתית, אינה מגובה על ידי המפר"ל.

לא ייפלא, אם כך, שעברייני ארגון הטרוך הידודי בונים או כניינם על המבוכה האלקטוראלית של המפד"ל ועל ממשלתו של יצחק שמיר. הטרור, טוען שר המסחר והתעשיה, הוא מפלצת המריחה כל חולשה.



ד"ר בורג חולך, משה נסים באו שתי תפתעות.

חו"ל: דרום־אפריקה

חשבון יחסי־החוץ של ישראל כולל כמח הפסרים קטנים אשר נבעו מהשקעות והימורים על קרן הצבין מלבנון בואכה אתיוצה

ההימור הישראלי על השלטון חלבן בררום־אפריקה, הוד התעלמות כמעט־מוחלטת מהרוב השחור (את הקשר אל השחרים מותירים בידי מוכ"ל נעמ"ת מאשה לוכלסקי ובידי דרג שהלי ועלום של משרד החוץ) – איננו נגוע רק באיימוטריות, אלא נעיק בקוצר דואי. ביחסים בינלאומיים, כמו בכביש, אל תהיה צודק חהיה

שלטון המיעוט של דרום אפריקה משחרר את הרטן (איכה חיים" ייקרא לזה) תוך מאמץ ברוטלי לשמר את שיטת המפסד הקיים. אבל כאשר יישיבו עם השתורים כן ירכה וכן ידרוש.

ראש הממשלה סיים את כיקורו בקאמרון בהודעה משוחסה אשר גינתה את משטר האפרטהייך. יש הרבה אמת כטיעון היאואי ודשמי, שהסיוע שלנו לדרום אפריקה קטן בהדבח מחו המנש לו עליידי מדינות אירופה (בריטניה, צרסת, מערבינימניה) ומח שמדכיקים לנו – אבל ההצהרה הישראלית הרשמית נגר משמ האפרטהייר מוכירה את הבריחה המפורסמת על הדיפלומי

מה דעתך על משטר האפרטהיידו שואלים אולו כמסיכת עתונאים בשרה התעופה. משטר האפרטהייד, הוא אומר, אין לי מושג אני חוד עלפין



שמתי עין על מרגרינה

דכרובוד

אמנון אברמוביק

alk 200 91 all the cook is

UIIIII בארץ הבלאות

בעמדת שליפה, בלי



מעלות. פריחה אחרי השפלות העבר. התושבים לוקחים את השלטון בידיים. חוק ההישרדות מצווה על נסיונות התמזגות בין יהודים לערבים. לא תשדיר שרות.

> מאת שרית פוקס צילומים: ראובן קסטרו

> > ן וצאים מזמן רץ, מגיעים לזמן עומר. זהרי מעלות. גן ירוס תלוי בנחת ביז שמיים וארץ. הרים כחולים הורפים עיר אל סצה } הארץ. קצת הלאה – הגכול, ומעבר לו חבל ארץ ספק ידיד ספק אויב. הכחול נצבע פעם כארום. התושכים הולכים כמתינות. מה בוער? התור בסופרמרקט מנמנם. כדי להירחק צריך לייכא מרפקים מתליאביב. עצי אורן ופיקוס, ברוש ואקליפטום, שיחי פיטוניות סגולים, עצי קלסטימון ארום, געים כרוח כל־כך כקלילות, כאילו העיר שטה. האיר הוא נתיב שקוף במעלות.

יצאנו מזמן המציאות, נכנסנו לזמן הבדיה. מיד מנחינים במצבה קטנה: ביד למשפחת כהן הי"ד. נזכור תמיר יקירינו שניקטפו באיכם כידי מרצחים ככ"ב נאייר תשל"ז". ממול עומר הבניין כו ריממה משפחה, להוציא הבן החרש שהסתתר מתחת למיטה. חתולים מתוקים עד מוות מצויירים על גבי אותו כניין, מעשה יריהם של צייר־העיירה ביטון זיים, ועוזרו הדרום־אפריקני, דייויר. על קירות בתי הספר והגנים, על מקלטים וחדרוני זכל כחצרות - ציורים כמו צמר־גפן ורוד כלונה־פארק. טשטש את העקבות. הַוֹּכֵּר את הוד־קרומי העבר. על גבי מקלט 5 - גוליית הפלישתי שרוע שדור וכרות ראש למרגלות רור מלך ישראל. וגם מצרה במלוא יפעה אדמדמה, שנית לא תיפול. פרחי גן־ערן על קירות בית הספר התיכון המקיף של אורט, ועל קירות גנים, ילרים עצובי עיניים – הרמעה כבר נוגכה.

מאחורי מקלט 5 כאה לקראתנו שרה המשוגעת כתלכושת ליצן: גרביים כתומים, נעליים ארומות, שמלת טלאים צבעונית ומרהיכה, מעשה יריה. בלילות היא צועקת, התעובו אותי, מה אתם רוצים ממני". מיהי שרהן יוסף כהן, היושך שעות על הספסל ומגרש זכובים כאגורת ענפי מחטי־ארנים, טוען ששרה היא אשה רעה. אחרת לא היתה מתרידה כועקותיה את דממת הלילה של מעלות. שעות ארוכות מגרש יוסף כהן זבובים, אף שאין רואים כאן זבוב. הומן נח לצידו וממתין לו.

יופייה של מעלות, שפרץ בעשר השנים האחרונות, הוא פיצוי אחרון לחשפלות העבר שידע בשיא־אונו, כאשר הגיע למעלות למני שלושים שנה. כמו רבים מזקני מעלות שהגיעו ממרוקי, היה יוסף סוחר אמיד בעל שררה, ופתאום תקעה לו הקרך הקיימת טוריה כיר ואמרה לו לטעת עצים. נטעו הסוחרים, נטעו ונטעו כמו חמורים, ואת הכסף שילמו להם בתום השבוע בלשכת הסער. לתעתע כהם. כאילו היו אוכלי לחם חסר. שידעו מי כאן השלטח. שלמה בוחבוט ראש המועצה מחזיר עכשיו את השלטון לתושבים בירו הנוקשה. אומרים עליו כהערצה מחולה ביראה שהוא השריף של מעלות.

מאוחר מדי לפצות את יוסף כהן. המרכז המקסים לקשיש מציע לו נוחם קטן ואחרון. אחריכך נבקר כו. אני אוהב את קובלנקה כל הזמן", אומר יוסף כהן. "לה קאפיטל דה מרוקו סה לה קוח", הוא נאנח, זר לקסמיה של מעלות המחודשת. קובלנקה היא

הצלם מצלם אנשים נינוחים האומרים תודה על כל קליק, כאילו השפענו עליהם רוכ ברכה. אם ושני בניה מגיעים להצטלם

81269j0 14

פונקרו ממעלות. אבל שלמה בוחבוט מכחיש.

מעצה לטונת שלמה, תלמידי וממשיכי", אבל מבקש לזקוף לונותו את ראשית התנופה. הוא מספר כיצר טחטו המפעלונים

נתים לעזור גם לשכן קרוב ורחוק. אכפת להם מהסביבה. איך היא

פרוייקט השיקום, שבכל הארץ משפץ רק כתים וקהילות של יגורים, לא פסח כאן על תרשיחא – הכפר הערבי השכן שקדם לפלות ומומן הי לצידה תחת גג של מרעצה מקומית אחת. כבישים תחנו, שופצו מררכות, הוצבו גדרות תומכים לקירות נופלים. עודים קהילתיים נשכרו לטפל בתושבים. אמנם שמעתי מרגנים שא ושת החשמל של תרשיחא הקימו על העמורים הישנים

ניאטרי. הגינקולוג עובר שעות נוספות. הוקם מרכז לקשיש. נער. נעורת פרוייקט השיקום מתנרבים התושבים לפעולות

ראש המועצה לשעבר, אליהו כניתא, אומר כי ויתר על מקומו ויופים של שנת השישים את הממשלה. זו נתגה-למפעלונים

נקופת חולים של מעלות יש כבר פיזיוטרפיסט, וגם פסיכולוג 📉 מענקים לתקופת ההכשרה של הפועלים. כתום חצי שנה מסובסרת מענקים לתיפות ההכשרה של הפועלים. בתום חצי שנה מסובסרת היאר מיינות מענקים לתקופת ההכשרה של הפועלים. בתום חצי שנה מסובסרת האין את הפועלים והביאו טירונים חדשים כרי לא להפסיר את האילתית, ואפילו רופא הסוכסיריה. כניתא אומר שהוא הביא למעלות את תע"ש ו"גיבור" השים מקבלים לטיפות־חיבה שיש בהן הכאה על חטאי הזנחתם ו"טלרד". אחרי המועצה הלך לנהל את כית־ההכראה, והגדיל פי שישה את מספר המיטות. מ־44 ל־260. והבית מלא עד אפס מקום. שנות. פעם נהנו לחשוב ולעשות לכובת עצמם ומשפחתם. היום .הפולנים בתל־אביב אומרים שבית ההבראה של מעלות זה כמו

> השריף בוחכוט ניצב בעמרת שליפה, כלי אקרחים, מעורר אהבה ושנאה במעורבב. .אני אוהב אותו כי הוא מנפנף ראשים חופשי", אומר לי אתר מנאמניו. בוחכוט מפעיל את האנשים קדימה והלאה. קפיץ תקוע בגבם. הבוגדים מתחטלים. יד קשה, לטיפה פתאומית, מירשם בדוק ליצירת חלות והערצה. איך את חושכת שעיירת המצוקה פרחה פתאום, אהז", הוא שואל, -פשוט הפסקנו לבכות. כי מי שבוכה מרחיק מעליו סימפטיה. ער 1976 לא שילם כאן אף אדם מים ומיסים. החוגים ניתנו חינם. מצאתי חובות ככרים בסכום 10-40 אלף לירות. ב-1976 מערכת החינוך שאפה לאפס. אנשים כרתו מכאן. אני החלטתי לאלץ את התושבים לשלם מיסים.



התיכוניסטים, פַרחי העיר, מול פרלמנט הוותיקות (מימין ובצילום למעלח): במקום המנהיגות הישנה שנערפה באה מנהיגות צעירה ומשכילה. הבנים משיבים להורים את

בוחבוט מפעיל

קדימה והלאה.

מתחסלים. יד

קשה, לטיפה

כדוק ליצירת

תלות והערצה.

שעיירת המצוקה

פרחה פתאום,

פתאומית, מירשם

קפיץ תקוע בגבם.

את האנשים

הבוגדים

15 ชเฉยอใด





שתושביה מהלכים במתינות אפילו התור בסופרמרקט מומנם (למעלה) ובקפה יש אווירה נינוחה (מרכז). הרתוב (למטה) מדגיש יוםי שפרע לאור בעשר השנים האתרונות.







(המשך מהעמוד הקודם) אנשים מעריכים מה שהם משלמים. הייתי נוסשה. עיקלתי משכורות למרבנים. כן כן, עיקלתי. והתושבים החלו לשלם. היום

30 אחוז מהפיתוח כא מהמיסים". אחרי שנכחר כוחכוט כחכר המועצה המקומית, הוא כיצע במעלות מה שהוא אוהב לכנות בלשון מלכותית בשם "הפיכת חצר". "הידחנו את ראש המועצה אלי כן יעקוב. הוא היה פוליטיקאי שלא ידע את שפת המקום. הוא ניסה להילחם והוציא צו משפטי נגד כינום ישיכת ההרחה. ראש הממשלה הפעיל לחץ כבר להשאיר

את בן־יעקב, אבל קיימנו את הכינוס. 6 מתוך 11 הצביעו נגדו". שלמה בוחבוט לא קד קירות לסמכויות על פי התארים. לא אחר כמו בוחבוט יבהל מראש־ממשלה. -אחר־כך הרחתי לאט־לאט את כל עוכדי המועצה. ירעתי כי כלי שינוי מנגנון אי אפשר לשנות את פרצופה של מעלות. אמרו עלי: דיקטטור. חשינאה פיעפעה. מקום קטן, השמצות גרולות. אכל ירעתי כי אין דרך אחרת להצעיד קרימה את מעלות. עשר שנים לקח לי לייצב את המערכת. כן, אני ניהלתי את מעלות כיר קשה, ואני רוצה לנהל אותה לבד, כלומר כלי הוראות ממשרדי הממשלה. הם מחתלים אותי כמו תינוק, ואני לא רוצה חיתולים. רוצה לכד. דכר נוסף, אני לא מתבייש לומר 'לא'. למי שלא מגיע סעד - לא יקבל: תריסר עיוורים - רובם מחמת הזנחת

8132310 16

לא. לא אני. מעלות שהיתה תחנת מעבר, שמעטים רכשו זה דיות, והמורים בבתי־הספר היו מורי אוסוכוס – באו כ־8 הלכו כ־4 - כל זה השתנה. את יודעת, אנשים מעריפים את מעלות על פני נהיה כאשר מחירי הרירות זהים. 45 אלף דולר לדירה. 65 אלף חלך לוילה. מעלות כמעיין המתגבר. אניז עריין מתלבט אם להשין בראשות המועצה. הייתי רוצה להתקרם פוליטית עם עזר וייצפן.

שלמה בוחבוט, יליר מרוקו, בן 44, עלה לארץ בגיל תשק 50 אחותו, התחנך בקיבוץ עין הנצי"ב, ניהל קרב שליפות אבורי פו סטף ורטהיימר. ארכיטקט מעלות גדי עירון הוא שמפפר לי על כו. עיתוי הקמת עיר הורדים של מטף בשטח צמוד למעלות ניקר את עיניו של כוחבוט. הוא נעלב משאיפת ההתברלות של ספף הא חשש שהכפר בעל היומרות האליטיסטיות יקדים את תנופת מפלוח ער שתושכי מעלות יהיו לחוטבי עצים ושואכי מים של אש הורדים. בעכשיו כבר מותר לגלות", אומר לי גדי עירון, שממש לעכב את פיתוח כפר הורדים ברשויות ממשלתיות שונות לשני שנתיים, וכך נתנו רחיפה למעלות".

ראש המועצה כוחבוט יתמה כנראה על הוידוי הזה. הוא פצקו מספר שטטף פגע כאגו הקיבוצי שלו: "הוא אמר לי: אני אחך לא מוכן לגור". אוי לו למי שאינו מוכן לגור עם בוחבוט. עכשיו נומו לאנשי מעלות שהנורלות התהפכו. לעיר הורדים אין תשתית מוניציפאלית. בוחבוט תש התרפקות על דלתו. רבה גדיכותו כלפי מנוצחים: גאני מזמין אותם להצטרף. כבר חיברתי אותם לרפח הכיוב כלי אף אגורה שחוקה".

ועוד גירול־פרא אחד לפחות מנקר את עיני כוחבום. זוהי לשכת התעסוקה. שריר מימי הפיכת החצר. מנהל הלשכה מאוד לא אהוב עלי. הוא מתפקר כמו בשנות התמישים. באים, חשמים וזהו. הסגנון הפקידותי, הישן, הלא איכפתיד. במעלות כמאתים דורשי עכודה מתוך כ־8,000 תושבים. בוחבום סבור שחלקם מתפנקים ו.סתם לא רוצים לעבוד".

במקום המנהיגות הישנה שנערפה נטע בוחבוט את פואי העיר. מנהיגות צעירה ומשכילה, כניהם של מושפלי מעלות הישוה משיבה להורים את גאוותם. כך ג'נט אסידו, ממלאת מקים מנהלה המחלקה לחינוך: וחיים דדון מנהל בית הקשיש, ופאני המנהלת ש את אגף העיוורים; ויהורה גכאי העובד הקהילתי; ואמנון סלף החולש על צי אוטובוסים ויהיה כין יומי הקניון שייבנה בעייה כל אלה ילדי מעלות הראשונים שגדלו בין סלעים ואדמה עקה, בשיכונים מכוערים. בחמש לפנות בוקר היו ממתינים לאוטונוס שייקח אותם לבית־הספר בנהריה, מקשיבים ליללות התנים.

ג'נט מספרת לי כיצר התגלנלה משפחתה למעלות נכח ממשלתי. על האניה ממרוסו כשנת 1961 ביקשנו להגיע לחיפה הגענו כשש בערב, כמשאית כלי חלונות. המשאית הסתוכנה צינע שעות בתוך מעלות ובעשר, כשירדנו, אמרו לנו: הנעתם לחיפה ירדנו לחירכה. השירותים היו חור כרצפה. זו היתה נפילה איומה אבי שהיה סותר מכוכר במרוקו, נטע כאן עצים חמישהעשר יפים בחורש. אבא הפסיק להיות אבא. אפילו בנו הרוויה יותר ספנו. ילריו דיברו עברית והוא היה מנותק. הלך וצעק, זו היתה תקשה המכוערת של מעלות. תחנת מעבר. באות שלושים פשפחה יוצאות ארכעים".

סופה של תחנת המעבר שנהמבה לבית־קבע. מוסרות לבי והשרישו בה את התושבים. כית־הספר התיכון יצר זיקה נין הצעירים למקום. יוסרתה של נהריה, המטרופולין, הלכה והתעמעמה. עכשיו יש במעלות אפילו אכסניית אמנים - נית דירות אוורירי הנשקף על חגיגה ירוקה. המרכז הישראלי למע האמנויות היוברות, או בקיצור היל"ה. קורינה המייסרת ניים

המורח בדימוס

רווישוד: יאני

תתושבים לא

מתרשיהא, עותי

פטרונים ומועצה מייעצת מפוארת מפרום' שאול פרידלגדר, והמופרים יורם קניוק ואנטון שמאס, עד לתעשיין רוד מושכיק. היא שיפצה דירות כבית מוזנח של עמידר. כמו אמנית מסורה ראגה לנעימויות קטנות. הדלתות מרופדות מבתוץ כרי שהטריקה לא תרעיש. ארון החשמל מצופה מראות. הציירת מרים אלון מקיבוץ גניגר מתבייתת ברירתה החדשה בחודש הקרוב. היא עומדת המומה מול החלון הפתוח: .אני לא צריכה ללכת לגוף. הנוף כא אלי האמנים האורחים מתנרבים בדרך־כלל לערוך סדנאות לאנשי המקום. מול החלון מצמים 42 דונם לכניית המרכז הקבוע והמפואר, מתחרה ל"משכנות שאננים" הירושלמי.

במרכז לקשיש מראים לדור המרכר את קצה הארץ המוכטחת. יושכים שם פוליטיקאים אורים הולכים בין הטיפות כדי לא להתלכלך בלהגיד רפואית – וממלאים רימוני פלסטיק



הלמידי בית־הספר במעלות שהיא "במעיין המתגבר".

מוכריות, הררי רימונים של פלסטיק. חלקם מתקינים ראשי מסאסאים לצה"ל. פאני מלמרת את הישישים לעשות קרמיקה וגם ליצור פיל מבר ג'ינס ולצייר פרצופים על פלסטיקים מהפסולת של מפעל "טלרר". יושכת שם מסעורה (שם בדוי) העיוורת, מחוצת הצוצוף, מרדה בקושי. היא היתה יפהמיה שנכתשה באגרופי בעלה. תא גם תקע קילשון בגבה. בת ארבעים שנראית כבת שמונים. בזה שנ שיש לאן ללכת", היא אומרת, "ככה עוברים את הזמן ומרויחים 300 לירות בחודש". מאמינה באלוהים? למה לא. מי כמוה לא

פאני רותצת את העיוורים בחדר האמבטיה המפואר, עושה להם פריקור ומניקור. "מבטחים" משלמת להם. יש גם מספרה הלוקס עם רולים ופַּוָ. לא ייאמן. לוקחים אותם לפיקניק בחורשה. הלום תא להיות מפעל מוגן של משרד העבודה והדווחה. חלום שר הוא דיור מוגן: שיכון קשישים סכיב המרכז. כעת קשה להם להגיע לכאן מבתיהם. בפואייה של המרכז יושכות הקשישות החאה, כשביסים צבעונים ומלהגות: קשות יום, מקומטות, צבות. וגליים. הציירת מרים אלון מגניגר יררה מהסטודיו שלה באכסניית האמנים לצייר אותן. גזע מקומי, שכור אך לא רצוץ.

מבין כל מפעלי מעלות, המפעל ליצור מכחולים "סי אגד אם" של משפחת ציויק הוא הרומנטי מכולם. בעליו, קימי ונעמי ציזיק, ום אנשים ענוגים כמו מכחוליהם. אירופים במוצאם, אנגלו־סכסים מדנוכט וגינוניהם. עולמם של אנשי מעלות, הם אומרים, מיָפָּה את תינותם דם דרוויתו פתיחות וחמימות. דבריוהם על ערכים נשמעים כש זכרון קרמון או פארוריה. כך או כך, אבותיו של קימי הקימו ספעל מכחולים כלונדון בסוף המאה שעכרה. ב־1940 הם נהרגו בליץ, וביתם נמחה. נותר המפעל. קימי הנכר הבכור נקרא מחיפה ללתרון להציל את המפעל. נסע עם נעמי, מורה לפיסיקה ומתמטיקה שנעשתה פועלת ייצור במפעל המכחולים הלוגדוני, המיומנות הישראלית.

אחרכך רצו להקים מפעלון בצפון הקריר והיכש, כי ידיים איועות מויקות למכחולים. בכרמיאל, אומרת געמי, פגע בהם ראש המועצה עד עמקי נשמחם. הוא אמר כי חייחום שלהם מוצא חן געיניו, אכל המפעלון קטן מדי. קימי אומר כי התאהב במעלות. מאחו רגע זער מולם בוחבוט אצבע כמו מאיימת ושאל: גתגורו פה ש לא תגורו פהד". מפעל המכחולים שלו מייצא בכ־154 אלף דולר נשנה יצואן מוסמך 1984. .זכינו לאוכלוסיה כלתי רגילה שבנתה לצמה כחברה בריאה", הוא אומר, באנשים עוזרים זה לזה. כשאני עסק לחיפה מיד אני קולט זמזום של תלונות. חוזר למעלות:



דויד אורונה (מימין) ושלום שבתאי, ראש מועצת אור־עקיבא: אור ירוק וגיבוי מוחלט.

טיפול "שורש"

פני כמה חודשים, דויד אוחנה הוריד את הזקן. "רציתי להראות רציני", הוא אומר. היום הוא כבר יכול לנדל שוב זקן. כולם מתייחסים אליו ברצינות. יש לו קו פתוח לאלופי צה"ל, ביום ובלילה. אפילו את ראש הממשלה, שמעון פרס, הצליח לגרור לפרוייקט שלו באור־עקיבא, וגם את השרים עזר וייצמן ומשה קצב. כשהחל את עבודתו באור עקיבא, היו בעיירה 120 צעירים המסוכסכים עם החוק.

היום אין עציר או אסיר אחד מאור־עקיבא, שגילו 18־14. כשהחל את עבודתו באור־ עקיבא, היו 30 עריקים בעיירה. חיום יש בקושי עריק אחד, מפני שגם זה כבר "מטופל" דויד, בן 29, לָא החל את עבודתו כמנהל היחידה לנוער ולצעורים לפני עשרים שנה.

כל העסק תחל לפני כשנתיים. אבל הוא החל את דרכו בעיירה לפני 24 שנים, כשהגיע למקום עם משפחתו בהיותו בן חמש. והוא מכיר את הישוב הזה. מכיר היטב. עבר כמה בחייספר ("הייתי קצת פרחח") עד שסיים את "עמל" (השמל + רכב). בצבא היו לו 68 משפטים ("מ־54 יצאתי זכאי") לפני שנעשה חייל מצטיין של פיקוד הגדנ"ע.

על מה שעשה בגיל 13 הוא עדיין מעדיף שלא לדבר. דויד רק חוזר ואומר: "הייתי פירחח, כן, אבל אף פעם זה לא הגיע לידי עימות עם החוק". כשסיים את שרותו בצה"ל היה ברור לו שימשיך לעבוד עם נוער. ואז נבחר שלום שבתאי כראש המועצה, ודויד סיפר לו על 150 צעירים המסתובבים בעיירה ללא מסגרת. חלקם עריקים. הוא החליט שיצליח להעלות אותם מחדש על הפסים ושבתאי נתן לו אור ירוק וגיבוי מוחלט.

דויד אותנה הלך לצה"ל ואמר לקצינים שהוא רוצה להחזיר את כל העריקים לשרות. הם לא האמינו לו. הוא הלך עד הרמטכ"ל והציע לו עיסקה: העריקים שיחזרו אכן יישמטו, אך לא יקבלו יותר מחודשיחודשיים בכלא. רב־אלוף משה לוי הסכים. דויד אסף את העריקים, ושיכוע אותם לחזור לשרות ולסגור את החשבון. אחרי שראו כולם שחמלה של אוחנה ולוי זו מלה, כבר לא משוטט בעיירה אלא העריק ההוא, הבודד, וכנראה לא לזמן רב.

עכשיו עובד דוד על ה"בייבי" החדש שלו. פרוייקט "שורש". כלומר, טיפול בבעיות חברתיות מן השורש. הוא מקים רשת איתור ומעקב של יחידים ומשפחות הסובלים ממצוקה זו או אחרת, ומארגן קורסים להשלמת השכלה, תוכנית מיוחדת להורים, וווכנת נערים לשרותם חצבאי. "רשת בהיקף כזה טרם הופעלה בשום מקום בארץ", הוא אומר, "עבדנו על זה שנתיים".

דויד אוחנה משוכנע שיצליה. אני נדלתי באור עקיבא, המצב היה קשה, ובכל זאת לא אני ולא אחי ואחיותי עבריינים. וזה לא קרה כך סתם". איך יעבוד הפרוייקטו "למשל, יש ילד המתקשה באנגלית. הוא מתבייש ומתחיל להעדר מבית־הספר. באמצי עות רשת האיתור אנחנו נעלה עליו, ופסיכולוג יעזור לנו לבנות תוכנית טיפולית ספצי פית לילד הזה. יהין ילדים שיצטרכו כמה תכניות טיפול ויהיו כאלה שיצטרכו תוכנית אחת". כל העסק יעבוד בצורה דיסקרטית. לילד יחיד יהיה "אח בוגר". בקבוצה יקראו

ל"את" הזה "מדריך". המדריכים יהיו חיילים. התקציב של אור עקיבא לא היה כנוי לפרוייקט כזה. דויד לא התייאש. הלך לאמי נים, לקציני צח"ל, לשרים ולפוליטיקאים, והצליח לחרים מופע עוק בקיסריה. האמנים לא ביקשו תשלום. כרטיסים לא נמכרו. אכל הקהל נתבקש לתרום והסכום שנאסף יעזור להשקות את "שורש" שיצמיה גזע וענפים. אלא שדויד לא יחכה עד אז. הוא כבר חושב על פָרוייקט המתנדבים הבא. "יש הרבה רוח התנדבות בארץ", הוא אומר, "צריך רק לדעת לנצל אותה נכון".

הומזום נפסק. אנשים שמחים בחלקם. קל יותר לבוא מאנגליה למעלות, מאשר לחיפה".

במפעלון שבאזור התעשייה יושכות הפועלות מחוייכות ושלוות, ולמה לאז הכוס הוא גם קצת אכא: מקפיץ את הכנות באוטו שלו להחזיר את הילרים מהגן: אם נתקעים בקופת חולים ביום גשם, קוראים לו לבוא; הוא מנרב חופשות לענייני הלכ. המכחולים נוצרים מזנבות, זנכ הסנאי וונב החולר (מון הצוכל).

(חמשך בעמוד 37)

17 Blaebio

קליפורניה במגדל העמק. גיורא ירון פותח סניף של עמק הסיליקון. מפעל סופר־מודרני לתכנון שבבים למחשבים של חברת ענק

מאת תמר גיא

למאה ה־21.

אמריקנית. קפיצה

צילומים: שמואל רחמני

צעירים במכנסים קצרים וסנדלים שועטים לעבר חרר הישיבות להרמת כוסית. לאחר העוכדים נולך כן. בסוף השיירה חרוהרת צעד בנוזת בחור בלונרי מוצק במכנסי טריליז, טפח על כתפיים, התנהל מצר לצד ודינר כמו מ"ם. התג האישי אישר שזהו המנכ"ל. אחריכן הודה שהיה מ"פ כגולני, וגם שהוא אחר הזקנים במפעל – כבר כן

גיורא ירון נולד בקיבוץ מגרה כגליל העליון, אך כשהיה כן שש עברה המשפחה לרחובות, שם החל האכ להרצות בפקולטה לחקלאות. את כיתות ה'רו' בילה גיורא עם משפחתו באייווה,

"וול סטריט ג'ורנל", העיתון היוקרתי של גיריורק, כותכים על מגדל העמק. זה, כעיני ד"ר גיורא ירון, רגע של שיא כעשייה שלו כשכע השנים האחרונות. אם המפעל הציוני היה זקוק לרמות שתעטר פרוספקט ציוני, נכון לעכשיו – גיורא

כשהגענו, הצלם ואני, למשרדי חכרת "נשיונל סמיקונרקטור" – נתקלנו בחבורה של

במסגרת שנת שבתון. עשר שנים מאוחר יותר, לקראת מף ליפור התיכון של הבן, שוב גדרו הירונים לעבר ארה"ב - השם לעי רולי שבצפון קרוליינה. גיורא שיפץ את השפה האנגלית אנל לא אהב את החברה האמריקנית. ואולי כבר התנענע לצילה העה

את שירותו הצבאי החל בקורם טים, הורח משם ועבר לגולני. בריעבר -- אחר הנסיונות חמרתקים בחיים". הוא שיות כאת התקופות הקשות לעם ישראל – מלחמת ששת הימים ותקום ההתשה. בחיוך הוא נזכר בויכוחים שהיו לו עם המח"ם ראו - סחי אדם דל, שניסה לשכנע אותו לחותם קבע. לא היה קל לפינ, צל שלוש שנים קשות בתובה הספיקו לצעיר הנמרץ להחלים להפניו את המרץ לכיוון האקרמי.

בירושלים החל גיורא ללמוד מתמטיקה ופיויקה הא מה בקושי ש.כן, גמרתי בהצטיינות". אחרייכן המשיך לתואר שי בתחום התקנים של מצב מוצק, וכבר התחיל להחקרנ לחום שיעסיק אותו בחמשיעשרה השנים הכאות – מוליכים למשה וסמי־קונדקטורס). לתואר השלישי היה לו מנחה מעולה - ד'ר ת פורמן. היום המנחה שלו מהאוניברסיטה הוא מנחלו של ומפל

המתחרה העיקרי, מטעם חברת "אינטל" בירושלים. כבר סיפרנו שכשהיה באמריקה התגעגע לצילה. בחווקה כולם תמיד הזכירו את גיורא וצילה יחר". זה עדיין חפק מונספו של שלוש כנות (גילי, בת 12, נועה כת 10 ותמר בת 13 השנים נישאו כגיל צעיר וכדי לפרגם את המשפחה בתקופה הלימורם עסק גיורא בחלטורות של סטורנט. בין היתר עבר כטרקמוים שסייע בהנחת קו צינור המים מאל-עריש לבאלוזה, וגם ננשות כמלון "המלך רור" כירושלים.

באוקטובר 73 ספגה משפחת ירון מהלומה. אחין של ניודא איתמר, קצין כגולני, נהרג כעת המתערות על התימו תור שהא

נשיא בטנדר

שבוע הגיע לארץ לרגל מניחת המפעל, צ'ארלי שמורק, נשיא נשיונל סמיקוני דקטור. האיש שהרים תברה כושלת לייצור טרנזיסטורים שתיתח לפני פשיטת־רגל, וה־ מך אותה לחברת ענק המייצי רת רכיבים ומערכות ממוחשבות, שמכרה בשנה שעברה ב-1.6 מיליארד דולר.

כל מה ששמעתם וקראי תם על נשיא של חכרת ענק אמריקנית לא כלוונטי במקרה חזה. "חוא טיפוס אדיר", או־ מר לי גיורא ונהנת לספר על בוס שמעסיק שלושים וארב:

מנהה להציל חייו של חבר פצוע. על פעלו קיבל האח את עיטור

אבל ניורא התגבר, והמשיך הלאה במסלול הכמעט־מתבקש.

עכון שאם מרברים על קריירה - צריך חייתי להישאר שם.

צי אומר שהשיבה הביתה, לישראל, זה לא עניין של ניתוח

תיונלי. זה עניין של חינוך החלטה אמוציונלית. אני נפנש הרבה

עם אלה שהתחילו כמוני אבל נשארו שם - אריה פיינגולד

הום הוא נטח שווה עשרה מיליון דולר. הם כולם רוצים לחזור.

נשמת הציות. השאלה היא כמוכן עד כמה אתה מוכן לוותר. לא

רק נכפף. גם בנוחות ובתארים כמו 'פרזירנט' של חברה זו או

גרום העצמאות מתכנסות שם מאות משפחות כאלה, עם

נפמת תצויות. נכון, היה שלכ שהאשמתי אותם. היום אני רואה את

השיבה שלהם שם כעובדה מצערת. אני כל הזמן רק חשבתי איך

אי תור". ואו נפלה לידיו כתבה בשבועון אמריקני ובה מספר פייר

למוט, סגן נשיא חברת הענק "נשיונל סמיקונרקטור" שהחברה

מתננת להקים מעבדת פיתוח בישראל. בראש המעבדה מיועד חיה

לעשר הישראלי צבי סוחה. והיום מנהל בארץ מעכדה רומה של

משרולה", התיישבתי וכתכתי לאיש מכתב, והצעתי את

פרותי. החל ריאלוג של תורשים וכשלב מסויים התחיל גיורא

לענור כחברה עצמה, בארה"כ. בינתיים חקים סוחה את המעברה

מרץ ובה ארבעים המישים איש, וגיורא המשיך לגלגל שם את

ארנון גד ("איי אנד ג'י"), למשל, היה איתי בקורס קצינים.

נניל עשרים ותשע נסע לעבוד במסגרת לימודי פוסט־רוקטורט נוברת "יוז אירקרפט", וכמשך שנה וחצי חי כנוחות רבה

. העוז לאחר הבניות

ניופורט־כיץ', אכל התגעגע הכיתה.

("דייוי"), לוי גרצברג ("צורן").

עה אלף עובדים, אבל לעבור דר הגודל של עמיתיו. משהו דת חוא מגיע בטנדר ישן. כמו 200 אלף לשנת, בערך "אין לו אפילו מקום חניה חצי ממה שמקבלים הקולנות במגרש, שלא לדבר על מוכיר. שלו בחברות אחרות, הוא על הקו. אבל אין לטעות בו. תוא טיפוס מאוד דומיננטי. של חוזברת מאוד פחוח. כמי

צ'ארלס שפורק, נשיא "נשיונל סמיקונדקטור"



מאמין שכסף צריך ללכת

אופי הניחול והעבודה



לח,. אמריקנית טיפוסית.

ענק, גדול פי שלושה מוה של

חנשיא, סגור, כמובן, מזכירה

ושאר גיוונים. לקח לו בדיוק

"אני עושת לעצמי קפה. לא

עובדים מכל תרמות: "בתעי שיית ה'חיי'שק' מוכרת להי

ות ערוץ תקשורת מתוח אל אחרון המהנדסים, כי קבלת

רוחלטת מותנית בקבלת נתו־

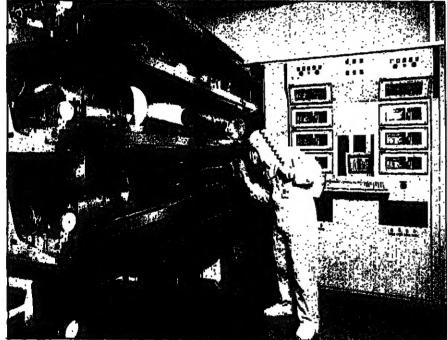
וים מדוייקים. זה ממש סיכון

צריך משרחת".

מול סיכוי".

גם לגיורא אין מוכירה.

כל שכוע יושב גיורא עם



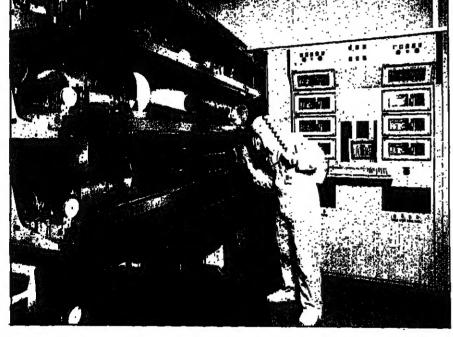
גייסתי ארבעה חבר׳ה ישראלים – אלחנן פנקס, ישראל רר טשטיין, ישראל לרגר ושי קפלן, ויחד עיברנו תוכנית מפורטת. אבל כיוני 81' הכל נעצר. ההאטה הכלכלית כארה"ב הקפיאה גם את התוכנית להקמת מפעל בארץ. הגויים שכחבורה אמרו לנו שאם סגן־נשיא אומר לנו שזה נעצר זמנית – זו בעצם דרך ערינה לספר לנו שהעסק מת. אכל אנחנו לא ויתרנו. הגענו לנשיא החברה, צ'ארלי ספורק, ואמרנו לו די בתקיפות שהגיע הומן להחליט. הוצא־ נו שוב את תוכנית העסקים שלנו ובמרק 83' קיבלנו את אישורו של צארלי".

את תקופת הלבטים הזו כבר בילה גיורא על הקו הרצליה -סנטה־קלרה. כ־82' פרש צכי סוחה מניהול המעברה בארץ,

והאמריקנים ביקשו מגיורא לנהל בינתיים את העסק. ההחלטה של צארלי רק החלה את דרך היטורים של הקמת המפעל בישראל. שטח מתאים להקמתו אותר במגדל העמק אבל מרי פעם "הזיזו" אותו מעט ער שנקבע המיקום הסופי. (האמריקנים לא הבינו איך יכול להיות ששטח ארמה של שישים רונם במגדל העמק עולה לנו חמישים אלף דולר, ולא הרחק משם בטבעון – עולה רוגם אחר כמעט מאה אלף דולר. אצלם לא קיימים מערים מטורפים כאלה".

(חמשך בעמוד 40)

19 Blacaio



"נשיונל סמיקונדקטור" במגדל העמק. למעלה: אחד מה"אולמות הנקיים" שדורשים רמת סטריליות גבוהה. המנכ"ל, ד"ר גיורא ירוו (במרכו): "אם יהיה ניגוד אינטרסים כין עכודתי בחברה אמריקנית להיותי ישראלי – אני פשוט אוריד את הדרגות". מימיו: המוצר הסופי של שעליה כמה מאות מעגלים

לובה אליאב. תמיד בשביל אחרים. אף פעם לא ביקש דבר לעצמו, מלבד כוח לשנות דברים. אלה שאומרים עליו שהוא משתרך אחרי בני־דורו, לא תופסים שעליהם להזדרז נדי להדביק את הקצב שלו.

מאת יעל פז־מלמד

עוד חודש, אולי וארשיים, שוב ייצא אריה (לובה) אליאב למסע. שתיים־שלוש מזוורות, בעיקר עם ספרים, קצת כנדים, והוא שם. איפה זה שם? זה יכול להיות עיירת־פיתוח או בית־בלא. אולי שכונת מצוקה כאיזור תל אכיב. אם הכחירה תהיה עיירת־פיתוח, כי או יש להניח שטניה, אשתו, תצטרף אליו לדרך, ויתר הם יחפשו דירה סטנה בשיכון לזוגות צעירים לוכה יקום השכם ככוקר, ימהר לתלמידיו – עקרות בית/ עולים מאתיופיה/ פועלים קשייום וצמאירעת. טניה כבר תמצא לעצמה תעסוקה. בשררות, למשל, השתתפה עם נשות המקום כתוג לעבודות טלאים. וכמובן

סבריך לנקות את הבית, ולבשל, ולאפות, ולהכות לבעל־המורה השב מעמל יומו. כבר שנים שהיא מחבה לו. לפעמים שלושה ימים,

לובה תמיד בדרכים. עשרות שנים. אדם כן 65, שאם לא קראים לו, הוא הולך לבד. יש שנים שהוא מתהלך בארץ, יש שהוא נודד מעבר לים. הרפתקן וסקרן הסר־תקנה, עם נשמה של ילד, צוב אדם וצוב את הארץ הואת, שחלקים נכבדים ממנה כבש במו ליה אם רק היו נחונים לו, היה שב ועוקר הרים. עשייה קראו לוה נשים עברו, וזו האש ועבוערת בו. תנו לו ליישב, תנו לו לפתור בעיות גדולות, תבו לו להתרוצץ ולהפעיל אנשים וליפול מן תצליים - תתתם לו אויר לנשימה. אבל היום כבר לא נותנים לו. לא שראים לו. וזה, מבחינתו, המחיר הכבד ביותר שיכול היה לשלם

וכך קרה שלפני שש שנים, התייצב יום אחר במתנ"ם אור עקיבא ואמר למנהל כמקום: .אני רוצה להיות מורה". .אולי מנחלוד, שאל הבוצר הצעיד. "לא", השיב לובה. "אני רוצה להיכנס מי יום נשמנה בכוקר לכיתה, ללמר לפי מערכת ממדרת ולקבל משבורת של מורה". משקיבלו אותו לעבורה, עוב את ביתו ועבר להעודר בכקום. כפודים ותחפש לושתי ורקד עם התלמידים, מצוכה שר אתם במעוז צור" ובערכים היה יושב וכותב. אחרייכן עד לקייו שמנה, אתריכן לשרוות, אונייכן לכלא איילון ללמך צטרים אותות והסטוריה. ובין לבין וזיה שותף למשאדומתן על

השרה השבויים, וכמובן ניסה להכנס לכנסת, ועל כך עוד ידובר. ומבל הדרכים הללו והא והזר תמיד אל ביתו, ברתוב קרל נשר מולאכיב. גדעדן נחבא אל הכלים כלב העיר, מול הבורסה תרשה כית משפתתי. בקומה הראשונה גרו הוריו. משנפטרו, תעודד שם אחיו. היום, כשנם האח כבר לא כין החיים, מתגורות פס נימדי. כקומה השניה גרה אחותו ומשפחתור. כקומה השלישית בו להם לובה ושניה את כיתם. מעלית שנימית מחברת בין הקומות. לובה נותן למבקר הסברים מדוייקים כיצד עולים במעלית. הוא שילו אינו שכח להוכיר שיש לסגור את דלת המעלית כרי שהיא תוע, ו-ללתיז על הבפתור השתור". לפני כן, הוא מספר שצריך לודת שלוש מרדנות ומסיים את ההסברים כהפראנד אמיתיו בשתניקי, תפתחי את הדלח, ושם אני אוצה לך.

פחודה אדך הושוך מוביל אל סלון לא גדול, מסודר מאוד וצים ספרים בכל מקום. קירות שלמים, גם בחול. מן הסלון יוצאים

מוחוקות על־ירי מהרקים גדולים. כסא־נות. הרוח הכאה מן הים מלטפת את הצמחים זאת היושכים, הכרונט הירוק נפתח לכל עבר, טניה מגישה קפה ופירות, ואין איש זוכר שלמטה, ב"סיטי" תל־אכיב, עוברים מליוני דולרים – שחורים וירוסים – מיר ליד. איך הוא יכול ללכת מכאןז מה מכיא אותו לנרודי דרי הוא לבר לא ילד. בגילו רוצים את הכורסה הקכועה וקצת שקט. מה אני הרפתקן. כל החיים הם הרפתקה, וכך צריך להסתכל עליהם. אני רוצה לראות הכל, להיות בכל מקום, להכיר את הדברים בעצמי, מקרוב. הנה אני ככר בשנות השישים לחיי, ועריין לא הברתי את האנשים היושנים בכלא. לא נפגשתי עם רוצחים, גנבים. צריך למהר, צריך להכיר. מדברים על עיירות הפיתוח, על

איזורי מצוקה. איך נראים החיים במקום כזה, מה קורה שמז אני חייב לדעת. אז אני הולך. וזה נכון שלמעלה, מעבר לכל הרברים, ישנו רצון עצום לעזור לאלה שקשה להם, לתרום היכן שצריך, ציונות לשמה. אכל לא רק. יורים קטיושות בקרית-שמונה. מה קורה

הנה עומד לו איש לבן

מן המשאית. אבל האיש

האכזר הזה גם נשאר

איתם. בכה יחד איתם,

תמך במי שצריך, עזר

לחולים ולחלשים".

פעם הוא היה הולך על הרפתקאות "בגדול". שנתיים (64'62') עמר בראש הצוות הישראלי לשיטום חבל קאווויו שבאיראו שנהרם ברעש אדמה. האשה והילדים נשארו בקרל נטר. אחת לשלושה תורשים היה מגיע לביקור. שנה, (73), עמד בראש הצוות הישראלי לשיקום פליטי העיר מנגואה שבניקרגואה, שנהרסה אף היא ברעש. שלוש שנים (57-54") היה ראש צוות התכנון וההקמה של חכל לכיש: שנתיים תכנן והקים את העיר ערד: שנתיים ישב במוסקווה כמזכיר ראשון של שגרירות ישראל שם. וזה, כמובן, רק קצה קצהו של העניין. למעלה מארבעים שנות פעילות ציבורית שבה מחליפים כל שנה־שנתיים כיוון ותפקיד, יוצרות גורש אדיר של עשייה על כך גאוותו, זו תמצית חייו.

לאנשים במצב כזה, מה עובר עליהם כאשר הם יושכים במקלטים, מה הם חשים כשנופלת קטיושה. אני רוצה לראות את החיים כהרפתקה, למרות שכל הרפתקה מורכבת ממאות ואלפי פריטים קטנים שהם לא כליכך הרפתקנים. אכל הסך־הכל הוא שחשוב.

אי־אפשר לחיות את הרברים מן הבית הנפלא הזה כלכ תל-אכיב.

את הדברים הגדולים מעולם לא עשה לכד. זה לא אייבי נתן ששוכר מטוס קטן ויוצא לעוור יוזה היה קורע לב. בעצמו לרעכים ולמקופחים. לוכה תמיר נקרא אל הרגל. וכשקראו לו – הלך בראש כולם. הוא לא מאמין בפעילות־יחיר, למרות שהוא מאוד מעריך מה הם חשבו לעצמם? את אלה המאמינים בה. הוא בעד פעילות שיוצאת מתוך המימסר, שכרוכה בארגון צווח ואכזר ומוריד אנשים בכוח

> בראשית שנות החמישים הטיל עליו לוי אשכול, אז ראש המחלקה להתיישכות של הסוכנות היהודית, לתכנן ולבצע את קליטתם של מאות אלפי העולים החרשים שהגיעו מארבע כנפות־תכל, ובעיקר מארצות צפון־אפריקה הימים קשים וכואכים. ששימאות אלף איש במרינה חרשה וקטנה, עייפים עד בלי קץ ממלחמות, בלי כסף, בלי תשתית חקלאית ותעשייתית, צריכים לקלוט למלעלה ממליון

גדול של אנשים. רק כך אפשר לשנות

עולים תרשים. זו, אולי, תחילתה של הטרגדיה. יש רבים הטוענים שעל הטעויות שנעשו או כולנו משלמים היום מחיר כבד. בשצף קצף מסתער לוכה על המקטרגים, על אלה האומרים: אסור היה להקים את עיירות הפיתוח. וכשהוא מדבר על אותן שנים, מצטמרר העור ונעשה חידורין־חידורין. כי הוא היה שם. יש היום אסכולה האומרת שקליטת העליה ההמונית של

שבות התמישים היתה איומה ונוראה שצריך לעלות עם בולרוזרים על עיירות־הפיתוח ולמחות אותן מעל פני הארמה. אבל יש אסכולה מרושעת יותר, האומרת שישבה אז איזו 'מועצת וקני אשכנד וחשכה רק איך לדפוק את השחורים, ואיך להפוך אותם לחוטבי עצים ולשואבי מים. יכולים להאשים אותי במה שקרה או, אני לא מתחמק מאחריות. כן, אני הייתי כתוך העניין, ולוי אשכול ועור רבים וטובים. ואנחנו כולנו עומרים למשפט. האמת היא שעשיגן שגיאות גרולות מאוד. גיששנו כמו עיוורים באפלה. לא היה לנו מושג אלמנטרי על התרבויות והנורמות של אלה שאנחנו קולטים, בעיקר מערות המזרח. אני מודה באשמה אכל עשינו. ואת המילה עשינו צריך להאיר כאוחיות קידוש לכנה, שתהיינה המשר בעמוד הבא)



TITA WYT

ה"איינשטיינים" של צה"ל. פרוייקט "תלפיות", ייחודי בעולם. הבסיס בקריית האוניברסיטה. חיל־האויר הוא בעל הבית. ובחרת צעירה של מוחות מבריקים. עתודת המחקר והפיתוח של מערכת הבטחון. מכחישים שהם גאונים. נעלבים כשקוראים להם "סיירת שכל".

> מאת עמוס לבב צילומים: יוסי זמיר

בה"ל, המתמודד היום עם בעיית הראש הקטן, יש פשוט אנשים מוכשרים. מערכת המיון שלנו לא מחפשת, ואינה 106 ראשים גדולים־עם־קבלות. בצבא בטוחים שיש מסוגלת לחמש, איינשטיינים". ובכל זאת, מרי שנה מתגלים רק כ־25 "תלפיונים" כאלה, ומתוכם מסיימים כ־20 שרות צכאי מיותר

סא"ל ד"ר אניהו הוא מפקד היחירה המוזרה הואת, הממוקמת בלב אתר הקמפוסים של אוניברסיטה ידועה. קוראים לה "המכון התעופתי ללימודים מתקדמים של חיל האוויר", ופרוייקט "תלפיות" הינו רק אתת המחלקות שלו. עד כמה שהוא יורע, זהן פרוייקט ייהודי בעולם. "תלפיות" עכר חבלי לירה ממושכים, ולמעשה לא הצליח לצאת לאוויר העולם עד שנמצא המיילד, הרמטכ"ל דאו, רפאל איתו. "הוא נתו את הרחיפה". אומר ד"ר וייבשטיין, ומזכיר את אכי הפרוייקט, פרופסור פליכס דותן, שרץ עם המחשבה הזו כמה שנים עד שרפול "נדלק" על הרעיון.

לפרוייקט שתי משרות", הוא מסביר, בלהביא לצבא אנשים צעירים ומוכשרים כדי להכניסם לנושא המחקר והפיתוח, ולהקים

שם עוד הרבה ראשים גדולים. אבל אצל 106 בוגרי "תלפיות" זה רשום גם בתיק האישי. למפקנים יראו תעודות הב.א. במתימטיקה ופיסיקה שכל ה־106 אוחזים כהן ככר כגיל 21. יראו להם גם את סגן אבי לייב, בן 24, שקיבל תואר "רוקטור" לפני שבועיים ואומר ללא היסום: _בלי 'תלפיות' לא הייתי עושה את זה בגיל כל כך צעיר". ירברו איתר גם על. , מתחים שקשה למצאם בתיק האישי, אבל כל "תלפיון" מדבר עליהם כלי מרכאות. תחושת שליוצת, מושיבציה, יוזמה ויצירתיות. כולם יכחישו בצורן בתוקי שמרובר בזבורת "יורסים" או "גאונים". הם אפילו

ילט צם תמפר לתם שבצבא קוראים לתם "סיירת שכל". עווב או המלים האלה", מבקש ד"ר מאיר ויינשטיין, סגן שעי לראש מרפ (מחסר ופיתות) במשרד הבטוען. החברה הללו

"חברים אמרו לי: מה אתה עושה? אל תקצין דברים, אל תלחם עד הסוף. בעזרתנו הגעת לשיא בקריירה הפוליטית שלו. חכה. אבל אי־אפשר היה."

(תמשך מהעמוד הקודם) למצבת־ככוד לכל אותם שעשו ועכשיו הם אינם, ואין מי שיציל או כבודם. זו נבלה ורשעות לחשוב שישב צוות שתיכבן איך לדעוק צו

אוכלוסיה קטנה, עייפה, רעבה ומבכה את מתיה קלטה בהמש שנים גלים של למעלה ממליון יהורים, כאשר אין לה אף תוכנית אתת מוכנה כיצר לעשות זאת. ולא היתה תוכנית כי לא היה שן להכין אותה. הכל היה אילתור אחר גרול, עם תושיה אדינה לקליטה של שנות החמישים אין רומה בעולם כולו. תוך כדי הקליטה צריך היה להקים את צה"ל ואת המדינה ולפתח תעשיה, ולא היה זמן לסדר ערישיות. צריך היה למצוא בתוך ימים קוחלנו לעשרות־אלפי יהודים, וצריך היה להאכיל אותם ולמצוא להם מקורות תעסוקה. ולא היה כסף, לא היה כסף לכלום. ויקי שידן וחבריה בתמ"י שהיום כאים ככל כך הרכה טענות, האם הם מבינים בכלל במה מדוברז כלשמרינה שלמה אין ענבניה ואין מלפפן ואין: שמן ואין סוכר, וכל הזמן מצטרפים אנשים חדשים. ואז אמרנה צק המעט נחלק לכולם. והברזנו על צנע".

בואחרייכן היתה בעיה עצומה של דיור. התחלנו להסים צרימונים – נגמרו הצריפונים. הקמנו פתונים – אולו הפתודם עברנו לכדונים – גם זה נגמר. נשאר רק להקים אוהלים, וגם נה לצ הספיק. כל אלה שצועקים היום 'נעשתה נבלה', לא היו שם מ' שהיה - יורע. אם התגלגל לידינו פח - בנינו פחונים העים קורת־גג. וכשצריך היה למצוא תעסוקה לרכבות, התחלנו עם עכודות דחק. עבודות איומות וקשות, עם שכר נורא, אבל היתה עבודה. מה יכולנו לעשות? וככל זאת, כך מכוסים היום כמה אלני דונמים נמדינה ביער. זה שעושים שם שיפודיפודי, ה כנד סיפור אחר. למישהו היה ומן, כתוך העבודה הקשה העייפות הנוראה והייאוש הגרול שלפעמים חדר ללב, לקתח אנתרושלוג, סוציולוגז רק אתרי תמש שנים התפנינו ככלל לחשוב על וה כשהקמתי את ערד כבר הבל חיה אחר. כבר למדנו מהטעיות, היה זמן לתכנן. למרות הטעויות האיומות שבעשו, מפעל הקלינה של שנות החמישים חוא מפעל מפואר. כנינו את הארץ הזאת".

והיה ערב אחר שלובה לעולם לא ישכה, ואין כמוהו לחאר אה המצוקה ואת נחישות ההחלטה של השולטים כמו גם את היסודים הנוראים של הנקלטים. זה היה בנבסים שבנגב, ליל חורף קשו ואפל כ־533. משאית תכיאה או עשרות עולים חרשים סקודין שבהודו אל שממת המרכר הנוראה ואל חלילה השתור. כשונים העולים למקום, סרבו לרדת מחמשאית. לובה וחבריו ויבו על ליכם – והם כשלהם. ואז הורה לוכה לנהג המשאית להדים אה ההיבר ולשפוך את האנשים כון המשאית. את אלה שנאחוו – פועי

וה היה נורא. קורע לב. מה הם חשבו לעצמנה דעה עום ל איש לכן ואכזר ומוריך אנשים ככוח מן המשאית. אבל תאיש האד הזה בילה עם תבריו כאותו מקום חצי שנה, הקים צריםונים, הכן להם שמיכות ומיטות וחלב הם לילדים ואוכל. האיש הזה גם נשאי איתם. ככה יחד איתם, תמך במי שצריך, עזר לחלשים אני לג עוכתי אותם כמשך שנה. עובתי את כיתי ומשפחתי, ישנתי אות אכלתי איתם, הדרכתי אותם בחקלאות, הייתי איתם תבקה והנים מתנרכים מכל הארץ, והיו איתם כמוני. כולנו היינו יתר: אות לאנשים: 'אני אחראי לכך שמי שירצה לעזוב, יקבל מסם את: אל את הלילה הראשון אתם חייבים לעבור כאן. ואת הארץ, אתיים איש לא רצה לעווב. היום מושב נבטים הוא מן המושבים היוח

וזה הסיפור כולו. כך התחיל הכל בייסורים קשים נם כאום־ג'וני ככו אנשים בלילה. וגם בתלדתי.

אחרי סדרה ארוכה מאוד של תפקידים, הן ממלכחיים מפלגתיים, נכתר לובה אליאב כ־1970 למזכיר מפלנת העבודה צו כשלטון. התפקיד שמן בחובו עוצמה אדירה, הנאמנות לחוד המפלגה ולררכה הבטיתה, כמעט בחדאות, קידום לכיוון של מינו לשר בכיר ואפילו למעלה מזה, שבתיים אתירכן עוב לובה א מפלגת העבורה בטריקת דלת, מוקצה מחמת מיאום בעיני שהיות בעיקר נולדה מאיר ומשה דייו, והלך למדבר הפוליםי בי הא פבין בעצם, ער היום חזה. הילר הטוב של המפלגה, האיש שחמד זיה (רומשר בשמוד (ו)



למתנדבים בטנק

י מביא 3,000 יהודים לארץ מדי שנה? אריה דולצין, יו"ר הנהלת הסוכנות: לא מביא אותם. ומי משכנע יותר מ־2000 מהם לעלות ארצה? חיים אהרון, ראש מחלקת העליה בסוכנותז מה פתאום. רס"ר אלוש עושה זאת. לפרוייקט העצמאי הזה קוראים "שראל". החל בר תת־אלוף (מיל.) אהרון דוידי. הוא מביא היום ארצה 3,000 מתנדבים, העובדים שלושה שבועות במחנות צה"ל. בכמה מחנות חוסכים המתנדבים לצבא 5,000 דולר ביום.

אבל השורה התחתונה היא ציונות, בלי מרכאות, שעושים אותה חיילים מחשורה, קמשים וטכנאי צריח עם ידיים משומנות בגריז, ולא עסקנים ציונים מסואבים המטיי-לים ברחבי העולם במחלקות ראשונות.

ברס"ר אלוש ותקלתי לראשונה לא במחנה עמנואל, בין הטנקים, אלא בגולת אמרי־ קה הדוויה. אמריקנית קשישה הראתה לי בהתרגשות איגרת אויר מישראל, כתובה בבתב־יד יפה, באנגלית רהוטה. "איילין היקרה", ואמר בה, -קראתי את ביקורתך על ישראל. יתכן שאת צודקת. אך אין לך זכות לבקר אותנו, עד שתבואי לחיות עמנו פה.

רט"ר אלוש, המרכז את המתנדבים במחנה עמנואל, משיב על שלושים מכתבים המגיעים אליו מרחבי העולם מדי שבוע. הוא עושה זאת בזמנו החפשי, במו ידיו ושולה אותם על חשבונו. .אלה ידידי", הוא משתומם על השאלה, "לידידים אכתוב על תשבון

סגן מפקד חבסיס, סא"ל עקיבא, מספר שמדי חודש מתוגבר בסיטו ב־45 מתודבים, חלקם יהודים אמידים, לא תמיד צעירים. הוא מתקשה לחבין אותם. -תם באים לעבוד בגריז, בשמן, בחום. חיים עם עוד ארבעה איש בחדר קטן, ועוד משלמים עבור זה ונהנים מכל רגע". רס"ר אלוש דוקא מבין, שאוחנו פה עושים ציונות ולא מרגישים. זה כבר כל כך שגרתי אצלוו, ואנחוו כה עסוקים, שאינוו מרגישים בכך. אבל הם, המבק־ רים, רואים זאת. ואנו נותנים לחם להשתתף עמנו, ולו נם לזמן קצר. לכן חם באים".

י באים וחורים ובאים. אחדים חוזרים חמש פעמים. יהודי בשם קאופמן. כן 73, כבר עושה זאת בפעם העשירית. "אלה המילואים שלי", הוא אומר. תיה חשש שמפגשם של חיילים צעירים עם צעירים אמריקנים. יפתח תעשית "גרין קארד" גדולה. סא"ל עקיבא נזכר בקושי במקרת אחד. תייל התרוגן עם מתנדבת וירד, ותיום הם חוורים, והחייל שב לבסיס, לשרת בקבע. רס"ר אלוש מספר על עוד מקרה. "האיש מתקשר אלי, ואני ממש מרגיש את הגעגועים בקולו. הוא שואל על שירים חדשים, על מצב חלינה לכדורנל. נח

לא מכבר אירגן הס"ר אלוש מפגש בנושא הירידה בין החיילים לבין המתנדבים. בהאמריקנים צעקו על חחיולים, קיפרו להם כמה קשה באמריקה, כמה גבות שכר הדירה, כמח יקוים הלימודים. אין לכם מה לחפש שם. תוכלו לגור וק בשכונות מסוכי נות. כאן בישראל אתם יותר בטוחים, ככה אמרו להם. השיחת הזאת נמשכח עד אמצע

עכשיו נעשה קצת לא נעים בדרום אפריקה, אז בתאום רואים יותר צעירים יהודים משם. דיוויד וסיימון עובדים על מווע של ג'ים. אוחנו נשארים בארץ", הם אומרים. הצעירים אולי יעלו מדרום אמריקה. המבוגרים לא חם הולכים לניו־יולנד". איילין קיינו בת 21.גם חיא מדרום אפרוקה, היא העוזרת של רט"ר אלוש. באה לשבוניים לפני חצי שנה. יש לה חבר הייל והיא החליטה להיות עולה "קודם חתאהבתי בארץ. המיוחדת הואת. ודק אחר כך תתאהבתי בדויד", היא צוחקת אל החבר שלת העומד על

ליאורח ודלים באו מאנגלים אביהן ורד מהארץ, ועכשיו הן סוגרות מעגל ועולות. ליאורה ודקיה באן מאנגליה, אכיוהן ודד מהארץ, ועכשיו הן סוגרות מעגל ועולות.

נתן מוחילות את המפע בחורה לארץ על גבי טוק, בעורתו של רס"ר אלוש, תגיד לו
שאתה רוצה לעלות, והוא יעשה הכל בשבילך", הן צוחקות. סטיבן, אף תוא מאנגליה,
אומר, "ההדים ונתנים כסף לארץ, לי און כסף, או נתתי את עצמי", ומה הוא מקבל
ברטורה "חברות, הרגשה שניכנה, תחום של הישראלים"
ברטורה אלוש שומע כל העת סופורים על נמלאות אמריקה ולא מהרגש לא פתסתה.
"לדים אל של מחוק את אהבתי למדינת ישראל, אני דואת כמה הכבה המיות הזאת.
"לשתה בשלושים ושמנה שנים, ואני רואה כמה הרבה עוד יש לעשות: מה לא שב".
"ל"ר מוכאל אלוש, ולנו הנונים, צווני בלי להרגוש

עמום לבב

"תלפיונים" (משמאל לימין) אופיר שוחם, ניר ברנע ויוסי



23 Minesin

המפקד'? הם לא

(המשך מהעמוד הקודם) "אנו לא מייצרים כצבא פוטנציאל להנהנה טכנולוגית". כחודשים הקרובים מסתיימת תקופת הקבע כת חמש השנים של בוגרי המחזור הראשון של "תלפיות". זה יהיה מכחן חשוב, וכצבא מצפים לראות כמה שיישבו במכון מה"תלפיונים" הוותיקים יאריכו את שרות הקבע. דרך ארוכה הם עברו עד היום. כשנכנסו לכתה י"א החל תהליך המיון שהקיף אלפי למתימטיקה. אנו מייצרים קצינים טובים. אבל אלה אינם חיילים רגילים. הם לא אומרים 'כן המפקד'. הם שואלים 'למה,

מתקרם, קורס שריון, קורס תותחנים וקורס הנדסה. כל זה בארבעה אף אחר לא הבטית להם גן של שושנים", אומר דיר ויינשטיין. גם לימודיהם אינם קלים. יש עליהם הרבה לחץ". בסוף השנה השנית הולכים ה"תלפיונים" לקורם קצינים, ועם קבלת התואר מתחילות חמש שנות הקבע. הכנות מתנרכות לשנת חוכה נוספת, כדי "ליישר קו" עם הכנים. כאשר מסבלים ה"תלפיונים" את תעודת הכוגר, הם כבר מכירים את כל צה"ל ואת התעשיות הבטחוניות. עכשיו כל היחידות מתחילות לחזר אתריהם, אפילו לחטוף אותם. כשהחל הפרוייקט כמעט לא התענינו כהם. היום הם אומרים "אני תלפיון" עם הרכה גאות־יחירה. אנו נותנים להם לבחור היכן ישרתו", אומר ד"ר ויינשטיין. תוהי פריווילניה גדולה". כל הומן הם כמעקב. ד'ר ויינשטיין ואחרים מבקרים אותם. מקבלים רו'חות. -צה"ל צריך אנשים טכניים", הוא אומר. הנושא מנוהל על־ידי ועדת היגוי, ואגף כות אדם בצה"ל אתראי לו. בראש ועדת

המחנה של ה"תלפיונים" כאוניברסיטה נמצא באתריות חיל האוויר. בראש כל מחזור עומר סצין, בוגר "תלפיות" בעצמו. "היום זותי במפורש אבררוד", אומר ד"ר ויינשטיין. בשנים זצראשונות היינו צריכים לעשות מלחמות כרי לקיים את הפרוייקט. היום כל יחידת בצכא רוצה 'תלפיון'. אנו מתחילים לקצור את המירות". מה רע בעתוראימו

החיגוי עומר עוזי עילם, ראש מפא"ת (מינהל מחקר ופיתוח אמצעי

אין רע", אומר ד"ר ויינשטיין. אבל 'תלפיות' הוא גם-פרוייקט מחנך, וחניכיו גם מקבלים תמונה כללית על הצבא. יש להם מוטיווציה רכה, מוטיווציה לשרת בלי מרכאות, ואנו מטפחים



מקבלים כל



לתימה ותשתית לייצור).

specio 24

שלו, ומפקדיו הפצירו בו להמשיך בשירות קבע כמפקד פלוגה. שפואל, ומפקדיו הפצידו בו להמשיך בשירות קבע כמפקד פלוגה. שפואל, אז סגן מפקד פלוגה בתטיבת גולני, התלבט. אחרי היסוסים רבים תחליט לבסוף לתמשיך. הטיעון שהעלו מפקדיו – כי אם יששוט מדים יבוא במקובו קצין פחות טוב ממנו – דיבר אליו. היום, במבט לאחור, הוא אומר ש-האושים בצבא הם קצת

ואיבים". ציונות עדיין מדברת אליהם. הטיעון של "הטובים ביותר לקצונה" אינו רק בגדר אמירה המחמיאה לאגו, אלא בחירה בדרך ' חיים. אבל נדמה שבמשך חזמן הנאיביות נעלמת, וגם אצלו תמשה את מקומה ההחלטה להשתחרר מצה"ל כאשר יפוג החוזה שלו. בעוד כארבעה חודשים. -חמש שנים וחצי בנולני – זה קשה ושוחק. איו בית ואין חברה. כלומר, יש בית ויש חברה, אבל להם אין אותי. . ענשיו אני רוצה לנסות דברים חדשים, לראות מה קורה בתוץ", הוא אומר בנימה של הצטדקות.

בניל נו נדמה לו לפעמים שהוא בן מאה. לדברי שמואל, כרוך השירות

אלו בעיורו בע אלוף או תתיאלוף דווא גיבור.



סא"ל אביתו. על "תלפיות" הוא אומר – ברעיון יוצא מן הכלל". לדעתו זה יוצר למערכת בעייה גדולה, כי גאנחנו מביאים לה אנשים שאנו אומרים שצדיך לטפל כחם אחרת. באופן ייתורי. ולאורך כל הדרך". גם הוא נזהר מלקרוא להם מתוננים, או הבמים או – חס וחלילה – גאונים. .כל האנשים האלה מעל לממוצע וצריך לטפל כהם באופן ייתודי לפתות עד ודגת רס"ו. אינו לג יכול לקחת בחור כזה ולהתייחם אליו כאל עוד קצין. מי שעושה ואת, למעשה מפסיר את כל ההשקעה, כי האדם לא ינוצל ובון. הנסיון מוכיח שאם יש מפקר טוב, המערכת יוצאת נשבה וכולם מרוצים. מפקד שקשה לו להתמודד עם אדם כרמה כזו, יוצר

"תלפיון" שיתפקד ברמה של קצין פוב, לא יספק אה סא"ל אביהו. הוא מצפה ממנו להיות מעל לרמה של קצין סוב מאה. בנכונות לקבל תפקיד, במוטיווציה, ביצירתיות. רס"ן יצוק ממשד לעקוב אחרי החבמים שלו (סליחה, המוכשרים שלו) גם אתר ששובצו ליחידות צח"ל. גער היום הם השתלבו יפה, הם אנסים נוחים מבחינה חברתית". גם רס"ן יצחק הוא בוגר האתיבוסים בפיטיקה. השאלה אם הוא מטפל ב"יורמים" מקפיצה אותו. הוא בני שמע אותה בעבר. בחלק מתהליך המיון שלנו נבדקת יבולתו א חבוגר לשמש כקצין כמערכת הצבאית", הוא מסביר, אם לצ מייצרים כאן גאון שיישב במכון למתימטיקה. אנו מייצרים קדו טוב". הוא מסכים, עם זאת, שאלה אינם היילים רבילים. זם ל אומרים כן המפקר. תם שואלים למה, המפקר'ו הם לא מקבלים כל הוראה כעשוטה", הוא מחייך.

סא"ל אביתו וגם רס"ן יצחק מביטים בציפיה על המחוור הראשון שצריך להחלים בימים אלה אם לתעום קבע או להצפור לכריות המוחות. אין לנו שוים עוכים מיוחד, אומר וכין יחוק הערכים צריכים לבוא לידי ביטוי בכל המעילויות שלנו כאך. סא"ל אביתה ערכים מתבטאים כקורסים שלנו, בצורת חדיש להעתיק כבחינות, למשל, והו דבר בל יפולה". וס"ן יצחק אמינה זה ייהרג וכל יעבור, ואנו משררים להם את זה ה'תלפיון צרן בם. להיות נסבל מבחינה חברתית. איש פיתוח אמר שיהיה מנוחס רק 25 מתוננים (סליחה, סליחה, מוכשרים) מכל הארץ, וה:

מסמר קצת מראיג...: טא"ל אביהו: .זה מעט מאור. אנו רוצים לתניע גם להתישמה העובדת. אנו מוכנים אפילו לפתוח מכינה ליתלפיות' לאנפים אין בוצים ומושבים. נשמח אם צעירים א הרושבים עצמם ראויים, יפנו אלינר. סא"ל אביה אינו חישו שים למכון שלו – יתורי ככל שיתית – מתופול על התבמים של המינה תוא כמוח שישנם עוד מוכשרים שלא מונים ליחלמיות. צל הא

נם חושב שבמו שמטפלים בספורטאים מחוננים צריך לפסלום סא"ל אביהו היה פעם עתוראי, כאורה למר לתוא ש והוסמך, חזר לחיל האוויך, נשלח לארצות הברית ושב משם על תואר דוקטור, היום הוא נוסל חלק גם בפרוייקס מלומה

מ"פ קרבי שמואל. הגיל 23. מרגיש כמו בן 100 מי יותר משנה עמד סגן שמואל לסיים את השירות הסדיר

בחטיבה המעולה בתשלום אישי גבוה למדי. אחרי שסיים את בית־הספר התיכון ברחובות, הוא התנדב לגולני "כי הולכים לדבר הכי טוב". את מלחמת לבנון עשה כלוחם בגדוד הבוקעים הראשון. הקרבות הקשים חישלו אותו להמשד שירות ממושר ומשה עוד יותר שהיה רצוף משימות בטתון שוטף בלבנון, מירדפים אחרי מחכלים, חברים שנפלו. אחרי קורס מכי"ם הלך לקורס קצינים. לפני כשנה קיבל את הפיקוד על פלוגת טירונים איתם הוא עובר את המסלול הקשה של הפיכתם ללוחמים מן

התפקיד הזה מציב בפני המפקד אתגר אמיתי. אתה מקבל לידיך ילדים מפונקים ועליך להפוך אותם לגברים לוחמים. מטבע הדברים נוצרות מתיחויות ועומדים במצבים קשים שיחד אנו לומדים להתגבר עליתם. אחרי־כן עולים יחד לגבול לבנון, לפעילות שוטפת, וכשאני רואה שהמאמצים שהשקעתי לא היו לשווא, זה עושה לי טוב על הנשמה".

"הפעילות בגבול הצפון אינה דומה לפעילות הקודמת, כאשר צה"ל היה בפנים. אומרים שכלבנון היה רע. אבל לבנון לימדה את המפקדים לשמר על חיי החיילים שלהם. מי שלא זהיר, מאבד אנשים. כשנמצאים

בפעילות בשטח ויודעים שהכוח הקרוב ביותר נמצא במרחק מסויים. התנובות הרבה יותר מהירות. לא לוקחים שום סיכוו. פעילות בגבול איננה פיקניק. גם אני איבדתי חיילים. לפני כחצי שנה נתקלנו במחבלים ושני חברה שלי נחרגו. בשעות הראשונות אינר תש דבר. אתה רואה אותם מוטלים בשטח ואין לך זמו לחשוב, כי צריך לפנות אותם. המחשבות באות אחרי כן, כשחוזרים, ואתה רואה את בל הפלונה עומדת ובוכה. רק אז חודרת בר ההכרה שהנה חברים שלד נחרגו וצריד ללכת להלוויה, אתרים נפצעו וצריך לבקר אותם בביתיהחולים. כשחיים יחד בצורה כליכן מרוכזת, ההרגשה היא שאיבדנו אחים".

"לדעתי, הפעילות של צה"ל בצפון בצדיקה את המחיר. היא כואבת וקשה – אבל תכרחית. אם לא נפגין כוח, יישובי חצפון יהטפו. אני מדבר כך כי עברתי את בית־הספר של לבנון. מי שעבר את לבגון לא יכול להיות ראש קטן".

העבודה הזו נראית לי חשובה, אבל בכל זאת החלטתי לפשוט מדים זה לא בגלל המשכורת או תואי חשירות, אף שחשיקול הזה מחווה גורם אצל אנשי הקבע שהם בעלי משפחות. את הסיבות שלי כבר ציינתי. אכל אני לא יודע אם באיזה שהוא מקום לא השפיע על החלטתו היחס של חציבור לצה"ל. מה שמשקף בעיני את דעת הציבור זה מה שאני קורא בעתונים, ולדעתי עושים עוול לציבור גדול שממשיד לשרת בקבע מפני שהוא חושב שצבא זה ערך עליין, הדבר הכי חשוב שיש לנו אני בן 22 ועומד להתהיל, דרך חדשה, אבל בשאני קווא שהקצוות חבבירה בצר ל חיא בינונית, אוי תעשב בשבילה זה שוני בי אישית בעיית כל תני אלון או אלוך הוא גובר הוא עשה משהו בצבא. בוארוורי כל אחד בהם יש כופעל חוום, אינני מצפח שבכל בוקר וגידו להם

יתודהי, אבל לפחוות שינהגו בהם בוונונות". דעדה, אב, קשוות שיתוגן בהם לוגנטתי גרשי עם שי הבטחון נוליתי עד במה חדבר תזה כואב לכולם. אנן יודע שלם בצה"ל קיימות קליקות, כמו בכל מקום אחר. אבל החייבים שלי אעירים מכדו שובין שזה חלק במול בן 22, מצוני חבותו אחרי שהיה ורוק במול בן 22, מצוני חבותו אחרי שהיה ורוק ביאם שהוא וושע בדבב צמוד, זה עושה לו בואם שהוא וושע בדבב צמוד, זה עושה לו מפולומת מבול שהוש בים ואומרים מג"ד בנולני מוא לא אדם שמנישתי במודה בנולני מוא לא אדם שומשתי במודה ב בחוץ ואחרובן צועקים למח חצובים

אני אשית מאכזב מחתומעה חזו, ייחכן שאם דימונו של חלצין חזון טוב יותר, חייתי חושב פעם נוסמת אם להשתחור מצח"ל. אנו עושה ואו ביה כבר אני, צרון מסק זמן עושה ואו ביה כבר אני, צרון מסק זמן נוס כות לושוב זם לשהתבקבע וה לא לחיות

גוסף ולטר

25 Biordio, Talento.

CTETT TACCOTECT TETTCUICO, OF OF CONTROLS:

רק חברת אלקטרוניקה אחת, יכולה להציג בפניך

כ-24 מיליארד דולר - היקף מכירות שנתי. 94% מהיקף המכירות - בוצעו בשוק העולמי (כלומר

כ-1,8 מיליארד דולר - השקעת שנתית במחקר ובפיתוח. 346,000 אנשי מקצוע מיומנים המועסקים על ידי פיליפס ברחבי חעולם.

השם ההולנדי שכבש את אמריקה אירופה ויפאן

פיליפס נוסדה בהולנד לפני 94 שנים. כבר מראשית דרכה הציבה לעצמה מטרה-להתמודד עם צרכיו של השוק העולמי. תפיסונ עולם זו הביאח לפיתוח רצף בלתי פוסק של מוצרים, חידושים והמצאות, אשר שינו את חיי כולנו. תפיסת עולם זו, היא אשר עשתה את פיליפס לחברה רב לאומית. כיום משווקת פיליפס ההולנדית 94% ממוצריה לשווקים המתוחכמים בעולם: אמריקה, אירופה

הסמל הבטוח של הקידמה אוום נישראל-מגוון המוצרים מהיום בישראל-שרות פיליפס נשאת את הגלהקידמה תחשעות האות מיליפס נשאת את הגלהקידמה תחשעות האות מיליפס של פיליפס נשאת את הגלהקידמה מיליפס של פיליפס של פיליפס של פיליפס מיניגות בישראלי מהיום ביליפס מיניגות בישראלי ממינית המילים מאפשרים לה לתענות בשהיום המילים וא קמונקט דיסק לייזר, מכונות כביסה, תנורי ת חות כלים, שואבי אבק, מייבשי שיער, מאפשרים לה לתענות במהירות ובהלוושותם ולטפק לו מוצרים טובים יותר וחדישים יותר מולים, שורה ארוכה של מכשירי קול ניידים, תושות, סוללות אמינות ועוד רשימה ארוכה ולדוגמא - המצאת הקלטת, המצאת נטיעותים (קומפקט דיסק), פיתוח דור חדש שלנוחתת מש ומיאיכות חדשניים, העונים לדרישות הגבוהות באנרגיה, מכונת חכביסה השקטה וחלייורויוק דאושוון המוצרים המושלם של פיליפס אתה קלוש בחניות המוברורות וברשתנות המורשות

הוכשרו במרכז ההדרכה של פיליפס בהולנד, במגמה למתן שרות בבית הלקוח. מערך ארצי של תחנות שרות פיליפס המתוכנן לכסות את הארץ כולה. מלאי חלפים מקורי לשנים רבות לכל מוצרי פיליפט. ביטוח ואתריות מלאים לכל מוצרי פיליפס.

פיליפס בידיים טובות וחזקות

מהיום פיליפס מיוצגת בישראל עייי חברת אלקטרו מ.מ. סחר מקבוצת המשביר המרכזי. רוסנה ויציבותה של קבוצת המשביר המרכזי - חברת חשיווק הגדולה ביותר בישראל, מעניקה מהיום לצרכני פיליפס בישראל,כתובת אמינה וגב כלכלי איתן - מחיום יש לכל צרכן פיליפס בישראל, כתובת בטוחה לאחריות ולשרות מעולה לשנים רבות. מהיום יש לפיליפס בית בטוח בישראל- קבוצת

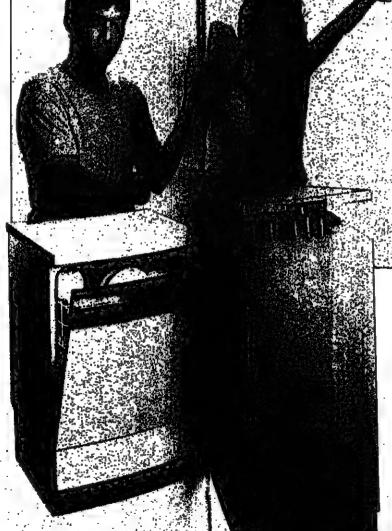


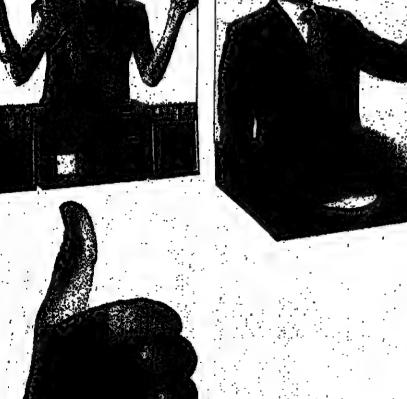






PHILIPS





מאשוק ושרות: אלקטרו מ. מ. סחר מקבוצה 📆 המעוביר המרכזי



ראש גדול

(חמשך מעמוד 25)

ו"תלפיונים" בכירים ד"ר

אבי לייב בן ח־24 (מימין)

הכוכבים". אכל הוא גם רואה את חבריו הטוכים כתוץ, רואה מה הם עושים בחוץ, ואומר בצער אמיתי: .הייתי רוצה לראותם בצבא. תרומתם יכולה להיות חשובה".

למה אתה בצבאז .כי אני תושב שמה שאני עושה זה חשוב", הוא משיב בפשטות. אכל הוא גם יכול להבין את חבריו שבחרץ. הוא נאבק בעול כלכלי, מספר על משכורתו הנמוכה כאיש צכא ככיר עם תואר אקרמי רם, ואומר: "שיתנו לאנשי צבא הקבע להתקיים ככבור. לא בעושר. אבל שלא יהיה לי עול כלכלי כזה".

סגן אופיר שוהם, כן 23, סיים את "תלפיות" ב־1983 והלך לחיל הים, למחלפת אלקטרוניקה. עכשיו הוא עומר לסיים לימוריו לתואר שני בפיסיקה שימושית. בחיל הים שירת שנתיים וחצי, ועתה נעתר להפצרות וחור להיות קציךמחזור ב"תלפיות". "בחרתי בחיל הים כגלל שזה חיל עם רמה טכנולוגית גבוהה, חיל קטן היורע לקלוט 'תלפיונים". הוא חקר שם עם עוד 'תלפיון' נושאים בעלי השפעות ישירות על חורת הלחימה של החייל. עבד עם ובועז בריל: "לבנות טיל צוותים ממוסרות אחרים ומהתעשייה האזרחית. ,יצרתי ב'תלפיות' מדוייק זה לא התנשאות. בסים ללימוד הומר חרש, ויכולת לרבר עם אנשי מקצוע כשווה בין זה פשוט חיוני". שווים", הוא אומר. את ה"תלפיון" הוא רואה כחוליה מסשרת ביו





सामहर्गाव 28

העולם האסרימי והחיילות בשכת. בבחיל הים חשתי שמיציתי או עצמי כוצלית קשר כוו", הוא אומר.

האם כל הפרוייקט כראיז אופיר אינו מהסס. אני יודע שני רברים. ראשית, ל'תלפיות' מגיעים אנשים שלא היו מניעים לעתודה אקרמית בכלל. שנית, כמהלך ההבשרה כאן מקבלה יותר הכנה לתפקיד. היום אני משוכנע שאנחנו דרושים לצבא. אני האה את התחרות בין היחידות על הבוגרים". הוא הסבים לחיות קציךמחזור כי השתכנע שזה חשוב. בנגרים שכבר התנסו בעבודה זו, חשוב שיהיו אחראים על החניכים. אני גם יכול להשפיע על השרוייקט. זו חוויה לעבוד פה, וזה נותן לי הרבה מבחינה אישית. נכון, לא מבחינה מקצועית, למרות שאני ממשיך לשמוך על קשר עם היתירה בחיל הים".

ניר ברנע, כן 19 מרמת־גן ויוסי אברבנאל, כן 19 מרמתאנינ הם "תלפיונים" שנה שניה. ניר שמע על הפרוייקט בבית־הסבר שלו. בידעתי שלוקחים לזה אנשים מסויימים, הוא אומר. מוכשריםו גיר משפיל מבטר. "קרא לזה איך שאתה רוצה". הומיא לך שפנו אליךז גניר את זה כך: כשאמרו לי שתתקבלתי, היתי במוח שיש פה טעות". זהו פרוייקט יוקרתי בצבאו ניך לא נקנה. אמרו לי שוה הבי יוסרתי היום". יוסי יוצא לעורת חברה ביש עוד דברים יוקרתיים בצבא". גאוות יחירה יש לכם: יוסי: שנועו מסתכלים על זה כך: הצבא בתר את האנשים הכי טובים שוצליה להשיג. גאוות יחידה כמו כצנחנים בוודאי אין לנו". למהו ניח "אולי בגלל שאנחגו לא בצנחנים".

ניר מתעסק גם כציור ובספורט, ויוסי משחק 'סקוש' וקרא הרכה מרע ביריוני. הם אומרים שהם "לומרים הרבה, אבל אין ממש לחץ". זם אכן חשים עצמם כאילו היו מחת זכוכית מגדלת, אבל 🎹 לא מפריע להם. הם תושבים שהמרוייקם חשוב לצבא ולמרינה, אך אינם מתכיישים במטרות האישיות שהציבו לעצמם.

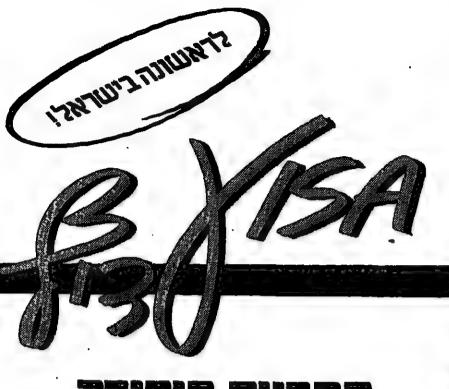
יוסי: "אני מקבל תואר ראשון כוזיגם; כסטודגט אני נמצא עם קבוצת איכות: וגם קצת התנדבות לא תזיק אף פעם. אישית וה משתלם, וגם לצבא זה משתלם". ניר אומר כי הצטרף לפרוייקט -מסיבות אישיות ולאומיות, כשהאישיות הן הרומיננסיות". מה הם אומרים על תופעת הראש הקטן בצה"ל? שתיקה ארוכה בסף ניד משיבו מה אתה אומר על זחז". אני מודאג מאד. גירו בומשיבו לפעמים כגוייה בשביל ראשים קטנים. לפעמים מצפים ממך להיות ראש קטן", יוסיו אם טבוז אמור להכין לנו אוכל בשעה שם וע שלא שראים לו דוא לא בא, זה ראש שטן. ומאיתנו מצפים לואש גרול". ניר ויוסי חושבים שהם לא פראייורים של אף אוצין גם אם חתמו חמש שנים קבע. "קשה לתרגיש כאן פראייו", דם אופרש מטפחים אותנו מאוד".

סג"מ בועו בריל וסגן ד"ר אבי לייב וכן, הצוציק חוח של עכשיו קיבל תואר דוקטור. לא, לא מתונן. מה שתאומה עוברים: ביחר כמשם חשוב ובנושא חשוב שהשתיקה יפח להם. על העבוף אראמשר לרכר איתם. גם אבי רואה כ'תלפיות' שילוב של סייות אישית וציונות. "יש חובה לשרת בצח"ל, ויש נושאים שוורפים יותר כישורים מאלה שנרכשים בתיכון", הוא אומר. אבי הה מושבניק. בועו ירושלמי. בועו חושב כי היה מפיק מעצמו פוח כצבא אלמלא "תלפיות". אני לא תושב שהייתי מנוצל כ־160 אחוד", ווא אומר. בשהגיעו ל"תלפיות", ונא נוכר, כל אוד וויי שהוא יתיח הנורמלי היחיר בקבוצת מחרים. בתברה שכולם חל לגבי עצמם", הוא צוחק. מצאנו אנשים רגילים, מחעניינים בספורט, יוצאים, מבלים". אביו גרווקא לתווית עלולה החווית תוצאה שליליונ. ארם עלול להסתפק בוח שועיע לתלפיות עבוד! עילית, ולא להתאמד יווצר".

בועוו אם אתה רוצה לכנות טיל שיפנע, אתה צדין לפונו איכות. זו לא התנשאות. זה פשום חיוני. והתחיות השאפונה מקרמות כל חברה". כועו אינו תושב שהצכא משקיע בום כן 🗜 הרבה. .פגו אחר של טנק עולה יותר משכר לימוד כאונים סיה הוא אומר. אביו בחשובה התנעלת לעומת והושקעה הדנוצאה של נברקו. זה עריין מוקרס".

ם מדכרים על השארות בקבע. או מולם מראינה בריונה המחצה, מהצבא ומונטרינה אופר מיסיב להניד את הבעיית .אנשים כמתו תמיד רובים לדעת עוד ועול בעבע אי חושש, יחסר לי העולם האקריכוי. אבל אני גם אוהב אה חצבא והה לי כו, ואני יודע כנסו וה חשוב. אך לא אתווסה קיים גם העניין ל איך מסתכלים היום על אנשי צבא, ואיך הם מחמינסים אי נסו שות ישתנה. לא יתכן שוה ימשך כך. בריות, המותח חייבת להליל

עכוום לבנ



התכנית היחידה עונותנת לך קו אשראי מתמשך.

> השתמש בכרטיס ה"ויזה" שלך בשיטת "ויזה עדיף" ותהנה מיתרונות בלעדיים:

- אשראי אישי ארוך טווח, בנוסף לתקופת האשראי 🛧 חינם (עד 30 יום), כמקובל בשיטה הרגילה.
 - * החזרים חודשיים נוחים.
 - ★ תשלום ריבית אחת לרבעון.
 - 🖈 אפשרות לפרעון מוקדם בהתאם לבחירתך.
- ★ אפשרות לניצול מלא או חלקי של קו האשראי.
- * אפשרות לניצול קבוע וחוזר עד לתקרת האשראי:

"ויזה עדיף" מאפשרת לך תכנון טוב יותר של קניותיך ותקציבך.

פנה לסניף הבנק שלך, חתום על "ויזה עדיף" וקבל קו אשראי אישי.

"גם אני מעדיף ויזה עדיף,"

VISA

וידוה יותור פווב מכסף. כנטס האשראי של קבוצו ל במולישקי מבנו דיסואנו

建筑 建煤炭油

D'AITX D'II7

מושב יתיר בהר חברון, סביב מצודת לוציפר האקס־ירדנית. שתי דקות מהקו הירוק. אני מקבל חררה כשקוראים לי מתנחל", אומר המזכיר. חשוב להם להסביר את ההבדלים בינם לגוש אמונים. להאיר את הדקויות. לומר: לא הכל שחור, לא הכל לבן.

> מאת מיכל קפרא צילומים: ראובן קסטרו





ישב יתיר, עשרים משפחות, שישים וארבעה ילדים, יוה כבר כולל את הרך שנולד אתמול". שבע שנות התיישבות, כמה מאות מטרים מחוץ לקו הירוק. כמה בריוקז בתפישה פוליטית – הרכה. כנסיעה – אולי שתי דקות. בקושי. מושב שיתופי קטן שמתלכט כשאלה מה היה בךגוריון אומר על שלט: "הקיצוניות תהרוס את המדינה".

לחיצת־יד חזקה. הוא"יושב במשרר המוכירות הנמצא בתוך מצודת לוציפר האקס־ירדנית, ואומר: - אני מקבל חררה כשקוראים לי מתנחל. חמלה הזר



בעם ישראל יש אנשי רוח ויש אנשי מעשה, אכל השילוב בין השניים – נדיר. אין בדרך־כלל השפעה של חיי הרוח על חיי המעשה. בעצם הישיבה שלנו כאן יש חיבור בין שמיים וארץ. הדת אינה מנותקת מן החיים. החשוב מכל הוא להבין שעצם העיסוק בחומר לא מחייב השתעבדות לו".



משבוע כמוכן שאנשים לא הקימו את הכל עם מבט מצועף מערים היו גם אתברים אישיים, אבל זרוב כאן יכול היה להתסדר פתר בעיד. לא בדיוק מובעבבים". -

לכל אורך השיתה יחזור המשפט: בהאיזור לא היה מיושב לענים או ניתרים, משפט על תקן נקורת מוצא רעיונית. אולי במלי שאנחנו יושבים על נכול הקו הירוקי, אומר שי לביא, "לי של כמה הדות, ומה שיקבע את היחסים כין שני העמים תהיה רואים כהם עברים. זו בפירוש בעייה סוציאלית". תקא הדינמיקה כשטת ירידת המתח בין היהורים והערבים, בשלוטה הערבית. כך רק יקשו על כל פיתרון שהוא".

עור נקורת מוצא: עיקרון העכודה העצמית. גאנחנו לא מכניטים לפה שכירים. כשיש דרישה אדירה לכוחיארם בתקופות הבציר והקטיף, אנחנו מעסיקים סטורנטים".

למה לא פועלים עובים? לא רוצים להגיע פועלים יהורים! לא רוצים להגיע למצב של פאודלים. בעכודה הערבית ובתלות של המשק הישראלי יה בעיה לאומית. תראי מה קורה בחבל עוה. חקלאים בעיה לאומית. תראי מה קורה בחבל עוה: חקלאים בשר עם השאלה הפלסטינית. אין לי תשובות. אני לא יכול לומר שם נוסעים עם משקפי דייבאן במכוניות אליקמינו, ומכוונים את לאומונוביה היא התשובה, ובאותה מידה אני לא יודע אם יש הפועלים שלהם לשטת זה מפריע לי בתליאפיב באותה מידה. אני משמשפיתרון. לדעתי, פתרון הבעייה הפלסטינית יצריך טווח לא רוצה לבוא ולומר. עבודה ערבית יולי, אכל לא כעברים. היום

תקציב ממוצע למשפחה עם שניים, שלושה ילרים: חמשימאות יתייפתה יהדיה שתשביל ללכת יחד עם הציבור הערבי – ולא חמישים שקל לחודש. שוג ערך: הסתפקות במועט. את אחינועס נתו אושים שיושבים צמוד לאוכלוסיה ערבית, כמקום להציג אנחנו פוגשים על הסמה בסלון של אחר מבחי המושב. היא כח. משנת של היים ביתר, מראים תמונה קיצונית של הרחקה והרחקת שנה, אולי קצת זותר. ברקע תקליט של אלכינוני. האם מאופקה,

31 Blazain



מחוגי השעון): מוכיר

הפנים אורי וביכורי ענבים; הדור השני ומצודת לוציפר; שי לביא ובניו; המתנרכות רגע אחרי האוטובוט; חיזקי פרויד וכיבשה: לא רוצים להגיע למצב של מוחאים כף. רוקעים ברגל. קמים לחולל. מלווים את הזמרת בבתיו החוזרים של השיר. נאנחים ממעמקי הלב למראה ירכיה הרוטטים ובטנה המתנועעת של הרקדנית הנודעת, סעורת־הטמפרמנט, המגירה מבטים רטובים־לוהטים.



'פאמי־בבק", יפוז רקדנית־הבטן יסמין, הביבה חקהל. "שושן

נלחות מעופפות ב"פנטזיה": עם כסף ופרחים, בלי "ריקושטים"

המשקאות מספקים חיווקים, מפילים מחיצות. תוך וקות הנואם נתנתק מתחוץ, מרחיק בעיות, משתחרר מלחצים, צולל מציוד וטובילב אל הקצב המוחף, מרחף לו בעולמות משותרים מושים כף. רוקעים ברגל. קמים לחולל. מלווים את הזמרת כבתיו הועים של השיר. אין שיר שלא מכירים את מלותיו. אין לתן שלא יורעים לפונו אותו. נאנחים ממעמקי הלב למראה ירכיה הרוסטים ובעוב המתנועעת של הרקדנית הנורעת, זו סעורת הטמפרמנט, המנקה מבטים רטובים־לוחטים. שילכו טיבינימאט הצרות ועושי הצווה

ה"נרווים" משתתרדים ה"סעיף" יורד אל מתוצו לקו המד. רוזיקים וזרים נהפכים לחברים. לשעה אתה. לערב את: בי ייפגשו כאן בשבוע הכא, כבר יצופו שולחן לשולחן. הופפח השפה איזה קצב, איזר מנגינה משגעת, איזה בני־אדם נוצדים. שולחים ה אל זה כוסיות משקה. מביפים אותן בברכה מתייכת לונו אי־אפשר. לא שומעים. מערכת הרמקולים אדירה. מפניה 🏗 עוריהתוף, הולמת במוה. הלקוחות אוהבים את זה. ריפוי גקונ ובהלם. שסתומים עלומים נפתחים לרווחה. הופפה הופפה כא לך להורהות, להיות חלק מהאווירה, מהזרימה מותר לך לשם מהשולחן, להתיצב מול הזמרת ולתולל בהופעת יחיר מנושפה אין בעייה לשלוף את השטר ולתתוב אותו הגיגית מתחת לבום מכוסה של הרקרנית דשנת האיבדים. כולנו פה משפחת השמחים, הלומי לילה ארוך של שכתה והתמברות ללחן, לסול, למיפוף, לתישף ולקצב. הרכח אורות רצים. גם המלצרים. עם צלחות של מאוסים

זה קורה ביפו ובחולון ובכל שאר המקומות שעלו על הגל השמת – המועדונים הקרויים "יווניים" או המועדונים הקרויים "יווניים" או "תורכיים". האוכל בסדר. התזמורת פגז. הלהקה שגעון. רקדנית הבטן עלא־כיפאק. כאן לא עובדים עליך בעיניים ולא דופקים לך מחירים מהסרטים. אתה מתפרק אשכרה.

מאת מנחם תלמי צילומים: שמואל רחמני

שעה שאוכלוסייה מסויימת יוצאת רוויית חוויות וריגושים מזוככים מקונצרט התזמורת הפילהרמונית, מופע כלט או הצגת תיאטרון מפעימה, מתחילה אוכלוסייה אחרת לזרום אל מוקרי החוויות שלה – מועדוני הלילה הקרויים במקומותינו "יווניים" או "תורכיים". תופעה זו – בעבר תופעת-שוליים – נהפכה כבר מומן לחלק נככר מעוגת הצריכה הבידורית של המדינה, וה"סטייל" הזה של מוערונים "יווניים" ו"תורכיים" עריין נמצא כתאוצה. רקרנית־בטן המחוללת על שולחן האורחים ומאצ'ו ישראלי המצטרף אליה לריקוד קצר ובסופו תוקע שטר של כסף בחזייתה

או כמקום נחמד אחר, שוב אינן תופעות יוצאות-דופן. וזה כבר לא סיפור של ישראלים החוזרים מביקור באיטטגבול או פיראוס. זה קורה ביפו. זה קורה בחולון. זה קורה על אם הדדך בין מקוה־שראל לאזור. זה קורה ככל המקומות שעלו על הגל הזה - "פאמי־בכק", "פנטויה", "פלאקה", "מתאוס" ואחרים. אלה הם



מקומות של עליצות והתפרקות עממית, ללא יומרות, ללא העמרת פנים, המכנסים תחת קורת נגם אנשים שרוצים לשמוח, שיוורעים לשמוח, כררכם שלהם, כרוחב היר העממי והכנה שלהם.

תראה – אומר לנו יעקב עומרי, תושב תולון, נהג בחברה לאספקת שרותים, רקה לאחר שתקע שטר של כסף בין שריה הרוטטים של רקרנית מעכמת – אני בסך הכל שכיר. אבל שווה לי לכוא לכאן פעם ככמה זמן, עם האשה והחברים, ולאשם פה אפילו רבע משכורת נטו. האוכל בסרר. התזמורת פגז. הלהקה שגעון. הרקרנית עלא־כיפאק. והמצכדרות אתה רואה בעצמך. אז למה לאז כמקומות האלה לא עוכדים עליך בעינים. לא רופקים לך מחירים מהסרטים. אתה מתפרק אשכרה. זה השמחה שלנו.

אכן, יש שמחה במקומות הללו. רועמת מאוד, אבל

777711211X1X11171U11X

מאחורי התעשייה ה"יוונית־התורכית" הזו לא עומרים

אמרגנים ולא אנשי בידור שצמחו מתוך הענף. אחר הגדולים

והפופולארים שכמועדונים הללו הוא "פאמי־בכק", ביפו, ליד כיכר

השעון. הוא בכעלותם של הזמר התורכי הפופולארי איזירור, קבלן

חלוקת הלחם אליעזר פלינט, סוחר ירקות ופירות לשעבר בשם

מקומיות, דוא הכוכב של בת־ים ויפו, הוא המוליך של "פאמר־בבק"

מושא הערצתם של המונים. כשהוא פוצח בשיר הירוע

"מאווי־מאווי" – איזה אנחות, איזה ברק־שמחה בעינים, איזו ציפייה

המתפרקת בתשואות הורייה לאתרונה תרגמו את השיר התורכי

לעברית וקוראים לו "כתול"בחול". שלאגר סוחף. איזידור הוא

איזירור, שקולו בוקע מהרבה קסטות תורכיות ויווניות

לקרוא מלאה

מועדונים החדשים של תל-אביב מעשירים ומ־ עדנים את החיך הישראלי בשפע של מטעמים ממיטבם של מטבחי יוון ותורכית. הש-פעתם הים־תיכונית על חמט־ בת הישראלי איננת חדשה (עיין ערך שווארמה, למשל). המועדונים אינם מסעדות, אבל המבחר שליקטנו ממטב־ חיהם דיו כדי לעורר תיאבון. מומלץ לקרוא על בטן מלאח.

> מן התפריט היווני של "פנטזיה":

• אז'אדה – מימרח תפודים מבושלים, עם שמן, לימון דולמת – עלי־גפן כבושים

ארטישוק – ממולא בנור ב'ינ'יק – לאבנה שמוסיפים

מבושל, עם בצל קצוץ, עגב־ ניות, ביצים קשות. ■ סלט חצילים – חציל קלוי על האש, מעוך עם שום, לו-

מלמסון, בצל וחומץ. ● סרדלה – סרדין ששווח

יצ'ירוט - דג צר ומאורך -

טאראמה – האיקרה היווי נית. ביצי דגים ככושות במלח



בעלי "פנטזיה", חיים פילו (מימין), שאול זינו, אשתו של חיים ושולחן לדוגמה.

בו עם החלק הרך של הלחם. על גבי מיתקן חימום. • אנרסאדה – מות בקר מבו־ של במים, מוגש עם רוטב של ביצים טרופות, לימון וקמח.

סיפטאס – מעין קבאב ● במינון של רבע כבש ושלושת רבעי בקר. טווזנים עם תבלי-נים שונים, שתחשוב בהם רות מכין את זה בכלי חרש, הוא האיניבר. מכסה בגבינת קצ'קוואל ומכ-

> מן התפריט התורכי של "פאמי־בבק":

יפרק – עלי גפן ממולאים • אורו ופירות מיובשים. פיאס – סלט שעועית עם • בצל וביצה קשה. לים ארוכים. םילאם → בורייקם קטנים • עם גבינה מלוחה, מטוגנים

• לחמת אניון – מעין מיצת סמוגת שומן כבש, ועלית מר בסים של חלב ואורו. סות קטנות של בשר כבש. • טווארמה – "גולאש" מור" צמות בדבש.

לבת־ים פעם ועור פעם לשמוע את "איזירור הגרול". בין מזרתי

שהושרו בשמו, נמעכו ועורב - כי. מוגש לשולתן בכלי מיותן • דונר - שווארמוז של כבש

המרתק הזה, הם כבר מתחילים לשכוו. תנתתכת לפיסות דקיקות ביוי • קבורמה – מִיסות דקות של ולוהטות לא פחות מהתורכיות. הנה מישהו מומר למיקרופון מלים בשר כבש, עשויות עם פלפל עבריות אטלי: "עמנו ישראל מתפעל, חהי ארץ גאולה... שלח אלינו תריף. מי שאינו שומר על כש-את הגואל לישראל, נשמח כולנו, גם נשיר, גם נפלל"...

רוקדים ב"פנטזירו":

תוך דקות הבנאדם מתנתק מהחוץ, מדחיק בעיות, משתחרו

מקומיות, עם קוקסינלים מפה ומשם

שמסקרנים את הקהל ומעורדים את

רמיונו המשתלהב. היום הכיקוש

שם גדול מכוח ההיצע. וכך, מר

כית ימות השבוע מוומן המועדון

מראש להופעות סגורות שנרכי

שו על־ירי חברות ומשפחות

שמקיימות שם את שמתותית.

"פאמי־בכק". שמתה

ארירה. המלצרים מביאים לשולחנות את

הטווארמה, מין גולאש תורכי, המוגש בצלתת תים בדר

לה המוצבת על מיתקן חימום. איינור בולשאק, וקדנית בטן חורכים

עם בטן כמו ערימת חיטים, קורקבן משואר ותחת משגע, כבר לג

רוקרת. איזה ביאוסו אנחנו מרגישים ממש כמן יתומים. מישה צועק

לנו כאוון שאיינור נכנסה להריון. אנהנו מפריחים אנהה צער. זה

בסדר גמור, מרגיעים אותנו, הבחור התחתן אתה תודה לאל ושיהיה

במזל טוב. איינור בולשאק הרגולה איננה, אבל יש אזרחו. שימו לג

ליסמין. ישראלית. חביכת הקהל. שנעון של כיצועים. מהקלאמה

של ברי סימון – מסבירים לנו מומחי בסנים ועבוזים האוכלים

בעיניהם רקרניות־כטן מזה זמן רב, ומה שאנהנו כורם למדנו בנושא

לא הכל תורכי כאן. יש גם פינות ישראליות, קיצביות

סמוך לארכע כבוקר וב"פנטויה" עדיין השמתה בעיצומה

מאחר השולחנות משגר לנו גש, האחראי על הבניסה בפועדון

"נובמבר" היפואי, כוסית של ברכה. גש, יליד סלוניקי, מניצולי

. כרגן־כלון, אומר שלפוזות פעם כשבוע הוא מגיע ל'פנסוה' כדי

להחליף אוויר ולהתמלא בדלק". בעל מסערה בלקנית ידועה

כאיוור אומר לנו שיש לו כאן יום קבוע, וכו תמיד אפשר למצוא

אותו פה, בין השעות אחת־עשרה לשלוש בבוסר, לפעמים גם יותו

מאותר. בדרך הביתה, אם השמש פרם זרותה, תוא עוצר עם הבדק

ב"מתאוס" לתפוש שם את זנכ השמחה ולחרים כוסית לכבה היום

החרש. אנחנו באים ל"פנטזיה", הוא אומר, מלאים עצבים פנל

השבוע. לכולנו יש עסקים וכולנו שוכבים תונו המקל של מס

הכנסת, ביטוח לאומי, מס רכוש, מסיעוד מוסף – תוכיד לי אם

שכותרי משהו, בקיצור – מתחת לכל הצדות האחרות ששועכים

במדינה הואת על העצמאי. אתה יודע איך זה. לא יעוור לך אם אתה

רוצה להיות האזרח הכי ישר, הכי הגון, הכי בסדר. הם תמיד עובים

עליך שעות נויאפות. ואמילו אם אף פעם לא תופשים אותך בשם

רבר, הם משגעים אותך עם טפסים וררישות תשלום מפה עד הודעה

חרשת. תלך מבוא, מבוא תלך. כל הביורוסרטיה החלה של המדינה

מי שעלה וכבש את הגל היווני הוא יצרן עגלות ילדים שהה

לבה אשתו של היים את מודותיהו, ועכשיו בושק המטבח על פיה.

וקנשיש אירועים גדולים ותריגים מזעיקים את האמא והדודה

ימי חמישי, שישי ושבת הם הלילות הגדולים של "פנטויה".

לע ושבת - מפוצץ. אין לך מה לתפש שם לפני חצות. האוירה

מושבה בין שעה אחת לשתיים בלילה. באותן השעות מתעופפים.

נצוד המקום הרכה פרחים, שטרות כסף ולעתים קרובות גם

מתוח. מקומות אלה מייבאים מיוון צלחות מיוחדות שבעת

התפצות הן אינן מתיחות "ריקושטים" העלולים לסכן את הקהל

משטירות ומה לא. אבל הרוב הולך על מוטים ומשקאות,

נשהעראק העורסקי מוליכים בראש. המטבח של "פנטויה" מנפיק

ם פינים שתים של מוטים, כשכל ערב יש תחלופה של כעשרים

סגי פנות. הלקוחות שלנו, מסביר וזיים פילו, מעריפים "פינוקים"

ל פני אחתת כברות. יש לנו כשרים על האש, רגים ותכשילים,

צל הלהים ובו המוטים. החל מסרדלות ואדארות וכלה בקצ'קוואל

כיפי תול השהל מודכב בחלקו הנרול מלקוחות קבועים. לרבים

ש שם - כמו שאומרים - "היום שלהם" - והם אינם מחמיצים

שתו. כ־30 שקל הבנאדם יכול לבלות לילה שלם על מכחד מוטים,

כמה כופות שתייה תריפה וכל השמחה שסביבו ובתוכו. הקהל

כ"פאמי כבק" של ימו תוחבים את שטרות הכסף לחזייתה

מתתניה של רקינית הנטן. כ"פנטוית" המטייל מתון יותר. הומרת

פקבלת את תודת הקהל כשטרות ובהרבה פרחים שמרעיפים על

ראשה השטרות מתפורים כין נשירת הפרחים ושברי הצלחות.

מפנס לפעם עושים המסקה – לטאטא את השברים וללקט את

תאמין לי – אומר אחר יוסף ורסאנו, קבלן שיפוצים – מי

ציך לנמע לתוץ לארץ, מי צריך ללכת לפלאקה באתונה. יש לנו

פה תוךלצרץ עלא כייפאק. אני מכיר את אתונה. המקום הזה

פולון שם את את כל המקומה של הפלאקה בכים הקטן. תשאל

צו המכים היחנים האלה. אפילו הם ינידו לך שכאן, אצלנו, הכי

למה להם להופיע, שכאן יש להם את הקהל הכי כוב שראו אייפעם.

מואה בעצמר איך הקהל אוהב אותם. תראה איך הם אוהבים את

הא מביא אותם ארצה ומלמר אותם כאן שירים יווניים שכבר לא

שים ביות, אבל מאלה השעורים כאן כפי בניתם ונכריהם וניניתם

מי יוצאי אתובה וסלוביקי, שגדלו עם השירים האלה בבית. אין

מצ שיפוא, שאתה יושב כ'פנטזיה' ורואה איך הקהל מצטרף

להקה יודע את הבתים ותחורים ולעתים מומר את כל מלות השיר

ותשמה בוזלה. וכשהיא מניעה לאתר משיאיה אתה רואה את

נמצרים והסבמים ושוטפי הכלים מציצים ממקומותיהם ומצטרפים

נס זם לשיר ולמהיאות הכפיים. שמחה עממית אמיתית.

מהיצמצעית. כלתר מסויינת. בשתיים כלילה, בארבע לפנות

פק. לא להאמין.

מעת לעת ידצא היים ליוון "לצור" להקה. הוא מחפש את ושעשרים נמקומה הקסנים והעממיים, לא אלה הבנויים לתיירים.

שרכב מותח ומחבורות. בודרים כמעם שלא מגיעים.

פשען עם כיצה ופסטרמות תורכיות.

אפשר בערבים האלה לאכול ארוחה מלאה, של בשרים

גועשת. רמקולים כעוצמה

לקהל הרגיל והמודמו הותיר

שם ערב אחר או שנים.

ניס לתנור. • איסכנדר – שווארמה מכי בש, המונשת על גבי מצע בצקי, מי שאינו מקביד על

כשרות מוסיף לזה יוגורט. • אדנה קבאב – אתת מנאנות הקבאב של תתורכים: תובח שומן כבש. לישה ידנות. נליי ● אשורה – רפרפת על בקוק

: מירות, חיטת ותבלינים שני נים. טובל גמי שושנים. ● סוטלאש – תרגימת על שקרימארת – עוגיות סולת

עם מלית של אורז, קינמון וצימוקים. מכושל במים, שמן

קצוץ, אפונת, שמיר. מבושל במים, שמן ולימון. לה חלב, שמיר ושום. ● סלט תפודים – רבעי תפוד

> מון וגבינה מלוחה. גירסה נוס׳ מת: "בתוספת עובניות,

תקופת ארוכה בכבישת מלח. רוחצים אותו,: שולפים את אדרותיו ומטבילים אומו בש-

שיובש והומלח, לפני החגשת נקלון על גריל, מוגש כשחוא מושרה בשמן זית.

ברנשים וחתיכות

רץ האפשרויות המוגבלות מפצה בשנים האחרונות את אזרחיה המקופחים על ידי שפע מאורות שתיה וזלילה הפורחות בעיקר בתחומיה המוניציפאליים של ניו־יורק־שעל־חירקון, הלא היא תל־אכיב. זה קורה, כנראה, משום שמספר הולך וגדל מהברנשים והחתיכות המתגורוים בעיר האמורה מתקשים להירדם מבלי שהערו לקרבם כמות ידועה של שיכר ומזון והחליפו מלה או שתיים עם מספר ידוע לא־פחות של טיפוסים. אנשי־עסקים ממולחים מרחרחים את הפוטנציאל הגלום באזרחים ואזרחיות המשוטטים ברחובות העיר בחוסר מעש, נרונם ניחר וביטנם מקרקרת, והם קופצים ופותחים מקומות חדשים לרוב בפינות שונות של עיר־הגברים הזאת, שבשנה האחרונה הולכת ונעשית יותר ויותר גם

באחד מערבי הקיץ אני מנווטת כהרגלי פה ושם באוטוש, חורבתי העתיקה, חוככת בדעתי באיזו מן המאורות היותר־מאוכלטות כדאי להטיל עוגן. אפשר לקפוץ לספריה, משבעה אינטלקטואלית של פייטנים, כתבנים, ושאר מושכי־עט, להשחיל איזו בירה ולהתעטף על נתח פשטידה צמחונית לצלילי באנג'ו. אפשר גם לנחות בבונוזה, להתלבש על אומצה עסיסית ולשמוע שאוסונים מפי מרסל הוותיק. ואולי כדאי ללכת אצל איבגי, לראות קצת תמונות של כוכבים מהסיומה, או לרדת

לשפת הים, לתפוס בריזה במפגש האבטיחים או בחוף המערבי. בין כה וכה אני מגיעה לקרן הרתובות אבן־גבירול והשופטים, וכיוון שאני נתקפת צמא עז אני מזדחלת תכנסת לממזגה של איציק, אשר מריץ אותה בשותפות עם צמד ברנשים חביבים מאוד מאוד העונים לשמות איתן ודרור. הממזגה הנ"ל היא המקום חלוהט ביותר בעיר כבר כמה שנים, ורבים מאזרחי עירנו גוהנים לפקוד אותה בשעות שונות של היום והלילה. לפעמים המקום צפוף עד שאין להכנים שם אפילו פקק, אך

באותו ערב בתמול עלי מולי ואני נופלת על בסא פנוי לחלוטין אצל דלפק הסביאה. לצדי שפוכים אזרחים שונים, חלוגמים בעיקר שיכר מזוג מהחבית ומלהגים על הא ועל דא. מדי פעם משגר מי מהם קריאה לעבר המוזג צ'ארלס הארוך, או לעבר המוזגת

פנינה, למען ימלאו מחדש את הכוס או ינבירו את קול המוסיקה. אני מפריחה האללו' רחב לעבר פיוטר בונה הערים, ידידי מנוער – ברגש הגון ממנו אינו מרפט מעולם עור סוליה על מדרכות העיר – שמגיע למאורה של איציק הישר מתמשרד, וממהר לחסל שלוש כוסות וודקה עד שהוא מרגיש בשל לחלוטין לתנומת לילה. אני משגרת גם 'האללו' ידידותי לכיוון שאקסי, שקרוי כך על שום שהוא מחבב ביותר את הסאקסופון, כמעט כמו שהוא מחבב את הטיפה המרה. הוא פותח ומפזם לי

סיפורים כהנה וכהנה, ולמעשה אני נחנית ביותר לשמוע את הסיפורים האמורים. אצל הדלמק אני רואה גם את ג'ינס, הלבוש תמיד בבגדי דאנגריז. ג'ינס דנו ממולא ומבוסם תמידית, וניחן בפרצוף מהטוג שגורם כאב עיניים אפילו לאמו הורתו. הוא תוקע ארובותיו במתיכות הרבות שמאכלסות בזמן האחרון את הדלפק ומציע להן מיני מוג אלה ואחרים על חשבונו, הצעות שנדחות לאלתר, כיוון שג'ינס קשישא אינו טיפוס מלכב ביותר, גם אם הוא מחיר לשקשק בשקלים. אכל בטך חכל און הוא אישיות שלילית יתר על המידה, והאזרתים כולם מרוצים שהוא אינו שומט את אגרופו בלקקנו של מאו־דחוא ומרפט את לסתו ריפוט של ממש.

בתוך חכורקלין תחדש שמקימים בממונה למען יוכלו האורחים המרובים למקוד את המקום גם בימי החורף הסגריריים, אני מבחינה בברגש בחיר עיניים ויפה קלסתר, המשלח מספר רב של הצצות בחתיכה נאה ביותר, והיא משלחת אליו מספר הצצות וכבדות משלה, וכשברגש וחתיכה בתחילים לשגר מבטים זה אל זו וחוזר חלילה, הדי לכם עניין. השניים גם בתחילים לחתושק הלוך ושוב בצורה ידידותיות למדי, ואני רואה שכתבן־העתונים נועץ בהם את רואותיו ולוכש פרצוף נונה מאוד מאוד, אף על פי

שוזכתבן דגן אינו טיפוס רגשני כלל ועיקר. אולם הכתבן אינו מצטער לאורך זמן, משום שלביבת שחוחורת וצעורה ביותר בתנלגלת אותה שעה אל הדלפק ומחכה בשקוקה למוצא פיון סידור זה מוצא חו בעיני הנ"ל, כיוון שאין הוא בוחל כלל ועיקר לשמוע את עצמו מקשקש בלשון. והואיל והוא מכקש לשמח את הנקבה שלודה הוא רוכש אצל מוכר המרחים הבילה שוראית כאולו

מישחו סוחב אותה מקברו של איזה ברמיון שקמץ ומרסבר שבוע לפנייכן.
בשערה השלישית לפכות בקום בקייום אחרו שהבחיורים ולבליי הישוות וסיוס המוניותי מסיימים את סיומית אורות האורמים האחרים בכל אשנים שנת ישרות מתחילים הטימים הבודדים השרותים עוצון במשתה החשעות לחומים לעבר מתחילים הטימית שלהם, לושר השומה בלשתי מנומצים בשסיקותם בחמלכת המארות המיטיות שלהם, לושר מושר בלשתי לתנומצים בשסיקותם בחמלכת



35 Biagain

(המשך מהעמוד הקודם)

מתוך עולם הבירור. אינירור זה שם הבמה שלו. השם האמיתי יצחק מזרחי. המקצוע – כימאי שהתמחה בתעשיית גבינות הואת יושבת עליך ומנסחת לך את הראש. או סעם בשבוע אותו באים לפה כמו שבאים לרופא, כמו שבאים לפסיכולוג. לתודה או בתורכיה. שם היה חובב נלהכ של שירים תורכיים מסוג מסויים, "גרופי" של זאכי מוראן, מגרולי הזמרים המופולארים של תורכיה. העצגים. שיהיה כוח להמשיך את השבוע הבא. הוא למד לחקות את סגנונו והיה מופיע במסיבות חברתיות שלא על מנת לקבל פרס. ב־1982 עלה ארצה. ער שימצא תעסוקה מן הגדולים בארץ בתחומו, נבר בשנות הארבעים שהקים אה ההולמת את מקצועו וכישוריו החליט לפרנס עצמו בשירה. מהר המוערון שלו כלב אינור התעשייה של תולון. בצדריים זו מסעדה מאור למר שהשוק הישראלי רעב לסוג זה של בירור. הןא פנה יוונית שקטה מאוד, זולה, מיועדת לעובדים כסביבה התעשייתיה לבתרים, שם יש, כך אומרים, אוכלוסיה של 30 אלף יוצאי תורכית. הזו. משעות הערכ המאחרות וער שעות הבוקר המקדמה – מק שוק לא נורמאלי. נישא על גלי הצלחה וחערצה שכח בירור יווני, סוחף לא פחות מהתורכי, שואב קהל נלהב מ הפריפריה הקרובה והרחוקה יותר. את הרמקולים העזים שלו אתה מהחראיוירור מעיסקי הגבינות, קיכל את הכינוי "איזירור הגדול" יכול לשמוע למרתוק עד עלות השתר. לא מפריע את מנותה וצלל לעימקי הוימרור.

השכנים. אין שם כאלה. כשמגיעים לסביבה ראשוני הפועלים לאליעזר פלינט, יליד נוהצדק בת"א שהיה בומנו שחקן ידוע לעבודת יומם, גוועת המוסיקה ואהרוני המבלים קמים לנמיל כנבחרת הכררוגל של "כיתר", אשה מיוצאות תורכיה, שגררה אותר הביתה. המקום הזה, של חיים פילו, נקרא "פנסויוה". לא מכבר לקה לו לפלינט – שהיה כילדותו מנערי מקהלתו של החזן רביץ – התפתר חיים כשותף את שאול זינו, שמפעיל בסמוך בית מלאבה להיקו חה ידירות שנהפכה עד מהרה לשותפות עיסקית. הם הקימו את תקרים. כמי שאמון מזה שנים על מקומות בילוי יווניים ודומים. מסערת הבידור "פאני" בטיילת של כתרים, ולפני כשנה פתתו את היה שאול זינו לקוח נאמן של "פנסוקה" אותה הקים חיים פילו "פאמי־בכק" כיפו. הם השכילו לתפוש את הגל הנכון והפכו את כמוך ל"פוצ'ריה" שלו. מאורה קבוע ומכובד בהפך לשותף פכונו המוערון היפואי הזה לסיפור הצלתה גרול עם להקות תורכיות המוסיף לשמוה ולרקוד באותו מקום כמימים ימימה את המוסיף לשמוה ולרקוד באותו מקום כמימים ימימה את המוסיף מתחלפות. את היותות הום מתחלפות, עם חיווקים ישראליים של מוטיקאים ורקדניות־בטן "פנטויה" ניהלו בתחילה אמו ודודתו של חיים פילה בפרוצה וקוק

มเ**วยงได** 34 .





Mississ To

נות תלויים על הקיר, אבל השיער מגיע קווצות ישוצות באגודות. מונליה וגרמניה. שלושה מילימטר של זגב הצובל שווים 500 חלו. לשיער יש שפיץ וזנב, מסביר קימי. מציירים בצר השפיץ. מוברות פורשות את קווצות השיער, מודדת קווצה בתבנית, שרות בחש הב את הקווצה, צרות צורה כליטוף אצגעות, מחוקות א הקשר, מרביקות, מבנימות לשרוול מלטטיק. אם נקרית שערה לנה על ורכה של עוברת, חובה עליה לתלוש. התפוקה: 15-30

> ושת בעולם דרך אנגליה ודרום־אפריקה. כהשואה למפעלון המכחולים, מפעל הטלפונים "טלרד" ענעלות 'כור', הוא ענק. כרמלה, מלפפת שנאים (צונשורמשורים) לשעבר, צמחה כתוך המפעל לדרגת מתאמת שוקה יצור. המפעל צה מנקיון והמרחבים מעוטרים באדום. משלה מבקרת בתברתי את השנאית המלפפת התרשה, ליליאן: 560 ותו ניום, כפול שלושה ליפופים לכל שנאי. כמה אלפים? בבית וא עוד מלפנת, את הילדים והסירים, מגחכת ליליאן. ארם קנונטי, יצרן על סרט נע. האם הוא נעשה מאושר יותר באווירה גלל של מעלותז כבראה שכן. מעלות, ארץ חדשה. ארץ מקלט לממים, ביישנים, אלה שאינם כנויים לתתרות היסטרית ובעיר

> סטולים בשעה. 200 מכתולים ביום. ציזיק גאנה ומצטער שהוא

תשונה יכלו להלך כקטנות כל ימיהם. כאן הם ממריאים. לשות עדב בתרשיחא, הכפר הערבי הצמור. סוסן האגא, סגן וא תועצה, נשוא פנים וצתור שיער, מצכיע בגאווה על כיפה יושה כמרומי הכפר. זהו מסגד שיח' מג'הד שקיים מאות שנים, מו המומת מצופות הזיתים. וכאילו אמר: אנחנו נטועים בנצה. או הדתם אחריכך. משפחות ענפות עומדות ויוצקות בטון משתו פרוייקס בנה ביתך" שהופעל על יידי המועצה. סוסן האנא מביו לי כי לתקו כפר ישן קשה פי כמה מלתכנן עיירה חדשה, שי על פי כן, ראש המועצה, ולא מפני שאני סגנו, רוגל בשיתוף. ד שלמה כותבוט היו רק הבטחות. כאשר טללו כביש נתנו להרגיש שחידו לנו טובה מהשמיים. ביחבום תולל אצלנו מהפכה. הוקם מוסש תיכון חדש, מתוכנגים שיכונים, יהיה מגרש משחקים".

ווא מוסיף ומספר איך לפני שנים הביאו לכאו כדווים משבט עו אל חותאר. שה אגיד לך, זה היה נורא, הריה, הלכלוך, מפום, מסן מצביע על כמה כדווים זנוחים לעומת אנשי תרשיתא משפחים. אבל ילדינו ילמדו עם ילדיונט. מוכרחים להכיא אותם למער. אנתנו מתארחים כביתו של המורח כדימוס עות'מן בושר. בימי תמנדט היתה לתרשיחא מועצה מקומית עצמאית. במר הין 5,000 תושבים. 85 אחוז מוסלמים, ו־15 אתוז נוצרים. איז של עותימן, יונים הורשיר, חיה המוכתר. ב־1948, כשמרצה אלושת השודור, הוא שיכנע את המיעוט לא לברוה. אבל נשארו רן גם נמשות. סוסן, שמספר ואת, היה ביניהם. עבון" מאשר יחישון אבי התחנן כפני התושבים לא לעזוב. הוא הכיר טוב יתריב, סיפק מבק לאחים בודנו בעלי 'עסיס'. תודשים אחרים אורי מרוה וגיעו לתרשיתא עולים תרשים מרומניה והתיישבו בבתי משחים ריברנו רומנית ואיריש. וורבטתה רומנשטה, וה, וה, הה בים אום נקשר ודוק. ועד מקומי משוועי. וזיה לנו גנוטוד אוע לשעת הלילת יתר הבאנו מים. בשנת 1956 הגיעה העליה משו אתריקה וכעכור שנה תוקמה מעלות".

סוק אובר בנאוה מקניטה -אני הייתי הפועל הראשון שנכנס 1963 מלל בונה למעלות. היתורים עובו את תרשיחא, וב־1963 ליפה ועדת מנכ"לים להקים רשות מוניציפאלית אחת. מאז איני שענה משתפת. אבל האמת היא שב־1971 היתה התעורדות בנלל החונחה. הכפר עמר על רגליו ורצח להקים מועצה שלה. משר הפנים סידב לפרק את השותפות. עד שבא שלבה קובותי, וכאמדו בוהבוט, כאילו אמרו הנואל. עד היום קיימים מש בעיד "איכפת להם". הם רואים את הגינון במעלות והלב שמה להם. נישינו ליפתול עצים בכביש הראשי. אבל בעבור יומיים מאנו אותם שבורים". בעל הביח מעיר מתוחתו שיוא נישואין מעורבים זה ממני שכל אתי מכיר את . בעלון ונוה מיאה על רבה".

כאן מתערב כשיתה אורה בוסף המכונה אכר־חליל, אף הוא לית ומעלה לתוך הסלון האירילי קצף ממעמקים סמויים: "למה ל שונים לכתרים מהכפר לשרת בכוחות הבטונות הוא שואל.

באמת למהרי אני שואלוו. בי ליוצאי צבא יש ובויות יתרי, אומר אברחליל ומתבייש מי שה לא רק נה, אם אני חי בארץ אני צריך להיות נאמן לה עד

העלבון מבעבע בסלון בקילוח מנומם. בעל חבית אומר: ,לא לגיים זה רק תירוך להמעים זכויות. אני עצמי נרשמתי ב־1954 בלשכת גיום של נצרת לצכא, עליפי קריאה מן העתון, מעולם לא קראו לי". אורה חדש, גאסן חדד, מנהל משררי המועצה בתרשיחא, מחרד את הבעם: "למה, למה לשלול מאחנו זכויותו", הוא סורא, -הרי בכל המרינה מפלים את מי שלא משרת".

סגן ראש המועצה מבוייש: עמי שרוצה מתגיים", הוא אומר, ויודע הוא ויורעים כולם מה שהוא יודע, אבל אמור לו.

לילה במעלות. פרלמנט הזקנות העריריות מתיישב על ספסל אכן לצר בניין המועצה. "אנחנו לבר. הילרים הלכו", אומרת אחת בשם כולן, ההלכו לעיר הגרולה. מוכ להם שם". שתיקה. בכליכך טוב שלא באים לבקר". מרברים על הילדים שהלכו. אחת יושכת דמומה ומלפפת את מקלה בכוח. גאוטו דרס אותה, כואב לה, לא מדברת", מסבירות. מרביצות ציחקוקים כדי לא להתמסר למחשכים. פאב יחיד עומד במעלות, ספודעק, כמו מסבאה במערב

הפרוע, אור ארום בוקע מתוכו. זהו פאב "סייסמוגרף", מעפעף בעין אדומה. אם לא באים אנשים הוא נסגר מיד. ער שאני מגיעה – כבר סגור. האלכוהוליסט של העיירה, הקשיש בעל התבלול, נשען מיואש על הקיוסק השכונתי.

ברוב שעותי במעלות מלווה אותי אבי אסייג, ראש מחלקת פיתוח וקשרי חוץ, בוגר הפקולטה לתעשייה וניהול בטכניוו. רק חודשים ספורים בתפקיד ובמעלות, וכל היום מרעיף עליה שבחים.

> בסוף היום השני הוא נלכד בקסמי המלים שלו. "אני מתאהכ במעלות מרגע לרגע, התמכרתי לעצמי". אבי הגיע למעלות עם עשרת אלפים דולר. יש לו דירה בת שלר שה חררים. משכנתא במחיר ביסלי. הוא

מספר לי על חזוגו של שלמה בוחכוט, העריץ המקסים: אגם מלאכו־ תי על פני חמישים דונם בואדי קורו ("צפון כלי מים זה כמו חתונה כלי תזמר רת", קבע ראש המוע" צוו), מוטל דרכים, מר כז אמנויות (כמעם

גמור), שכונת וילות "יפה נוף" וענס הענקים - חקניון שויבנה בכספי משקיעים, ביניום אמנון סלע, בעל צי האוטובוסים.

בבוקר במעלות, נשמע מחדרו של שלמה בוחכום קולה של מוכירתו. המוכירה, ישה כסוסה אצילה, זועקה בטלפון בבהלה למישהו: ,שלמה השאיר לי מכתב חריף ל... (השם שמור אצלי). התברך לו שהוא האשם בשביתה שהיתה אתמול בתיכון בתרשיחא. הוא זה ששלה את התלמידים בחזרה". שלה מצטלצל בהתרגשות, שלמה מסר שיש לחביאו לוועדת משמעת ולהסיק כלפין מסקנות מיד". ערפו את ראשוו קרא שוב המלך במעלות ארץ הפלאות.

מעלות. לא תשריר שרות. תמתחימצב על התחווהה של חברה במקצב גלילי רוגע. עמלנה ופסריוסיה מקומית קנאית. נסיונות ותמונות בין ערבים ויהודים, שני הצדרים יודעים כי חוק הישרור תם מצוחו על כור. יצירה ויקה לאוימה, למקום, לא על בסים המים טיקה של "אתה בחרתנו" וגלנו לגו ארץ זאת". משהו קרמוני כמו

נכנה ארצנו ארץ מעלוה". בפרידה ממעלות, הולכת אל בית הספר "נתיב מאיר" בו נע". . שה המכח ההוא ב־1974, של החלמידים המסיולים. פרפר צועוב, לא מצוייר, מלווה אותי אל הקומה השניה. מקדש קטן לוכר הנרצחים. וילון מכסה תמונת ענק של חייל פציל ילדה פצועה חועקת, היתו פעם ילרה בבית הספר שהתעלפה בלי הרף בומן השיעורים. עד שגילו שעיניה הולכות לתמונה. הוסיפו וילון. כתוכ שם: .מקום

שליבי אוזב, לשם רגלי מוליכות אותיי. החוצה. בקצח מעלות הצפוני הכפר, הערבי פאסוטה. בקצה הררומי - הכפר הערכי עאליה. מישהו כבר היה כאן קורם, אבל האם יש לאך ללכתו שדה המשוגעת צועינת מלים בלולות. .היא

רבה עם אלוחים, מסבירה לי עובות אורת, ביצחו לה את הילדים לפני העיניים, זה היה כשואה".

שרית מוקם 37 viaeain

סגן ראש המועצה קושן האנא: "לתקן כפר ישן קשת פי כמה מלתכנן עיירה חדשה. עד

שלמת בוחבוט חיו וס הבטחות. כאשר סללו כאו כביש נתנו להרגיש שתורידו לנו טובה מהשמיים. בוחבוט חולל אצלנו מהפכח".

קו ירוק, קווים אדותים

מסרכת, משום מה, שנרשום את שמה. במצא חן כעינינו", היא מינבלוב הצמיתה לטווח הרוצק – נעצרת". אומרת, .שזה לא היה יהורה ושומרון ה'קלסית', של 'תמש דקות מחל־אביב'. בעלי ואני גרגו ולמדנו בירושלים, והיה ברור לנו שלא נישאר כעיר. תוך־כרי לימודים התארגן הגרעין, והצטרפנו. בהתחלה היה מאור קשה. לא היה חשמל, לא היו מים, אפילו ביוב לא היה. היתה ניגית קטנה – וזהו. האמת, היום אני לא כטותה

> בחוץ מגיע אוטובוס. "הנה אוטובוס, הנה אוטובוס", זועקים נפעמים הילרים בעלי החסך בכלי־תחכורה ציבורית. כשהיינו שם, אמרו לנו שאת החשמל יחברו ליתיר -עוד שבוע־שבועיים". כינתיים - פועל גנרטור. כינתיים – משמע שלוש שנים. אוזניו של שי לביא, מרכז המשק, מיומנות בניואנסים ובוואריציות של השאלה החוזרת "מושב יתירג איפת זהנ".

לאנשים לא נעים לומר שהם לא יודעים איפה נמצאת יתיר, לכן הם מקפידים לשאול איפה זה 'כריוק'. שלא ישתמע חסרוחלילה שהם לא יודעים. הם יורעים בערך". ויש עוד שאלה שצריך להתרגל אליה: ,נו, אתה עור שם? מתי כבר תהיה כנאדם?". ,זו שאלה שמאפיינת כמיוחר רורות זקנות", מצהיר מרכז המשק.

היום, כשרוב המושכים נמצאים כמצוקה כלכלית קשה, מראה המאזן של יתיר אפס חובות. לא פשוט. -צריך להפריד בין מושבים וכין משקים שיתופיים", אומר שי לביא. "המושבים השיתופיים מאפשרים התייעלות כלכלית, גמישות ואורך נשימה. מושבי עוברים הסתבכו בגלל בעיות שיווק לא מאורגן, ניהול כושל, ותופר יעילות שנובע מעצם מהות היחידה. יחידה גדולה יותר מאפשרת תיפעול כללי נות. צריך גם לזכור שאנחנו משק צעיר ולכן עול החובות אינו גדול. בשנות השבעים העליוות משקים רצו קרימה, והיום הבעיה הגרולה ביותר היא שהניע מועד הפרעוז. אנחנו לא

הולכים על הלוואות בשוק האפור, לא רצים. אבל יש ככך מ

ליתיר ארבעימאות רונס מסויים, מתוכם מאתיים חום כבי נטועים: כרם, מסעי שויף, אגודי המלך, דוברבנים מתוקים ופיספים מתוך אלפיים וארכע־מאות רוגם שנמצאים נבקעת ערד ומיועדים לגירולי שרה, מעוברים כאלף וחמשימאות רוגם של כחנה תפוחראדמה וחיטה. נוסף לכך יש גם לול פטימים עם מבמו ניחל קטנה, וריר ככשים. בריר אנחנו פוגשים את חזקי פרוד, פליט מקיבוץ טירת־צבי, שבלי שהיות מרובות מארגן קנקן גדול של משקה בטעם פטל ופולט פציני הומור: גאתם יודעים מחי גברים עוזבים את הקיבוק? כשאין להם אשה - או כשיש להם אשה". כריתה סטייל ההתיישבות העובדת.

פעיות המָה־מָה־מָה של כבשי המורנו תופשות תאוצה בתקו, תגער, איזה צמר רד". המורנרבייכיסנחים עכשיו בשלוה. חוקי מכין עוד קנקן פטל. עכשיו, אחרי הלטיפות, ספינת האבל הפוצרמוצי לגריים, אפשר לרכר. "כשעזבנו, אשתי ואני, את סיות צבי – חיפשנו מושב שיתופי. שיהיה שיתוף, אבל לא כמו נקיבץ. דבר נוסף היה מאוד חשוב לי – לא לוותר על החקלאות לו חיפשנו הר חברון, זה לא היה חשוב לנו. כשנרתי בטירת צבי ההתייחסות לזה היתה דדך 'מבט לתרשות'. רק כשהיים פה ונתקלים כבעיות הקיום מבינים כמה חשוב שיבואן לכאד.

-אתר הרברים שמצאו חן כעיני היה הרכבוניות כדעות הפוליטיות שקיימת כאן. אם כולם היו פה נוש אמונים, זה היה מפריע לי מאוד. לישובים עם אידאולוגיה כרורה ואחידה יש יתור מרי סכמות ושבלונות שמכתיבות את דרד החיים. לאנשים פה יש דעות שונות. זה מקום שמנסה לצעוד כין הטיפות. אין פה כתג אולי 'תחיה', אולי 'מורשה', אבל היו גם כאלה שהתלבש אם להצביע 'מערך' וכאלה שמוהים עם 'נתיכות שלום'. הווקא

רובנו כאן למדנו כישיבות. זה משק שיתופי שמוגכל מבחינה בלמתה. הוא לא יכול להרשות לעצמו את הקומפלקטים של תברה

הלונית דתית, על אחת כמה וכמה בגלל היקפו הקטן". מתריך אנחנו עוברים לכרם. בררך שי מחלוצק ואומר בתם, עברנו את הקר". המכונית נעצרת. שי צוחק. הוא התכוון לקו מות עד לבדם יש זמן לדון בשאלה אם ישוב הנמצא מעבר לקו היום, מושטש אותו או מנציח אותו. התשובה, מתברד, תלויה מיקר בוווית הראיה, כלומר בזווית הישיבה.

משה האנר, כתור גבוה עם זקן גרול, מתיישב מתחת לאחת משרות הכרם, קוטף אשכול ענבים ומנית אותו על השביל. משם, ממם שודה בתוך כרם עם אשכול עובים כאמצע, החיים נראים שנה. שלווה אחריכן באה האידאולוגיה. משה האגר, חקלאי מאושיקה בכבר ב־64' ראתה המדינה את חיוניות האיזור, ולכן האנשעה את יער יתיר. לא היה ספק כחשיבות והתיישבות באיזור מא זמוף הזה". מכתב שכתב יוסף וייץ, אביו של רענן וייץ אל יצל אלון, בשנת 1967, מככב בכל שיתה עם אנשי המושב. נשוקנו נאמר: בינאל יקיריו אתמול נחוגה תנוכת כית היערנים מוֶני, הבית הראשון כשלותת הר תברון, באיזור התכוננותה של מלמת דוד כן ישי... האם יהיה המשך לבית הבודד חוה שתוגך

בדרום הר חברון", אומר משה האגר, ברוב המגורים הם מודכלל בנב הדר. נהוג היה שכאשר יש נשם, יש גם חקלאות. ענ שאין גשם – אין גם חקלאות. החקלאות הלא־אינטנסיבית ושה לדילול האוכלוסיה. מאתר שהאמצעים, הידע והטכנולוגיה שש ברשותנו מאפשרים לנו לעסוק כאן בחקלאות כלי תלות מערת בכמות המשקעים, יש בהתיישכות באיזור משום כיבוש

השממה. אלא שבתפישה שלנו, ישוכ צריך להתפרגס מהאדמה אבל לא להיות לה לעכר. האדם, יחד עם היותו חקלאי, צריך להיות בעל תפישה רחבה יותר. זה מתכטא כלימורים, בכיכוד השכת בה עוצרים את כל הפעילויות, ובשמירה על הכללים החלים בשנת

מצאה חן בעיני,

הרבגוניות בדעות

שקיימת כאן.

אידיאולוגיה

ברורה ואחידה

סכמות ושבלונות

דרך החיים. זה

יש יותר מדי

בעם ישראל יש אנשי רוח ויש אנשי מעשה, אבל השילונ בין... השניים – נדיר. אין בדרך־כלל השפעה של חיי הרוח על חיי

המעשה. בעצם הישיבה שלנו כאן יש חיבור בין שמיים וארץ. הרת אינה מנותקת מן החיים. היא לא אומרת אל תשתה יין, אלא מקדשת את היין; היא לא אומרת תתנזר מאשה, אלא לפנייכן תקרש אותה. החשוב מכל הוא להבין שעצם העיסוק בחומר לא מחייב השתעבדות לו, והרעיון העמוק הזה בא לירי ביטוי בשנת השמיטה. כאשר באמר שהפרי הראשון לא ייקטף, הכוונה היא לא לתת לר את התחושה המטעה של בעל־הבית. אם קוטפים את הפרי מיד - יש בכך מן הניצול של העץ, הרצון לנצל אותו ער כמה שאפשר. הציפייה בת שלוש השנים עד קטיף הפרי נותנת לחקלאי את הבגרות הדרושה לו כאשר הוא ניגש למלאכת הקטיף. היחס שלו אל העץ והפרי נהפך לעמוק יותר. הקטיף הוא לא רק עניין כלכלי, להוציא מהעץ כמה דולרים. זה לא תפקידו היחירי. אם עבודתו של אדם תהיה כולה בשביל הכסף, הוא יהיה לא יותר מאשר שועל או חיה אחרת. ארם חייב לשמור על חרותו".

רונית, אשתו של משה ורכות הבינוי של המושב, מקשיבה כשקט. בזמנה הפנוי היא יוררת לעזור בכרם. בימים אלה ממש כדנים תושבי יתיר את בתיהם הקבועים. אתרייכן מנסה משה לרבר על ליבו של שי, מרכז המשק, שיאשר את תחילת הקטיף. לשי יש

את רון, שהוא גם ראש המועצה, אנו פוגשים על גבעה קסנה. גם רון טייל באיזור, ראה־נפגע־והגיע. מה שהלהיב אותו ואת הכריו מרתיע היום אחרים. "ראינו איזור שומם, רחוק מכל מרכז, היחיר באיזור יהודה שראוי לחקלאות. והנוף, תסתכלו על הנוף – כל אלו תכרו יתו". לדבריו, התנאים הקשים והריחוק מהערים מאטים את פריחת האיזור. בקשה להביא יהורים לכלום כאשר באיזור השומרון נוח יותר. היום יש גם בעיה עם עצירת המשאכים וההשקעות הכספיות. אובייקטיבית אנחנו מכינים את זה, אכל זה לא קל".

מתוך שישים וכמה ישוכים של תנועת ההתיישכות אמנה, רק ארבעה מושתתים על חקלאות. .ביהורה ושומרון", אומר רון, -המצאי החקלאי חוא דל מאוד ולכן רוב ההתיישבות היא קהילתית ולא הקלאית". ובכל זאת, _לתק"ם יש ישוב אחר, שמתפעלים אותו חברה זמניים שיוצאים לשנת שירות. הישונ הזה לא חבר מלא במועצה. הם מקבלים ממנה שירותים, אבל מסרבים ברגע זה להצטרף. מעבר לכל חילוקי־הרעות הפוליטיים, זה לא הגיוני שכאיוור כזה כך יהיה המצב. אכל זה רצונם".

חשיחה גולשת לאפשרות של הסכם שלום. בכולנו בעד שלום. זו שטות להציג אותנו אחרת. אכל מה שיקבע", אומר דון, בזו המציאות בשטת. ככל שהיא תהיה רבת ישובים, או נקורת הפתיחה במשאיומתן תהיה שונה".

אורי הג'ינג'י, מוכיר פנימי, זצגך בשומר הצעיד. בין הרילוג מהשומר הצעיר ליתיר עכר עוד משוכה – החורה בתשוכה. .השומר הצעיר", הוא אומר, -היא מנועה 'רתית' במהותה. בגיל עשרים ושתיים מצאתי עצמי משתמש בכלים שהחינוך הוה נתן לי עם נופך של קרושה ויראת־שמיים. אין זריקה טוטאלית של ערכים. לרעתי, יתיר היא הרוגמה הטובה ביותר לדרך בה כל יהורי צריך לחיות". אורי אחראי גם על הפעילויות התרבוחיות: שירה בציבור, סרטים, הצגות, חוגים למוסיקה ולטבע. כשאני שואלת אותו אם בספרייה שלדם יש גם ספרים חילוניים, דוא נפגע עד מעמקי נשמתו.

-אנחנו גם מייחסים חשיבות מרוכה לשכיעות רצונה של האשה. לגכר יש הסיפוק והתרואיקה שלו: הטרקטור, העבודה: ואילו האשה תקועה בכית. חשוב לנו לתת סיוע; להקשיב, להכין ולרצות,

כי בעקיפין אנו עחרים בכך גם לעצמנו". ישוב בן שבע שנים, עסוק בלהתקיים, לרצות את הנשים, לחנר את הילרים ולחוש בשילוב של חיי רוח וחומר. -זה די מתסכל שבמשך שכע שנים הגענו רס לעשרים משפחות, אומר רון, אבל כאשר מסתכלים על אלפי הדונמים בנקעת ערד, על הככשים, החשמל שעומר להגיע, מתברב שיש לנו חלק במפעל, אף אחר לא בא לפה כדי להתעשר או לחפש איכות חיים, הרוד שלנו חשובה גם מבחינת חיבוכית וגם מבחינה רותנית. זה אולי נראה קטן, אבל זה

ביציאה אנקנו שוב עוברים ליך השלט ,קיצוניות תהרוס את קמדינה", אבל בדרך חורה, כשהמכונית עוברת בקרבת הקיבוץ של התקים מעברו השני של הקון אני מציצה מוחלון ומשערת ששם בוודאי השבים שקיבוניותו, כמו כל דבר, זה עניין יחסי,

מיכל קפרא

דבר לא קרס, לא התמוטט. עובדים מהבוקר עד שנוברים את מה שחייבים לעשות, למעמים אפילו 24 שעות ברציפות. נשמע נדושו מי שלא אוהב תקלאות – אין לו מה לחפש פה. תעבודה קשה. נכון שיש לנו שתי פועלות ערביות, אבל תן לא מקבלות מאתנו פקודות. תו שודות לנו בעבודה. עובדות יחד אתנו", מדגיש טיטו. את התוצאות רואים בעין בלוי מקצועית: הפרחים בחממה שלו שתולים כמו במסדר צבאי. המכון הביטי שלו למיון פרחים נואה כמו בית־מרקחת. בני המשפחה העובדים ב לבושים סינורים לבנים. בבורטת מפרחים תהולנדית יצא לחם שם מצויין.

ב־1976 הם עברו קורם קורם לגידול ציפורנים. קיבלו מיכטה של זונו אחד לגידול פרחים. "עכדנו מחמש בכוקר עד אחת אחר חצות, כי לא תַּעְ איך לקטוף פרוז. בפעם הראשונה שלחנו 150 מרחים וכולם חזרו? האשה. ההמשך היוז טוב יותר. שמוליק קדם מוכ"ל הואגיד הגרחים (של שליש ממגדלי הפרחים המדינה, תקלאים מעמק הפר, שפלה בקעת הירדן) אומר עליהם: •חם בין עשרת מגדלי תפרחים תכי ו בארץ. הם אנשים יסודים שלמדו כל מח שצריך במקצוע מקצוענים. טייסים הם אנשים קפדנים, וזה מתאים לגידול פרדים.

יש לחם כושר ללמוד וליישם דברים. הם חרוצים בצורה בלהי הי התוצאות תעיסקיות שלחם מצויינות. יחידה יצרנית גדולה ומקצוע המוציאה שם טוב לפרח חישראלי. עומדים בכל הקריטריווים בב איכות הפרת, ההגשה שלו ועמידה במועדי אספקה. הם חמרה במקביל חם עוסקים בפיחות ניסיוני של זגים חדשים.

ביקור בחממת הניסיונית. סילוויה והבת אילנה אוחבות את הפתחת מדברות אליהם וטוענות שהפרחים עונים להן. המשפחה של טיטן נד לאחת מחמש משפחות חקלאיות בעמק־חפר, המקיימת חממה נ השכן מימין ופתן, השכן משמאל מגדל גפנים. ברדיצ בסקי בעניין אצלו וה ממש תעשיה. הוא מציג בגאוה חדר קירור , מבנה למי מחשב הקובע את כמויות החשקייה וחומרי הדישון.

המשקיף היום ממרחק של זו שנות עבודה מפרכת הרב־מפלטית שלחם, בחזית משק מטופה ומסורק, שתי מפוניות מתקדמים חונות מאחור – אינו זקוק להוכחה נוספת להצלחה של אחות, טיים ויהלומן בתקלאות טיטו: -צריך לאחוב את מוק ואין סיבה לחכשל. נכון שלפעמום יש אכזבות, כשרואים מחשלין

מתשבה שאם לא אצליה אקבל פיצויים". המומחים אומרים עליהם: "הטובים אינם מפלים. יחם לא נסלו בת חפרחים הגדול, כי הם לא לקחו אשראי מעבר ליכולום, לא היציאם בראוותנות, לא שכחו את מוסר העבודה". כמה שהם צורקים: נבלה חתממה לאחר ששיטו שבה וריסס אותה בחומה סטלה וויי קטטטדומה. טיפור מיהר לורוע מלפפונים והוכיח לכל כי שנה מים אינה מושג שלילי. גם באותה עונה קטסטרופלות הוא עשה מום הא

לא מקטרים, מדברים בפרחים

פני כמה ימים הציע מישהו בעמק־חפר: "אתה רוצה לראות ציונות – סע למושב אמץ, ותיכוס למשק של טיטו". הצעה שאי אפשר לסרב לה, כמעט סקופ עיתונאי, אחרי תמונות הצמינים השרופים בחזית מושב בצפון; הררי הפרחים הזרוקים בפתח מושב בדרום; והראיונות החוזרים עם חקלאים צרובי־פנים ופושטי רגל המאשימים את כל העולם באסונות שירדו על ראשיהם.

כדי להבין את הזיקה של טיטו. הוא יצחק ברדיצ'בסקי, למדינת ישראל, צריך לציין כי ב־29 בנובמבר 1947 הוא חיה סטודנט למטאורולוגיה בצ'ולה שהזדמן לביקור בבנין האו"ם ונקלע שלא באשמתו להצבעה המכרעת על עתיד פלשתינה־א"ו. טיטו לא הבין את המהומה. הוא לא התעניין, לא התרגש. זה עבר לו ליד האוזן.

לומים היה טיטו טייט בחברת התעופה הלאומית של צ'ילה, תושב חבירה טנטיאגו שהלמה את ציפיותיו וחלומותיו. ישראלו תפטיקו לחצתיק. איך קרה שלפני 14 שנה שינה האיש את מסלול חייו וביצע מה שנשמע למי שמכיר אותו ואת הטמפרמנט שלו, כנחיתת אונסו כמו במקרים רבים אחרים – חפש את האשה. הרעיה סילוויה היא שקבעה את היעד, שלא תיה מסומן כלל במפה של חברת התעופה צ'יליאנית. זו תיתה נחיתה בשדת ציפורנים בעמק־חפר. טיטו שלנו מצא עצמו – החבר'ת לא יאמינו – מחליף את הקוקפיט בתממת פרחים, סופור הצלחה.

סילוויה וזכרת: בהייתי בשומר הצעיר ועברתי הכשרה, אבל לא לא קחו אותי לארץ כי הייתי רוח מדי, חסר לי משקל ולא התאמתי לדעתם לעבודה קשה בחקלאות. תצטרפתי לאוניברסיטה ולמדתי לחיות אחות. תשבתי שהצורך באחיות יהית דתוף ושאף אחד לא יסתכל על המשקל שלי". תיא התנחה את נשואית לטיטו בעלייתם לישראל. הוא משחזר: "סילוויה היתה קרובה וישראל היתה רחוקה, אז חסכמתי לתנאי". היא: "עשר שנים בישלתי את העליה".

טיטו בן 60, מוצק, שפם א־לה דיוויד ניבן, בוחן במבט משועשע את. אשתו סילוויה בת 55, ממושקפת, דקת גזרה. חם הקימו משפחת יפח. ארבע בנות ובן שכולם חיים בישראל. אחרי שנישאר, הם עלו ארצה בקיץ 1962 ווכשן דירה בנתניה. חוא עבד בשירות המטראולוגי, היא היותה אתות במוסד לילדים מפגרים. אבל משהו השתבש בתכנית: אחותו של טיטו נהרגה עם בעלה בתאונת מטוט. אמו נשארה לבדה בצ'ילה. הם החליטו לחזור לשנה. החזרה נדחתה לארבע שנים, עד 1971, כשעשו עליה שניה. ארבע שנים היו בקבוע נירייצחק בוגב המערבי. טיטו חטיים נשלח לקורם היחיד המשותף למטוס ותרנגולת". סילווית תיתה מטפלת בבית התינוקות. החינוך המשותף הפריע להם. ב-1975 הם רכשו יחידת משק במושב אמץ, יחד עם הבת אילנה ובעלה היחלומן, אברהם אוכור. משק של 35 דונם לא מעוברים, עם קוצים שודתנשאו לגובה גג חבית. חקובנותי, בן שני חדרים ודיצפה עקומה שורצת עבברים באנו למושב בלי לדעת מה זה חקלאות, אבל היה לון אידיאל לפנות בכל הכוחות שלנו משק

במשל של משפחת ברדיצ׳בסקי אין משבר גם את השנים הקשות ביורתר של ענף חסרחים עברו בני חבית בזריעה, עיבוד קטיף, מיון. שום





מגדל עמק הסיליקון

מפעל המרשים במנדל העמק מצטרף לסודוה של מרכזי תכוון ומפעלים של חברות אפריקויות העוקי קות בתכנון מוליבים למחצה שקבעו משכנם בישרא הראשונה – "אינטל", חברת עוק, המתחרה המילה של נשיונל, אף תיא מסנטת'קלרה שבקליפורניה, שהחלה פעילותה בישראל כבר ב־74", בתיפח. לפני כשנה כבר חוו: לה הפעילות במפעלם הגדול בירושלים בו הושקעו 140 מיליון דולר ובו יועסקו בעתיד כאלף עובדים. היקף חיר צוד המתוכנן – 150 מיליון דולר לשנה. בראש המשעל הירושלמי עומד ד"ר דב פורמן.

את מרכז התכנון הגדול ביותר שלה בתחום המוליביו למחצה מתוץ לגבולות ארה"ב. בראשה עומד צבי פוחה האיש שהסים את תמעבדה של נשיונל בתרצלית. למו שנה הודיעה תחברת על כוונתה לחקים מפעל לויצור מו ליכים למחצה בדרום הארץ בהשקעה של 200 מילון דולר, אולם בגלל המשבר העולמי בענף נדחה הפרוייקט קטן תרבח יותר הוא מרכז תתכנון שחקימת חברת מב זשבים "דיניכול" – אף מוא בירושלים. שמתח למוי כש נת. כיום מועסקים בו רק 22 עובדים – רובם מתורקים ואושי הוכנה. עד כח תשקיעה תחברת 2.5 מיליון חול: במבנים ובציוד. תוך חמש שנים מקווים להעסיק שם מאה עובדים. בראשו עומד "בוגר" נוסף של נשיונל סמיקוורק טור – אברקם מנחם.

נם חברת "צורן" שיסדו שני ושראלים חיושבים כאמל חסיליקון בקליפורנית, אף חיא מפתחת שבבים, לוחות לחנוך בימים אלח בחימה שניף ישראלי."

משולכים, שנשלוות למורת־הרחוק לחיתוך ולאריוה, ומשם למכזי השיווק של החברה בעולם. נשיונל משווקת את התוצרת לחברות רבות שמייצרות מערכות משובצות מחשב.

לגיורא אין בעיה עם היותו שכיר בחברה אמריקנית: שלא תהיינה אי הבנות, ואמרתי גם למעסיקים שלי – אם יהיה נינוד אינטרסים בין עבודתי בחברה אמריקנית להיותי ישראלי – אני פשוט אוריד את הדרגות".

אמר לי חברו – הוצא ציוני אמיתי". -תביני" – אומר לי חברו – הוצא ציוני אמיתי". שבע שנים אחרי תחילת המאבק על הקמת המפעל - הוא שנה ימכרו תוצרת ממגדל העמק ב־25 מיליון רולר, רסו מיליון

הוא מרוצה. עכשיו כבר יש לו תשובה של ממש מול השעה כתפיו של צעיר נמרץ, עם הרכה ציונות. אחרים היו מתייאשים. שמשמיעים ישראלים רבים על שחברות אמריקניות בעצם מנצלח אומר חבר שלוו גרק גיורא יכול היה להקים את הרבר הזה. עם את הידע הישראליו נהו נכון שאם כל הפעולות כארץ של חבידו ה'הרסק' האמריקניות היו רק בתחום התכנון – היה כות אלמנם אל סחיסת ידע. אכל אנחנו דוגמה טוכה לכך שמה שמתחיל במערה מכנון – מתפחה למסעל. כך גם 'אינטל' ו'מוטורולה'".

מעבר ליוִקרה של ממעל עם טכנולוגיה כה מפותות שמפוס רווקא בישראל, ווהי גם מהמכה למגדל העמק המפעל מביא אליה את אמריקה כמלוא מוכן המלה. סטנודטים אורים לנמרי, אסילו דכרים חיצוניים כמו חדר אוכל, לוכי מפואר שאנשי מנדל העוק וחרבה החרבה ישראלים לא הכירו קורם. "אנחנו מגייסים בוגרי תיכון לעבוד בקו חייצור, ולפתע הם מציצים ונפגעים. רוצים ללכה ללמוד. צעיר בוגר תיכון רואה מפעל סופר מתוחבם, עם הקשוה ישירה וקבועה עם ארה"ב. הוא כא במגע עם עשרות רוקשרים הכחור מכין שהוא עצר את לימודיו מוקרם מדי. אני רואה כוה אתגר לשינוי ומוגרפי. יש לנו לא מעם ישראלים שחורו מאיה? והתמקמו כמגרל העמק. כמפעל הזה מתוכננים לעבור אובע מאח איש והחשקעה עד עותה היא של חבושים ביליון רולה. בהעדה

פעילות כזו עשויה להביא השקעות נוספות". עכשיו, כשכבר תתכו את הסרט, הוא מרוצה הצלחתי, לא סטיתי מהדרך. זה היה עניין של קצה שכל והרכה מול. כן, לפעלים אני חושב לעצמי שגם אני יכולתי להיות איזה מרוידנט של הבת כאמריקה עם הרבה מיליונים. למה לאז אני לא פתח שב מכמה מהם. אבל אני לא מתהרט. עכשיו בעצם מתחילה העבורה שלי

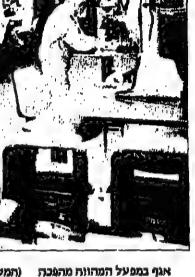
המיקום נקבע גם כגלל הקירבה היחסית למרכז התכנוז

בהרצליה, וגם לפעילות אקרמית – הטכניון בחיפה. גיורא קבע אף הוא את מושכו כאמצע הדרך. הוא כנה כית כקיסריה. בעת הקמת המפעל היה צורך בירע מיותר שכלל אין כמוהו בארץ, למשל, כדי להגיע לרמת סטריליות מסויימת הררושה כ"אולמות נקיים" - יש צורך כהלחמה מיוחרת של צינורות,

אבל זה לא רק זה. הביורוקרטיה, למשל. "המערכת בארץ היא אמנס בסרר, יחסית לארצות אחרות, אכל זו עריין מערכת ממשלחית. הפקירים, חלקם נחמר. אכל קשה להגיר שקל. להשיג משרר בארץ, למשל. זו בעייה אמיתית. כארה"כ אתה מרים טלפון לחברה שכל עיסוקה הוא לאתר לך שטח משרד עם קורי טלפון, קווי טלקס, שירוחי נקיון ושטיחים מקיר לקיר. כאן, כדי לקבל קו טלקם, אתה מתרוצץ בלי טוף. ובאמת כולם ניסו לעזור לנו. אינני

המעוף שלו, עם המרץ שלו ועם הכשרון שלו לנהל אנשים, לאתר

במעגלים משולבים, ייצור סדרות קטנות והעברתם לייצור המוני, המוצר הסופי של החברה הינו פיסת סיליקון עם כמה מאות מעגלים



ואתגר למגדל העמק. "אנחנו מגייסים בוגרי תיכון לעבוד בקו הייצור, ולפתע הם

מציצים ונפגעים. רוצים ללכת ללמוד". עד כח הושקעו כאו חמישים מליון דולר, ומתוכננים לעבוד פת

מיווג־אוויר בתנאים מיותרים.

מיחם ואת לרוע לב. פשוט לא היה קו. אותו זמן שהקרשתי לחיפוש יכול להתרווח בכסא ולסמר שבעצם רק עכשיו מתחילה העבודה קו טלקס יכולתי להקדיש לתכנון המפעל ולחיפוש כוה אדם. אותו הקשה. התעשיה הוו נמצאת עבשיו בהאטה, אך הוא צופה שעד נוספים ממעכרת התכנון כהרצליה. אולי מזלנו הוא שהמכצע של הקמת המפעל בארץ הוטל על

המפעל במגרל העמק עוסק כפיתוח טכנולוגיה ליישום

יש קופצים על ביונס טוב

שה להביא לבאן כסף תתחילו להשקיעו את זה סו, מוטורולה, וישיי ואמויה:

ייש בעיות כלכליות ובעדי יהודי אמריקני חיא אמוציוני דק חוניות. בגיעים אלי חרבת לית. תוא ישקיע בושראל ולא מצד אתך יש אצלנו תודמים פוטוציאליים שממים. בסקוטלנד, ננוח אבל הצע יציבות של כות אדם. אנשים אלי: ואנו כל תומן אומר לתמ דים הבאים יחו מבוסטים על לא נעים ונדים מחברת לתבי

ליק עם חתרומות.
המת שתיה שוב למדונה "לרעחיי אין חברה אמי ולקביבה. לא קמים סחמי בף
מתחילת - לא טוב תיום: שני דיקונה שהלועה לארץ בלי ועוברים דינה מעירולעה.
עם אתרומות מעוותה את אתוח ושראלו שדחן ושיוול "נקורה ווספת היא איכות!
יאם אתרומות מעוותה את אתוח שבם שדחן בגלל של כזה האום. יש לווימצאי
יאף, מלאמות וו שבם קותה דהף לחקים את מעולה של כזה אדם מיומן.
"אף, מלאמות שמבי קותה דהף לחקים את מעולה של כזה אדם מיומן.
"אור אומי להמתחת" - וות ובת בתן הבותו במו קול שבורת ליותי פוד אדם".

רא ירון, שעור למשוך לחם ביונס טוב – חם יקסצו הינהמדותי או חחרק של הישראלו. לדעתי, זה מחחיל יונון. וקודת המתיחון של 'ונגמר בוושא כות האדם באר

רושקפת עולם עסקיון".

רון. יש מחויבות למרוייקט

חמר גיא



עמידות	The state of the s		
יברוויה" עשוי מסיכים מיחדים,		בטחון	'טבלת העוואה
גם סופגים במיחד וגט טונעיט אפשרות של התפרקות המגן כזמן הוחימוש.	ל"ברוויה" מבנה אנטומי המותאם לגופך והוא גם הדק ביותר ובעל כושר ספיגה מעולה.	ל"ברוניה" 3 פסי הצמדה לבטיחות מקטימלית.	ברוויה
מגינים אחרים עשויים מספר שכבות ומילוי צמר-גפן והם מאבדים את צורתם בזמן השימוש.	להרגשה נחור ונינוווו. מגינים אחרים מסתפקים במבנה סטנדרטי, הם גם עבים ינתר ומורגשים בעת השימוש.	מגינים אחרים מטתפקים, בדרך כלל, כ־1 עד 2 פסי הצמדה כלבד.	אחרים

השבלה נשיבה ש"פ מבחון השוואה שנערך בין 4 החגיצים הותחונים הנמכבית ביתור כישראל. אם את משתמשת ב"ברוויה", המודעה הזו לא מחדשת לך דבר. אבל אם את עדיין בדרך ל"ברוויה",



BREVIA המגן התחתון הנמכר ביותר באירופה ינוא: ותחייו כעים פיוק: ינוץ אבנד מפיצינוי בעים. רווי אפעל 17, פווה-חקות, סל. 1/273229 נס

למה שלא יהיה הבטוח ביותר).

נמכר יותר

ביותר), הוא צריך להיות עמיד – (אז שיהיה העמיד

ביותר). אם את עדיין משתמשת במגן תחתון אחר,

תוכלי עכשיו לקחת "ברוויה" בהמזה ולהשוות

בעצמך. לא במקרה "ברוויה" הוא המגן התחתון

הנמכר ביותר באירופה. כשאתה טוב יותר אתה גם

सावध्योत ४०

הולך בשדות, נגד הרוח



לובת אליאב כחדרו וחביוגרפיה שלו בתמונות: "אף פעם לא הייתי ממורמר".

היחידה שנותרה בידי היתה לעזוב הכל ולבחור בדרך הרוח. לכתוב ספר ועוד אחד ועוד אחד. אבל אני לא רוצה להיות לובה

(ממשך מעמוד 22) נכון לעשות כל מה שביקשו, פרסם באותה שנה (72), את תאני מאמין החברתי־פוליטי שלו – "ארץ הצכי". היה זה ספר שיצא בהוצאת עם־עובר והעו להזכיר את היישות הפלשתינית. העו לדבר על הצורך בפתרון הבעיה הפלשתינית. לוכה דוצא אל מחוץ

חלפו ארבעיעשרה שנים. האם המחיר היה כראיז האם כאשר הוא מתחפש לוושתי ורוקר טנגו עם תלמירים בשררות שעה שבני דורו מכחנים בעמדות־מפתח לא עולה הרהור של הרטה בליבוז אחרי הכל, הומן עשה את שלו. היום כבר מדברים מנחיגי האומה על הצורך בפתרון הבעיה הפלשתינית. אולי הוא קסץ מוקדם מדי

וו שאלה ששאלתי את עצמי מאות פעמים. אני וצשב עליה הרכה. לומר שאין הרבה צער כהרהורים, לא יהיה אמת. היום ברור לי שבחרתי בדרך מאור קשה. אכל לא יכולתי אחרת. זה היה כאש כוערת. לילות שלמים ניסו חברים טובים שלי, כאן, על המרפסת הואת, לשכנע אותי שלא לעשות את אשר עשיתי. לא להקצין רברים, לא להלתם עד הסוף, 'לובה', המ אמרו לי, 'בעזרתנו הגעת לשיא בקריירה הפוליטית שלך. אל תקטב. אל תרגיו. חכונ. העיקר שתישאר. מה אתה עושה לעצמרי השתגעתו אבל אי־אפשר היה. וואת גם התשובה שלי על שאלת הצער והמחיר. מאו מלחמת ששת הימים, למעלה מארבע שנים, אכלה כי התחושה שאנתנו מאברים את עצמנו לדעת. הסתכלתי סביכי, ראיתי רהב מגצחים, מרינה באופוריה, כאילו כולנו הזרקנו לעצמנו הרואין. והבעיה האמיתית, זו של הפליטים והפלשתינים, צומחת מול עינינו, ואנחנו יושבים על זורי הדפנה ומתעלמים מהכל. אמרתי למנחיני המפלגת 'חייבים, לשובתנו, לשקם את הפליטים הללו, ואני מוכן ורוצה לקחת את זה על עצמי. חייבים לבנות להם משק תעשיתי כך שהם לא יתערכבו בכלכלת הישראלית, ולא ייהפכו לתוטבי העצים שלנו. בואו נפריד בין שני המשקים. זה לא יעלה לנו כסף. האמריקנים יתנו, ואנחנו נפתור את הבעיה. התחילו להסתכל עלי בצורה קצת משונה, בעצם כעל אדם שירד מן הפסים. על מה הוא מדבר? על איזה עם הוא מדבר, מה קפץ עליוו"

חבריויה היחידה שנותרה בידי היתה לעזוב הכל ולכחור בדרך. הרוח. לכתוב ספר ועוד אחד ועוד אחד. אם לא הייתי עושה את הצער הנה, הייתי איש אחר. ואני לא רוצה להיות לוכה אתר. הייתי . של ארבו אחר. נראה אותו רבר ואוכל אותו דבר וגם גילי לא היה משתנה. אבל בטנים זה לא היה אותו רבר".

לובה לסת את מסלו ותרמילו והלך למרכר. שה ושם עוד היו נסיונות לחזור, אבל לכוי. אם דרך "של"י", אם דרך "יעד", אם דרך התנועה של האיש היחיר לכנטת בכחירות של 84'. אלפיים קולות חסרו לו כדי להגשים את החלום שנרקם בצריף קמן בחצר הבית בקרל נטר. במעט כל אלה שהוא חלק עמם את ימיר ולילותיו בחבל לכיש ובנבטים ובערר לא זכרנילו חסר נעוריו, ולא הצביעו בעבורו. גם לא אלה שהוא הרביץ כהם רעת בעיירות הפיתוח. הוא גיים אותם מעשים, אילו אפשר היה לחיות פעמיים סביבו כמון מאות פעילים שהיוו תזכורת חיה לארץ־ישראל הישנה, ויחד חשבו לכבוש את ההר. לא הלך. מחשבי החשבונות טוענים עד 813631042

הוא באמוז נאיבי". על העגלה הזאת, סוחב עד היום יד ורגל פצועות מן הנפילחז

פתרון אינו מסתמך. גאיביז מאו שעובתי אח מפלגת־העבודה ניסד להציג אתי. כנאיבי כמערה הטוב. ברוך־כלל אמרוו כראי לותועלם ממנו. משו אצלו כראש לא בסרר. השוטה על הנבעה. 'מה קרה ללובה' שאלו מתוך כאילו ראגה. אני טוען שאני ראיתי את הדברים כאור משם, לא הם. את כל הבעיות שאנו מצויים בהן היום, אני תויתי כבו לפני 15 שנה. או מי פה הנאיבין"

שניים שלושה שיבינו. שיקבלו. עבודה קשה, בלתי נופח, שליווה

אאל את עצמה וצי איש אינו מסשיב. ואה למתרה אדם אוער שעיניו יוקרות והוא כולע כצמא את רברי המרציי וללובה יש כוח לחמשיך הלאה.

חוץ מזה חרי תמיד הוא שב אל טביה הנפלאה, שעשה ועומרת מאחוריו כבר ארבעים שנה, עם עוביות מעשה ידיה וע

היום שבגלל התעקשותו ללכת כרשים: עצמאית, נשמט השלטון מידיה של מפלגת־העבורה. שכן כל הקולות שהלם

ללובה ירדו לטמיון, בעוד שאילו היב המערך מקבל אותם היה נוכה במנדם נוקו. הטכם העורפים העניק מנדט נוסף ל'תוחה, הפתרון היחידי, גם למגינת לבו, היה ממשלת־אחרות. לובה אינו מוכן ליצול על עצמו את האתריות לכשלון. אומר שאילו פרס ורכין לא היו מפחידים את הציבור ומנהלים מלחמת תורמה נגד רשיפת, הה יכול להצליח ולזכות באלפיים הקולות

להגיר לך שלא היה עצב ברול כאתו. לילה, יהיה שקר. אבל אני לא ממורמר. אף פעם לא הייתי. רק חבל מאוד שכך התגלגלו הדכרים. את הימים הנפלאים של העבורה לפני הכחירות לעולם לא אשכת עברתי עוד חוויה בחיי. הרי תכל הוא ולק מן ההרפתקה הגדולה של החיים".

למחרת הבחירות .ברח" לובה לשררות. העיקר לא לשקוע בייאוש. יום אחרי שהגיע לעיירה, נכנס לכיתה ותא ללמר פרק בדמוקרטיה. יש פיצוי על כל רבר כחיים", הוא אומר.

לפני המישה תודשים הצפרף לובה

D (75.1)

רויש 50.

אן ישיר לטפרו המפורסם

השבר של מנריו פוזו -

דים מחקת מוטלת על

לקוליאונה עייי הטנדק

שמה שתופכת לשאלה של

מאות.

ביתכר בהנחה של 35% ויותר.

רגע ברוח

אנדרה ברינק

אפריקה.

מערכת יחסים נוגעת ללב,

חנוצרת בין אישה לבנה לאיש

בגיונגל, עמוק בתוככי דרום־

מסופריה החשובים ומעוררי

המחלוקת של דרום אפריקה.

ne 14.90. -

ספרו האחרוו של אחד

שחור חמוצאים עצמם לכודים

למפלנת־האם, תמערך, כתור חבר מן השורה. קיבל עליו כאיתו של שנתיים את מה שהוצע לו לפני הבחירות: להצטרף לשותה המפלנה. לא לפורום המוביל. חבר שלו אומר: ביש בלובה משה טרגי. הכוונות תמיד טובות, התוצאות – לא. לך תבין מה שהו לאיש הזה, שאף פעם לא ביקש לעצמו דבר, לבד מבוח לשנוח צה פני הרברים. לפעמים אני תמה, איך זה שדוקא איש כמו לונה נחק לשוליים, משתרך עשרות קילומשרים מאתורי כנידורו. נאיניתי יכול להיות. ארם שחושב שאפשר לשנות דברים באמצעות סמרם

לובו: אילו חייתי רואה שהזברה הישראלית ב־1986 עומה בפני שתרון בעיותית, שמסתמנת דרך לשלום, שאנתנו נביצ אה ילדינו לשנת אלפיים כהברים כחברה מתוקנת – כי או אולי הייתי טיפוס טרני. שכן או הייתי אומר לעצמה דעה תיכרים מסתדים ואתה נשארת מורה כביתיסותי. אבל וניי התיפך ונא הנכון. ווצרה חישראלית נתונה בתוך טרגריה ברולה, ואני חלק ממנה, ושם

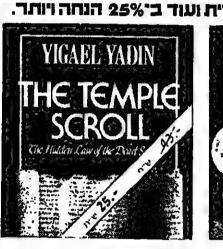
לובה אליאב. אב לשני בנים ובת, סב לארבע נכדות. בוני גימנסיוו הרצליה, האוניברסיטה חעברית. שרת בצבא הבריסי וברגנה ובמוסד לעלייה ב', סא"ל (מיל) בצח"ל. פרסם 12 סערים האחרון שבתם יצא לפני שלושה הודשים – "לכ חדש ודוח חדשה" - על ערכי התנ"ך והיהרות, נמכר עד היום בעשרוו־אלפים שתקים אורי־הצהרים הוא נוסע לטבריה עם הספר החדש. הוא ידבה שם כמתנ"ם המקומי, כהתנדבות, כמובן. אולי יבליה למנה שניים שלושה עותקים מספרו, ובכך ייצא נשכר. מתר הוא שנ לערדי אחרייכן לאשרור. מועצות־טועלים, מתנסים, בתיסמר - ז הוידה שלו היום. מנסה להשמיע את דברין למי שרק מוכן. אלה דב חייו של ארם שבוצר כ'דרך הרוח". עליו לבוע ולנוד בורכים לופל לו קהל ולכבוש אותו. ואולי, מתוך המאות ותאלפים שמאוינים, יהי

יש לילות שהוא שב הביתה והלב בוכה. לשם מהל, הה

מלה טובה ועירור וכינויי חיבה לאיש שלה. וגם בגלל זה, אם כי לא רק, כמובו, היה לובה חוו (שושו או

וא מבחר ספרי ודאיקה ב־25% הנחה ויותר.

עשרות ספרי הסטוריה, ארכיאולוגיה, אמנות יהודית ועוד ב־25% הנחה ויותר.



מתנות ΠT סברים

ספר - מתנה

לכל ארועו

תן מחנה

מסטימצכי ספר

או תשחת שי

בסכומים עונים

תעודתשי

ш

סטימצקי



המפרים שהתובע עד גמר המכאי

יוסי זיים, עטרה אופק.

ספר שהילד כותב בעצמו! הדגמה מקורית וחדשנית של המהדורה האחרונה והמעודכנת | אותיות האלף בית ללימוד

איורים צבעוניים ומגוון מילים המפעילים את הדמיון ומעודדים את ילדך ללמוד ולהתפתח.





גינס - ספר השיאים

ספר המהווה שיא בפני עצמו!

ביותר, המבטיחה בילוי והנאה

לכל המשפחה. חובה בכל בית.

רב המכר של כל הזמנים









rrw 21. –



עוד ועוד סיפורים

קובץ סיפורים מובחרים

הסיפורים עוסקים בתחומים

שונים בחיי הילדים, סיפורים

לחגים ועוד. המחברים הם

ספר יימשפחתיי מתאים כמתני

מטובי הסופרים בישראל.

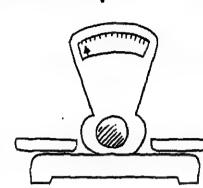
לילדים בליווי איורים

ערך: מנחם רגב

לילדים.

23:30.-

הורוסקופ



תחזית לשבוע שבין 3 ל־9 באוקטובר

(נג בספטמבר עד 22 באוקטובר) מאזניים נסיעה או טיול ירעננו אתכם השבוע, אך בתחום הביתי צמויה מרובה. עכשיו אתם מקכלים החלי השבוע כדאי לתכנן היטב עניינים עסקיים, אך זה טות נבונות בקשר לשימוש בכסף, וגם יהיו לכם לא הזמן הנכון לוסות להשיג תמיכח כספית, במי רעיונות חדשים להגדלת ההכנסה. יתכן שיפוץ יוחד אם מדובר בחברים. התחביבים שמוצאים חן

לקרב (23 באוקטובר עד 21 בנוכמבר) אין זה הזמן להניה לדברים להדגיז אתכם; מוטב שותף עלול להסט לגבי תצטרפות לתוכנית חדשון להתמקד בעיסוקים שקטים. השבוע תהיח לכם שלכם. נסו לרסן את חוסר חסבלנות או הכעם, נקודת מבט הדשה לגבי פרוייקט ישן. אם תשתפו ושאפו לשיתוף־פעולה אמיתי כדי להימנע ממרי־ אחרים ברגשותיכם, תקבלו תגובות נפלאות - או בות. תכנון טוב ומול יעמידו אחכם בעמדת כס־

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) וה שבוע מבולבל בכל הנוגע לחברויות. קשרים חדשים צפויים להיווצר, אך גם ישנה נטיה להתי ווכת בגלל עניינים כספיים. רוב הדברים שתעשו בימים אלח יהיו בעלי אופי חשאי, אך הם יעלו תוכניות לנישואים.

העולם הנפלא של האופנה

תעודת הסמכה

דלי (20 בינואר עד 16 בפברואר)

(19) בפגרואר עד 20 במארס (19)

טלה (11 במארס עד 19 באפריל)

תאומים (12 במאי עד 20 ביוני) (בינואר) גדי (22 בדצמבר עד 19 בינואר) מתקר יוביל לרעיונות חדשים בתחום הקריירה, אך אין זה הזמן לדחוף אינטרסים עסקיים בגלוי ולעורר עוייוות. שימו דגש על פעילויות קבוצתיי ות. שעות הערב מהנות במיוחד – קבלו חומנות.

אל תצפו שחכל יסכימו איחכם, במיוחד בעניינים כמו פוליטיקה וחברה. היו פתוחים להצעות בת־ חום הקריירה. השבוע תקבלו החלטות חשובות בכל תחומי החיים. יתכן שתפגשו מישהו שלא

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט).

בתולח (22 באוגוסט עד 22 בספטמבר) השבוע כדאי לקנות מערכת סטריאו, זידאו, או אבזרי אלקטרוניקה אחרים. חלקכם ישקעו נמוד ייקט יצירתי כלשהו. נסיעות מקומיות ועוייני שר. תפויות עולים יפח, ובשעות הלילה צפויים בילוי

AND THE WANT TO SHARE THE PARTY AND ADDRESS OF THE PARTY AND ADDRESS OF

שוד (20 באפריל עד 20 במאי) רעיון דודש שלכם מבריק, אולם יתכן שתצעוכו עוד זמן כדי לעבד את כל הפרטים. אל תרגיעו מתוטבלים אם יש עדיין בעיות. השבוע שימו את הדגש על החברותא. כמה מבני המזל יעשו נקרוב

לא תוכלו להימנע ממריבות אם חמשיכו לשנות את דעתכם בכל רגע או לשדר מסרים מבולבלים. עם קצת מאמץ מצדכם, יכולים להיות וגעים מאוד רומנטיים. זו תקופה חשובה מבחינת הקריי רה וגורלכם בכלל.

סרטן (21 ביוני ער 22 ביולי) אם לא החשבו עד הסוף על פרוייקט כלשהו הכי רוך בעבודה, עלולות לצוץ בעיות. אל תאשימו אחרים אם חדברים מסתבכים באשמתכם. זהן זמן מצויין לפעילויות של שעות הפנאי. הקפידו

אתם מצטיינים חשבוע בתחומי היצירה, אולם בענייני עבודה – יכול להיות שאחרים יתקשו לה סתדר איתכם. כדאי לספור עד עשר כדי להימוע בעיגיכם עכשיו הם בעלי אופי אינטלקטואלי מבעיות אפשריות. המזל מגיע אליכם דרך קרוב

מלל בנקים למשכנתאות – תוכניות לשנה החדשה

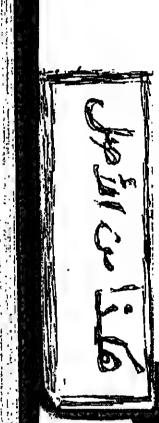
סמנדרט גבוהו



ובצפון העיר







ירה, משאת כל זוג צעיר. נדוניה מכוברת בכל זיווג. "ואיפה יגור 🥌 הזוגו". במרינה שאין כמעט בניה להשכרה, וכל אחר חי בהרגשה שאם לא יקנה לעצמו דירה משלו יאלץ ללון ברחוב – קניית דירה היא הכרח. השאלה היא רק מתי ובכמה.

כיום מחיר דירה פרטית שווה להכנסת זוג צעיר במשך 14 עד 17 שנים, זאת לעומת 8 עד 12 שנות עמל בסוף שנות השבעים. עליי ית מחירי הדירות במהלך השנה האחרונה נכ־ עה מתהליך ממושך שהגיע לשיאו השנה. שנת 1986 גרשמה כשנה הגרועה ביותר בענף הכניה מאז המיתון הגדול של שנת 1966.

צפוי מחסור בדירות

בשנת 1986 ייבנו כסך הכל 17,000 דירות למגורים. כמות דירות כזאת הינה מתחת לכ־ מות הנדרשת, רק לדוגמה; בשנת השפל של 66' נבנו 18,600 דירות וכשנות השיא של שנות ה־70 נבנו כממוצע כ־45,000 דירות לשנה. כך, שמלאי הרירות המוצע למכירה קטן בשנים האחרונות. מגמה זאת קיימת כבר מספר שנים, אך בגלל הירידה בביקוש לרכי-

דבר סגן ראש הממשלה. שר הבינוי והשיכון ענף הבניה עבר לאחרונה זעזוע, אך לכלל משבר לא הגיע.

טיפול ומרץ ונחוש, בכמה ממוקדי החולשה, בסיוע לבונים ולקונים, ייצב את הענף והחזירו למסלולו.

עמדתי היתה מתמיד כי ענף הבניה הוא המוביל בעופי המשק וכי להשכתתו ישון השלכות מרחיקות לכת, לא רק על כושר התאוששותו בעתיד, אלא על חמשק כולו.

תסיסה זו – עליה גאלצתי להאבק בממשלה, פעמים אחדות – עמדה אל מול התסיסה האחרת, הגורסת כי הבראה כלכלית מתייבת הקפאה ואף שיתוק

כן הוכח כי תנופת הבניה בשנים עברו היא שמנעה התעוררות מחודשת של מצוקת דיור, במרכז הארץ ובערי הפיתות. אנו צופים עתה יציבות העוף, בהערכות

משותפת למגיעת מחסור ובסיפוק כל צרכי בבנין הארץ נחזק ונתחזק.

הכרות התוכנית הכלכלית פנה, צפרה עליה בביקוש לדירות. מגמה זאת מורגשת במשדי חברות הבניה, ומשרדי מתווכי הדידות. לדעת כולם, על פי רמת מחירי העסקות שנקשח לאחרונה בשוק הברל"ן, השוק מתעורד חאח היא רק ההתחלה. הביקוש המתודש לדירות אפשר לחברות

שת דירות לא הורגש לחץ בשוק הדירות עב

שיו, כשאווירת המשבר הבלכלי ששרה עם

הבניה להעלות את מחירי הדירות החדשת בחודש ספשמבר האחרון. הסיבות העיקריות אשר איפשרו לחברות להעלות את המחיים היו: עידכון המשכנתאות בתודש אונוסט אשר הגריל את העזרה לזבאים, התאוששות שק הדירות "מיד שביה". שוק זה מהיוה את עיקי מימון רכישת דירות חדשות, כשאפשר לקנל מחירים סבירים לדירות הקיימות - הדוכשים מסוגלים לשלם יותר עבור דירתם החדשה

המחירים מחחילים לעלוח עלית מחירי הדירות, רק בתודש ספממד נעה כין 3 אתווים לדירות שנבנו על ידי ובי רת שיכון ופיתוח, חברות אחרות העלו מחידי הן עד 5 אחנוים ורסקר, שהעלו מחירים כאנר

בניה עפיי מיטב כללי האיכות אלופט. לבחירתכם, דירות בנות ,ג, מנ ר4 חדרים בשכונה משבלת בירק, בבניינים בני 3 ו-8



ברגע האחרון: משרד השיכון הודיע על החלטחו להמשיך במבצע לתקופה קצרה ומוגבלת ... תם נענית לירומה המחודשת רממשיכה לתת לך ירתר ... את ההזדמנות הזאת אסור להחמיץ ...

עם ההלואות הנוספות המיוחדות לרמט והמשכנתאות המוגדלות של משרד השכון אתה מגיע לדירת רמט כמעט ללא מזומנים.

ארוכה ארוכה ארוכה ארוכה

המקום הכי צעיר בעיר, דירות 3

השרותים הקחילתיים. הבניינים

גבעת העצואות

נוף מרחיב ואויר רענן. פארק רחב ידיים, מדשאות ומרכז מסחרי.

ינ חדרים - 37 מייר 4 חדרים - 100 מייר

ו־4 חדרים בשכונה הטובלת

בירק. ובסביבה שיש בה כל

עשה את החשבון בעצמך: עכשיו עוד יותר קל להגיע לדירת רמט

\$12,000 > \$4,800 > \$5,000 V הלוואה משלימה U.A 2'000 **ካ"**ሦ 7,500 הלוואה מיוחדת של רמט 008,38 W'n -\$37,100*2 סחייכ הלוואות ומשכנתאות

בפסנת זאב. ירושלים~ סה״כ הלוואות ומשכנתאות כ־438.800 - 67.900 ש"ח למי 2,1 = 12. חחלוואות לתקופה ארוכה ובחחזר חודשי נמוך.

ואתה שקט... ערבות בנקאית צמודה לדולר על חשבוננו

חלוואת מקום

ל בונים צ)

בואו לראות דירה לדוגמה פרטים והרשמה במשו תל־אביב - משרד ראשי -רח' קרליבך 7, טל. 03-281105

ירושלים - רחי בן-יחודת 23. .02-249143 .50 ובנה - שדי העצמאות 9. טל. 08-435003.

שנות אמינות יציבות ויוזמה בבניית אלפי דירות מבני ציבור ופרויוקטים ודולים בכל תחומי הבניה.

המשק והחברה בתחום הדיור. בנק לאומי למשכנתאות בע"מ

נסיון וידע-65 שנים לשירותד שירות אישי לכל פונה-את בנק לאומי אתח כבר מכיר...

15.00 A. 3.3. 3. 3.36.00 A lotte amen.

-- (3)224°5351 (3 רח' מונטיפיורי 31–37 03-202444 ひて

> o elithigh ררו' המלך גיורגי 14 02-222355 -02

> > — ክልንክ ወ רח' הרצלית 24 04-521673 .りい

o entrueu -בנין מרכז חנגב טל. 37903–550

- 1793373 O רחי סמילנסקי ד 053-91577 . うい

וב־38 סניפי בנק לאומי לישראל

שער חשמלי לחניה מקורה עם שלט רחוק חדר מגורים גדול במיוחד עם חלונות אונונת צלודת לקליטת

שידורי כולוויויה

בקוטג'ים מטבחים

מתוצרת "רגבה"

ייעוץ אדריכלי וזינם 👁

לרוכשי הקוטג'ים

שרבות בנקאית ●

צמודה

מל**וויי**נים

יימקום בצמרתיי הינה שכונת יוקרה בקרית שמואל שבירושלים – רחי שייי עגנון (סוף רחי הפלמיית) מול גבעת אורנים. צמוד ליימקום בצמרתיי נמצא המרכז

המסחרי כולל סופרמרקט וחנויות אחרות. במרחק קצר קווי תחבורה ציבורית לכל חלקי העיר.

"מקום בצמרת" צופה אל חנוף המרחיב של עמק המצלבה, הכנסת ומוזיאון

מרבית חדירות של שלב אי כבר

גינה צמודה.

נותר מספר מצומצם של דירות 4, 5 חדרים ודירת 6 חדרים אחרונה. נמשכת מכירת הקוטגיים של 6 חדרים עם

לכל דירה הסקה דירתית, מחסן וחניה מקורה ומוארת עם גישה ישירה למעלית.

צרפתיים לכל רוחב החדר.

THEFT HACTER. ng'auth

6 ,5 ,4 ,3 171777

וקופג'ים 6 חדרים

סולל בונה השקעות ב יצחקי בעיים כדורי בעיימ ש שגיא בעיימ.

אדריכל יעקב רכטר (חתן פרס ישראל).

סולל בונה – קונצרן חבניה הגדול במדעת.

"מקום בצמרת", מרכז כלל קומה ?, .02-232687 ,244842 טלי

שצונים אלך דירוח, 220 מרכזים מסחריים בכל רחבי הארץ בנתה שיכון ופיתוח בעשרים וחמש שנוח קיומה

בנין נוסף בקרית ראשון שהוצע למכירה בתחילת ספסבו

🖈 מחירי הרירות בשיכון ומיתוח, כפי שהם מתואמים

א טיב הבניה של הדירות. התברה שוקרת מאוד לתת

מוצר טוב לקונה. לשיכת ומיתוח יש מפקחים משלה בכל

אחר, אשר תמקירם לפקה על סיב הביצוע והעמידה בלוח השמנים. את הצרכן לא צריך לעניין אינו הכרה בנתה בפועל

את ביתו, לשיבון ופיתוח יש אחריות מחולמו כלסי כל לשח

אמינות התברה. רבישת ריויה הינה העיסקה הכספית

ונגדולה כיותר שעושה המשמתת ברכישת דירה יש חשיבות עליונה, למרות שלפעמים הקונים שוכחים ואת לביטוצן הא

מינות החברה כחברה ממשלתיה נותנת שיכון ופיתוח ערכות

משתודלים לתת לקוני הדירות גם פיתוח סביבתי, לבנות

בחים בשכתות שיש בחן ככר שירוחים שחלחיים, בתי ספר:

אנו נותנים זויכה יותר מהירון, מוכנגי שיכון ופיתוח

ומאושרים ע"י משרד חבינוי והשיכון, מאפשרים רכישה הדי

נמכר תוך ארבעה ימים.

לגבי עמירה בכל סעיפי האוה.

כבר עשרים הומש שנים כביצוע מריניות משור מני השיבה כאמצעתה מצליה המשרד לממש את פרר וש דילום רביית הארץ. תאת אינה פראות 80.000 די מולמו מיכוים מסוריים הקימה פיכון ומיתוח בכל דחבי ות לחוב פקני היושחי ברפת אביב ג'. משכונת מותוך נעם, ובתים צמורי קרקע כברמיאל ועד לשבר

אם היות בנה גם פרדיקסים של בחי דירות יוקר דגני ילדים, הרגש של המתכננים דצא על פיתוח ואיבות מי שלמון מובדים ובספודים וכוון. מרויקם כמו וחוב מו בים אנה כן שלמני שלושה הודשים הוצעו כו למ מת לבריתה בלבד למבירה. בתודש יוני 20 ויבית. מת למדיה בשבונת יודעאליה שבחימה נבין דירות. אבי אדים שה, ובשמעה הענים כי בית נוסף עומי הת/מבות לם כל הלילה בשתה משודי שיבון ומיתוח

שבחימה. העיקר לאבטיה את רבישת דירתם ביזרעאליה. בקרית ראשון בנחה שיבון ומיתוח לובאי משרר השיבון

ופיתות, רואה את תפקיר החברה כזרוע הכיצר עית של משרד הבינוי והשיכון, בכואת, הצלי וחו התכרה לכצע את מריגיות חדיור של המשר רוד: על כך מצמיעות השכונות הרכות ששיפון ופיתוח הקימה: בירושלים – רמות אשכול, גילה ופסגת זאָב רימון – בקירית אונו, קרית שרת שבתולון, יורעאר ליה שבתיפה, אלפי מנשה ואריאל. עשרות אלפי משפר חות כחרו בשיכון ופיתוח כגלל אמינותה, המחיר הסכיר

דידיות כנות 1/2 חדרים. שני הכניינים הראשונים – 64 די רות, נמכדו, או שיותר נכון לומר שנחטפו, תוך שבוע ימים. רתי שטייניץ, טמנכ"ל שיכון ופיתוח וראש המנהל המ־ סתרי כחברה – למח אנשים שוטפים" דירות של שיכון ופי -לדעתי ישנם ארצעה נורמים לכך שהקונים מעריפים דירות של שיבון ופיתוח

'אומר מודו בשיכון ומיתוח הינה החברה המוכילה כמר שק הבניה ובעלת אמינות ללא סייג מעצם היותה תכרה ממשלתית עם גבני ממשלתי. החברה אינת עוסקת בהרםי ברו ופיתוח על רפת מחידום סבירה בכל אתר ובדת תחד

רות מול כל חברה אחרה הגישה שמנחה אותנו היא: מחוור מכירות רחב עם יהוה מיוערין כך שאנו יכולים לחת לצומן פוצר איכותי ובמויר סכיר, לשני כל תחילת שרויקט כודקים כחברה את שמבצואל המכיחה באתר היק לאתי שהוכח בתחשר ביום כלכליים כי הטרליקם מצריק את עצמו מבחינה בלכלית - נצא במבידתה

סביבתית, ובניות מחקלים נוספים מחדן לונידה כמו חדך עגלות ואופניים, פונת משחקים לילדים או פינות ישיבה לריידים מתעים שיוברים און הסביבה האיפותית. כל זה כפובן, בנוסר לרפון: התיבנון התיפון הגבוחה של דירות שיבון ופידורה כן, בתכנון מוסהם נכח, אינני נתקעים עם מלאי דיי ליות רבר שעלול לפנוע בריווייות חוברת

THE HOLD TO SHOW THE SECOND STREET

,דור שלישי של קבלנים מסורתיים, בוגים בכל הארץ. הפרויקטים ה.חמים: קוטגיים בלוד וגינות שומרון, ובתים

וריירים מרוצים השולחים מכתבי הוקרה ותורה לחברה הקבלנית ז – אברהמי ובניו", חברת לכי ניה המקימה שכונות מנורים שנעים לגור בהן ל בכל רחכי הארץ. חברת שבווראי כבר שמעתם עליה בענר מחברים שרכשו את כיתם כ.אכרהמי", חברה שיוצרת קשר אישי עם הלקוחית. לקוחות מרוצים המכיאים את חבריהם, שיקנו גם הם אצל -אברהמי".

חברת -אברהמי וכניו – חברה לכניה בע"מ", נוסרה לפני 53 שנים על ירי חסבא, אליהר יוסף אברהמי שעלה לציון מכנדר. את המקצוע הוריש לכנו, משיח אברהמי, שבעורת בניו ממשיך את דרך הסבא. הנהלת החברה המצומצמת כול־ לת את יו"ר מועצת המנהלים – משיח אברהמי, המנכ"ל יצחק אכרהמי, וכן שלושת אחיו. כהנהלה המורחבת יש לציין את מנהל המכירות ואחראי השיווק – מנחם ארוי, רו"ח פוקט ברומר, ומהברס החברה – כ. זינגר.

החברה מנוהלת על פי עקרונות מוסריים, שדי נריר למי צוא כיום כארץ קבלנים העוברים לפיהם. משפחת אברוזמי, חובשי כיפה סרוגה, גרים ברוכם בכני ברק. יצחק אברהמי מאפיין את שיטות הבניה בחברה:

🖈 הכניה מאסיכית.

משתמשים בתהליך הכניה כאלמנטים מאסיכיים.

.בניה טרומית" הינה מלה נסה בחברה. פיקוח צמור של בעלי מקצוע על הביצוע במהלך 🖈 ו גימור הבינוי ברמח חגבוהה מהמקובל בענף.

א קוני דירות באברהמי נשארים נאמנים לחברה ומע-דיפים לרכוש את דירתם החדשה גם כן כאברחמי. יצחק אברהמי, מנכ"ל החברה, מגדיר את קשרי הנומלין כין הקונים לחנרה: "אנו רואים עצמנו כנאמנים על כספי הקונים". לא תראו כאברהמי משרדי מכירות משארים, מכוניות פאר ומשר כורות ענק למנהלים. האחים אברהמי, כשהם מסיידים באחרי הבניה, לבושים כנעלי וכגרי עכורה. כמריניות עסקית שמר־ נית מקפידים בחברה להשקיע את כל הרוחים בחברה. כחבר רת אכרהמי משתדלים להשתמש באמצעים עצמיים בבנית בכדי לחסוך בפער התיחך ולהוזיל את הדירות. רפת מחירי ודרות בחברת "אברהמי" ידועה כזולה, למרות הטיב והאי"

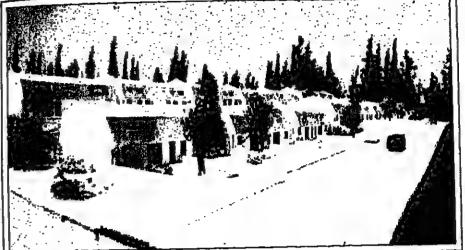
לחכרה יש השקעות רכות בנכסים המושכרים בשכיד, רכוש המורים לחברת מוומנים בקכיעות. הם השקיעו כתחנור דלק, בכלים מכניים כברים. כל זה מאפשר לחכרה לתת לכל קונה שרורש – ערכות כנקאית מלאה לכסטו.

היטנה הכלכלי של החברה מכוסט על גיוון כתחום פעי-לותה; כניה ציבורית, בניה למגורים, סרויקטים משותפים עם משרד חשיבון כחברה משכנת, שכונות קוטג'ים יוקרתיים ובתי דירות עממיות, מתניסים – כמו חמתנים החדש שנחנך חחודש ברמת חשרון, כתייכנסת – כמו כית הכנסת הספרני שבנווה אביבים, כתי ספר וגני ילרים. אכרהמי כונים כיום בכל רחבי הארץ, כשפעילותם בבנין הארץ וכיתודת ושומרון אינה מקרית: משפחת אברהמי אינם מסתירים את רעותיהם בנושא גאמני ארץ ישראלי. החברה שכנתה בעימנהאל וקרור מים, שבונה באריאל וגינת שומרון – הסכימה כמספר טעד מים לבצע שדויקטים במחיר עלות בלכד, כאקט משלים מב-חינה אידיאולוגית לאמונתם האישית כיישוב ארץ ישראל

במשרדי החכרה, השוכנים מעל מחגת חדלם -סונול־ שבין ראשון לציון ונס ציונה, רכים חובשי חכיפת. אווירח משפחתית המוסיפה לאמינות החברה. רבים מלקוחות החברה



שודרת אברוסי פקיפים פשפנה בהים לפצירים שנו זהות שני 1/18, ב חורים



לקכל הלואות מיוחרות בתנאים מועדשים. בפרזיקט נוקי שברמלה – נהראקליפטוס, מוצעים למכידה בונים ודשמוי ים מפוארים עם גינות פרטיות או גגות בטורים לכל דירה.

שיוע מיוחד בנוסף לפרויקטים החרשים, מוצעות ב.אברוצוי דיות באריאל של 1/2 רצ וצדים וכן ריוות סוטני של 1/2 דנ חררים. כנוסף לסיוע שמקבל המשתכו כמסגרת וכאתו ווי מר לו החברה בהלוואות נוספות. מנחם ארוי, סא"ל נמיל: בחיל האווד, מנחל השיחק המכירות בחברת אנודמי, ש תוא בעל רקע דתי הניע לחברה בשנת 1983 לאצי שיחידו מצה"ל. ארוי הקים כחברה מחלקת מכידות מאורענו עם צוות אנשים מקצועיים ומיומנים. מחלקה משומנת הים. שפועלת כצורה מתוכננת ושקולה, בדייקנות וכספדה

היושר, הנאמנות והמסירות כלפי רוכשי הדידות הים עקרונות מעורשים שמועברים כוצוזיה לכל עוברי הפכיות אצלנו לא מספרים לרוכשי הרידות סיפורים. אצלנו אד רים לרוכשי הרירות את האמת ומונעים מהם הרפוושוו

היום, לאוצי התמושטותן של חברות כביה נרולות ציין לתחויד את אמון הציכור כלפי חברות הבניה. בוכש הייח כאברווני יורעים בריוק מה הם מקבלים וכמה כמף ישלמו ע לכניסתם לדירה, כלי הפתעות כלחי צפויות. ככל משךי המכירות שלנו, אומר מנחם ארוי, השיטח והשפח אתרים הטיפול בכל לקוח הוא אישי וצמוד מיום הרבישה ועד לאד

עובר מיוחד כמחלקת המכירות מועסק בטישל סעה קבלת המשבנתאות ללקוחות; חוסך ומונע מום ההיכים בירוקרטיים שרוב הציבור תושש מהם, וע"י, כך אנו שקלי

על מצב המכירות ושוק ההון כיום מטכם מנום אדי ב היום לכסף אפיעי השקעה מבטיחים, כך החדים המשקאי לשוק חנרלין. אם נוסיף לכך את המתמור ברידות היחו כשוק כתוצאה מידידה דרסטית במסמר התחלות הביה כי בים האחרונות – נמצא כי זה מומן להשקיע כדידה כ מסתמנת מגמת עליה בסחירי הרידות.".

מסכם ארוי ואומרו גאיותו המכם תרואה את הנולה כא נטתחים כל משרדי אברחכר לרשות רוכשי הרידות או אנ מתמשים דירה משלכם באיכות טובה, לא נשאר לכם אלו לקבל פרטים באתר מאתרי הבניה היפים של אברובין במשרד הראשי – בתחות הדלק במתולי שבין ראשלית לנו ציונה, כטלפון 9644222 ולכקש און מחלקה המכיחה חברת אברחמי, מאחלת בתורסנות! האו לכל לקחותיה נקש



הינם חברי המשפחה, בניימשפחה של לכוחות מרוצים, ואני שים שבאו כמגע עם משפחת אכרהמי כמשך שנות פעילותה כארץ. ויש הרבה כאלה. הבניה ללקוחות חילוניים ודתיים ללא הכחנת. העיקר לכנות כית כארק ישראל.

TOTAL STRAIN STRAINS STRAINS כמחלקת המכירות מציעים כיום שלושה פרויקטים



גינות שומרון – שכונה כת 46 קוטג'ים וענויים בשתי שורוח, 8 קוטנים בכל סור. הקוטגיים בנויים מבלוקי איטונג, עם גגות רעפים, צמורי קרקע. עם נינה מלסנים ומאחור, מקלט פרטי והצימוק – אפשרות תרחבת הבית משלושה לתר מישה וחצי וצרים. הקונים יוכלו, בכוא הזמן, לכנות חדרים נוסמים בחלל הנג ער ל־140 מ"ר, בהוצאת נמוכת יחסית.

גינות שומרון, רכע שעה מכסר סכא ופתות משעה נסיעה מתל אביב: האוכלוסית מעורכת – חילוניים ורתיים שחיים כהרמונית. האזור שקט, מוג אויר נעים ונוף משנע. מחיר הבית, למרות כל חיתרונות, מותאם ליכולת הרכישה של זוגות צעירים או משטחות, כשגט בעלי דיור זכאים לסבל הלוואת המגיעה ל-15.000 דולר, כתגאים מוערפים.

סביוני לוד - שכונת של 30 קוטגיים, כמרכו לוד. באיוור הידוע כמקום המכוקש ביותר למגורים כלור, בסמוך לפרור קט .בנה ביהך" שבעיר. הקוטג'ים מיווצים כשיטת התרחבה שלוום, המוצאים למכירה כגודל של 21/2 חדדים ועד לבית בגודל טופי של 6/7 חררים. אפשר לרכוש את חבית מכל אחר משלבי הביניים, כשהאופציה להשלמה בעתיר שבורח לרוכש, כאשר תוכניות הבניה ואישורי הכניה העקרוניים ככך קיימים. החברה שמה רגש מיוחר כפיתות סביבתי כשכר נה, כשכמרכז יחצה אותה מררחוכ, בריצון אבגים משתלבות בסגגון הולנדי. שלב א' בשכונה ככר נמכר והחכרה החלה במכירת שלב ב', שיאוכלס בקיץ 88,

. נות רם, ברמהה – במרכו רמלה, ו נוהדוד, לא רחוק ממוכז הסטרט ובריכת השחית וזעירוניים שבומלה – כן היפים והמשוכללים בארץ. אברהפי מקיפים: בשכונה כתים למגורים עם דירות של 4, 112 1 חררים, כשנמוכו השכונה תיכנה החברה מרכו מסחרי מפואר ומשוכר לל, עם תפיסה תכנונית הרשנית, לרווחת תושב? השבונה

משרה השיכון הקציב הקציבים מיוחדים שיוקרשו לנושא שיפור פני השבונות הותיקות הסמוכות, כאינור המוגדר שביו היחוכות בחיל ויוספטל שבימלה, המחירים כשכונה מותאמים לווגות צעירים אד לשואפים לשפר את דמת הדיור שלום משר הכיניו והשיכון מאסשר לסיני דירות בשכונוו בשישות הדרובה שלוב





ירושלים קוטגים משכנות פאר

הרצליה

רח' העצמאות

ירושלים

הר-נוף ב׳

מתת-תקוה

משכנות גנים

רח' יונה גרין

उत्तथक नाथ 50

为每个物的国际的国际的图

חברת משהב בונה זה 50 שנה שכונות ורובעי

למשהב מוניטין באיכות הבניה ובתכנון המודרני

שבהן בא לידי ביטוי העקרון של יצירת סביבה

משהב בונה דירות וקוטג'ים 3, 4, 5, 6 חדרים

גבעתיים

רה' מודיעין-ריינס

תל-אביב

רח' עמק הברכה

דח' טירת צבי

מגורים לציבור הדתי ברחבי הארץ.

ומקום מגורים נאות למשפחה הדתית.

הרצליה. קוטגיים רח' הרב קוק

הצטרף לקהילה שלנו -תהנה משכנות טובה

בנייברק

קרית הרצוג

רעננה

משכנות רעננים

רח' שברץ

בפר סבא

קוטגיים

רח' תל-חי

שנה טובה ומבורכת לכל בית ישראל

חברה לשכון בנין ופתוח בעים

02'224181:טל:מליביב: רח' לילינבלום 27, טל:03'664631 מירושלים: הגידם 1, טל:224181 New-York 3 West 18th St., Manhatten, Tel. 891-5980 General Agencies: Paris t London 20



TO EXPERIENCE OF THE PROPERTY OF THE PARTY O



הלוואות מכוונות (במסגרת הסיוע של נושרד הבינוי והשיכון). • עולום חדשים:

(ג) חטבת תנאי דיור במושכים

. לקבלונ פרטים פנה לאחת מ־24 הנקודות העומדות לשרותד.

- פ משרד ראשי: סמטת בית חשואבה 16/18, תל-אביב טלי 1881 (03). סניף ירושלים: בית כלל, דרך יפו 97, טלי (02)232377

 - דיסקונט המפורטים להלן: בנק דיסקונט אילת שד' התמרים, מרכז מסחרי שלום אשדוד שבי ציון טז

• חדרת הרברט סמואל 68

ש טבריה הח' הגלול 13. ברמיאל המרכז מסחרי לוד בכר הפלמית 5 להו לה לה לה הקרוגלות לב לברי רסקו • לצרת עילית במרכז מסחרי רסקו • לתניה • נוצמן, המרכז לפיתוח עסקים • עלו בן עמי 38 • עלולה • הנשיא 9

• בארישבע מרכז אזרחי מסס נורדאו. • דימונה מרכז מסחרי חדש

תרשיחא-מעלות = הרחוב הראשי בנק לפתוח ולמשכנתאות לישראל בעימ

משלנתנאנת חופשיות גם אם אינך ופאי לקבל טיוע, במסגרת אחת התוכניות שלומשרד הבינוי וחשופון, הבנק שלנו מוכן לעיין במחן משלנתא כשאחח רוכש דירח. אנו נשתדל להעניק לך חלנואה מירבות חמותרת ע"י בנק ישראל. הסכוניים וחתלאים משתנים מדי מעם בפעם בחתאם לתנאי השוק

חלוואות משולבות, חן תלוואות שמקור המימון שלהן חוא קרנות משותפות עם קבלנים, התאגדויות עולים.

באם סכומי תחלוואת התקציבית וקאו תחלוואה

אפשרויות קבלת חלוואה נוספת במסגרת הקרנות

אנו בבנק לפיתוח למשכותאות לישראל, נשמח לעזור ולייעץ לך בכל שאלה בנושא חמשכנתא ורכישת דירה

• קרית־שמונה - מרכז מסחרי • ראשון-לאון - הרצל 87 • רחובות - הרצל 90

י ערד המרכז המסחרי.

• צגת – ירושלים 83. • קרית גת – ככר ה־62 (מרכז מסחרי).

• רמלה - שד׳ הרצל 90, ברקלים דיסקונט

טירת הכרמל המרכז המסחרו החדש



חברה לבניה בעימ מיטודה של קבוצת אשטרום

פרטים והרשתה: יחדי בן יהודה משור. חדי בן יהודה משור. חדי בן יהודה משור אשור. חדי בן יהודה משור אשור. חדי בן יהודה מפראי חדיא, של 245375.





השכונה היפה ביותר ב

אף חברה לא מציעה לך: ★ דירה מרווחת כזאת ל במקום יפה כזה ★ ובמחיר הוגן כזה!



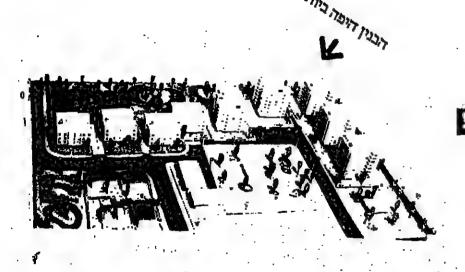
ב"גני הרצליה" בונה "אלרנד" קוטגיים ברמה הגבוחה ביותרו לבחירוע קושגים בני פ חדרים (כ־220 מ־ר) בולל מרתף ועלית גנהמבויל את הקוטגיים של "אלדם" מאחרים הוא התכנון המושלם ממפודי הרואה את חיי-המשפחה העתידה לגור בבית כדבר החשוב ביחתי ב"הרצליה הצעירה" – מרכז מסחרי יוקרתי ופיתוח סביבה מושלם. משרדי האונר פונוזוים: ימינו א'-ה' 13:00–09:00

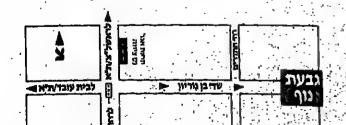
מקום היפה ביותר בנס ציונה! שנת מנורים מקסימה עם נוף מרהיב. ליקיו פראשון לציון או מרחובות. בלות כלכד מחל אכיב.

מנו אדיטקטוני מעולה. שנגיי בסטנרט נבור דשוטבינתי משלם: גני ילדים. כתי ספר, גן ציכורי ומורכז קניות – שנוסרתי במקום.

פשרות רכישה לפיייכולתך!

משרד המכירות בנס־ציונה (ליד בנק אמריקאי ישראלי) מחוח בומי א' ב' ד' ה' 2009-200; 13:00-19:00 מציונה, רוטשילד 2, טל. 470458





ב"נוה-הדרים", **קוטגים בני 5 חדרים** (169

ב"נוה הדרים" יוקם לרשותכם גם מרכז ספורם משוכלל ומצויד. משרדי האחר פתוחים ימים א'-ה' ושבת 10:00 ב16:00; יום ר 13:00 (09:00

אני רוצה לגור."

"אלרנד" מציעה הטדר

שיאפשר לך להפוך

את החלום לבית:

25% עם ההזמנה והיתרה בתשלומים *גמישים עד גמר הבניה*.

משרדראשי: יאלוטי – שרי רוסשילו 133 ת"א (ליד כיכר הבימה) טלפון: 18203-203 משרדי אלרט" פתוחים בימים א", ג". ה 15:00 בי. די 18:00 בי. די 18:00 משרדי אלרט" פתוחים בימים א", ג". ה 15:00 בי. די 18:00 משרדי אלרט"

מקצוע מחו"ל והוא ללא ספק אחד הפרוייקטים המרשימים בארץ. בימים אלה חברת "אלרם" כונה מספר פרוייקטים גרולים שהבולטים כהם הפרוייקטים גני הרצליה" וגנוה הדרים". גני הרצליה" הינה שכונה יחודית ואקסקלוסיבית הממוקמת על

גבעה בגכול הרצליה ורמת השרון. השכונה תוכננה על ידי מיטב הארכיטקטים כארץ. ב גני הרצליה" מוקמים קוטג'ים דו־משפחתיים ודירות גן מפוארות – הכל בסטנדרט בניה גבוה במיוחד. ב-גני הרצליה" הושם דגש מיוחד על פיתוח סכיכתי – דהיינו שטחים ירוקים, פינות משחקים וכן גן ציבורי

הפרוייקט זכה להערכה רכה הן של בעלי מקצוע ישראלים והן של בעלי

הרחובות הפנימיים (רחובות התולנדיים") המרוצפים מאכנים משולבות, משתלבים באופן מושלם עם הקוטג'ים ודירות הגן.

מעונות יום, גני ילדים וכתי ספר יוקמו בשכונה על ידי העיריה, כך שפיתוח סכיבתי מושלם זה יגרום לרווחת תושביו וימנע מילדי השכונה דרך ארוכה לכתי ספר וחציית כבישים מואנים. ענוה הררים" – רובע מגורים חרש ואקסקלוסיבי כלכ ראשון לציון.

זרובע תוכנן ל־700 משפחות שיתגוררו בקוטג'ים דו־משפחתיים ודירות

- בתי הדרים" הוא רובע מגורים שכו הכל נמצא "ליד הכית" – בתי ספר, גני ילרים, מרכז קניות ומרכז ספורט עם בריכת שחיה כלומר פיתוח סכיבתי וקהילתי מושלם.

ב. נוה הדרים דירות מרווחות במיוחד של 4, 41/2, ו־5 חדרים וכן דירות גג (פנטהאוזים). שטח הדירות גדול כמיוחר מהמקובל (לדוגמא: שטח דירת 4 חררים הוא 135 מ"ר). הקוטג'ים הדו־משפחתיים כגי 5 חדרים מתוכננים ברווחה עם גגות רעפים, חצר קידמית וגינה אחורית.

גם אתה זכאי למשכנתה של 18,000 שיח **Limai**



גם אם אינך וכאי למשכנתה לפי תנאי משרד הכינוי והשיכון - עכשיו גם אתה יכול לק

הרחק מאורות הזרקורים, אך ביעילות ועם הרבה .נשמה' פועלת חברת שקמוה למתן פתרונות דיור לרבבות מתושבי חיפה. ביונים אלה מחפרסם הדרח השנתי של החברה שמציג: שיקום שכונות, הוסטל לקשישים, גג לחייל הגשוחרר, שרות סוציאלי ועוד.

מרו"ח מנכ"ל ,שקמונה", דוד לוטוב, לסיכום פעולות החברה לשנת 1985/6.

כ"3.1 כמרץ 1986, התאריך אליו מתייחס הרו"ת, בותרו רשומים בחברה כ־100 זכאים לריור. כ־50% מכלל הזכאים הם כעלי דיור פנום או צפוף. לוקוב מציין כי בחיפה כוצעו בשנח זו 1,010 חלוואות להטבת תנאי דיור (משכנתאות), כמסגרת תכניות הסיוע

הממשלתיות מטעם משרד חבינוי והשיכון. מאזורי הפינויים שבתחום טיפולה של שקמונה" נוארי טאליכ, וארי רושמיה, רצועת שקמונה, חליסת עליונה, שיכון עירוני ואוכסטונים קרית־חיים) פונו ע"י החברה עד כה 4,518 מקרים, המהווים 95% מהמשימות

חברת -שקמונת" משתלכת במפעל שיקום השכונות בחיפה, המקיף שלוש שכונות: נוה־יוסף, נוה־רוד ווארי ניטנט. -שקמונה" הוא הגוף המקצע והחברה המשקמת

פעילות שקמונה" בשכונות המשוקמות מגוונת: . מגכ"ל שקמונה", דוד לוקוב, מציין לסיכום כי תקציב פיתוח תשתית, דרחבת דירוח, הקפת מוערונים לקשישים בחברה לשנת 1986 עומר על כ־20 מיליון ש"ח. בסכום זה ובית כנסת, מגרשי משחקים, ושיפורים חזותיים יבוצעו כל המטלות והיעדים שקבעה החברה לעצמה.

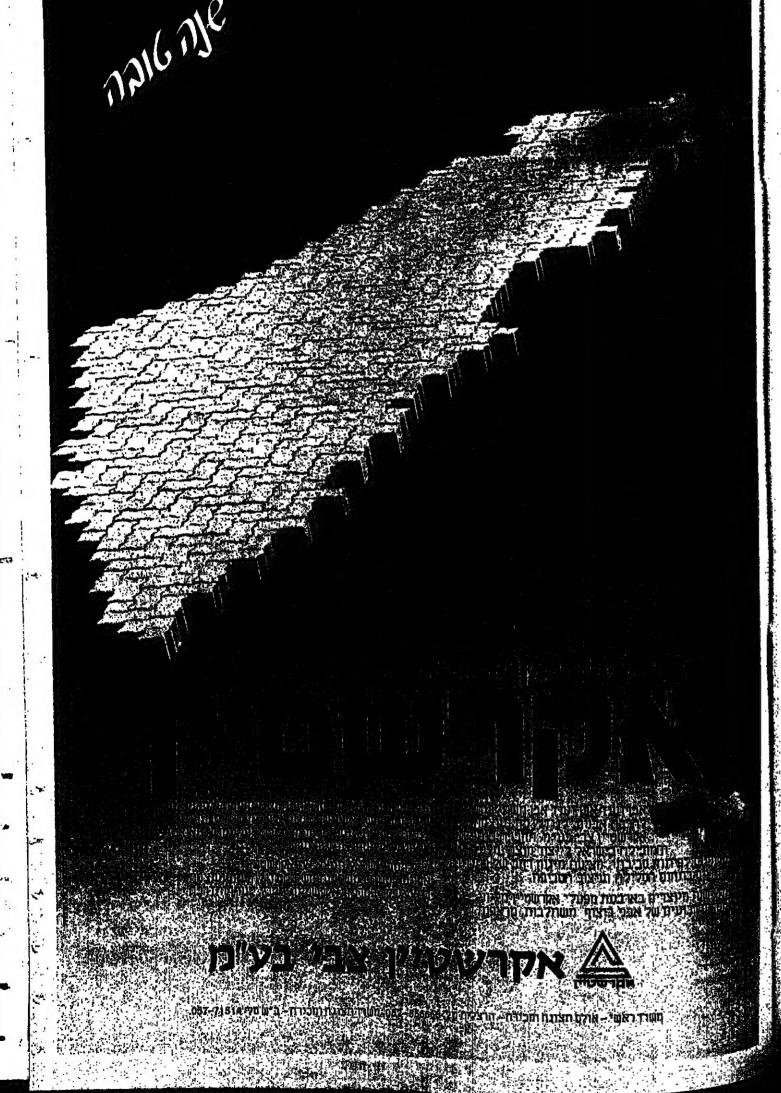
החברת הממשלתית-עירונית לשישום הדיור בחיפה - בחשתתפות בעלי הדירות בשיטת -עשה זאת בעצמן-שישוצים בדעו ער כה בשכונה בהכוונתה 12,045 כך לרוגמה בוצעו ער כה בשכונה נוהדור שישוצים פתרונות דיור כשועל לתושבי חיפה ושכונותיה, בהיקף חיצוניים של 41 בתים כהם 770 יחידות דיור. החברה של כ־70,000 נפש, שהם כ־30% מאוכלוסית חעיר. בשנת פועלת במטגרת וזסיוע חממשלתי לאיכלום מקרים זכאים 1985/6 נתנה שקמונה" בטיפול ישיר ובהכחנה לבנקים נם במגזר הערבי שבחיפה, כך שמשנת 1974 וער חיום 1,247 מתרונות דיור כחיפה - נתונים אלו ואחרים עולים ניתגו למיעוטים כעיר כאלף פתרוגות דיור, רובה

בהלוואות נוחות לחשגת דיור חלוף. כחיפת טועלת כצורה יחריית, עמותה הדואגת לריווי לחיילים משוחררים. .שקמונה" הצשרפה כשותפה לפעילות העמותה, מעבר לתפקיריה המוגדרים בחיסה, והעמירה לרשות עמותת גגג לחייל המשוחרר" 32 ועררים כ־15 רירות שברתוב שינת ציון. רירות בהן שוכנו כ־100 חיילים משוחררים למגורים זמגיים לתקופת לימוריהם בחיפת, כאשר כספי השיפוצים לנושא גוייטו ע"י העמותה

האוכלוטיה המטופלת על ירי .שקמונה־ מצויה ברובה ברוכר סוצירכלכלי קשה, עם בעיות חברתיות, רפואיות ונפשיות. מצב זה דורש בדיקה סוציאלית מעמיקה של כל בקשה לסיוע כריור. המחסור כריור מתאים ומלאי דירות מצומצם שעומד לרשות "שקמונה", בנוסף לסוג האוכלוסיה המטופלת, מקשה באופן כולט על ההתאמח מטעם משרך הבינוי והשיכון, לפעולות השיקום הפיזי של הגרים ברירות שכורות של שקמונה" ומעוניינים בכך, ניחנת אפשרות לרכוש את הדירות בתנאים נוחים.

הקיץ מלאו יובל לפעילות החברה – 25 שנות שיקום כל תושב שלישי בחיפה הצליח להגיע לריור סביר בקוח שקמונה". על כך יבואו על הברכהו צווח פוברי חיבה. שבשיתוף עם עיריית חיפח ומשרר חבינוי חשיכה, לש עבורה נאמנה, וכמוכן, הנחלת החברה ויוקב ראש ודירקטוריון, שלמח יונגמן, המנכיל - דוד לושה הטמנכ"ל – יעקב גל, וכל העוסקים במלאכה. יישה כו וטפיחות על השכם לרגל יובל החברה. אחת מנולות הכותרת של .שקמונה ועליה גאוותו של המבכ"ל רוד לוקוב, הוא הוסטל

קרית וויים, שהוקם כפרוייקט מיותר, הן כסיוע בריור ממשלתי לקשישים נוקקים והן כממעל משוחף עם עירית חיפה, למתן שירותים לקשיש, בתחשי האיכלום, תחווקה ושירותי חברה וקהילת לדייריה ההוטטל בקריוניחיים תוא מעון מגורים לקשישה חבולל 96 דירות כנות חרר אחר לבודדים ווונות וואיכלום מכוצע עפ"י קריטריונים ממשלתיים, ולאד בריקת צוות איבחון על מצב המועמרים והתאמתם, שקמונה" ביצעה השלמות פיזיות לשיפור תנדי המחיה בהוטטל ובהתאמת המכנה ליעורו, כנוה לוחה פיקוד אינטרקום, יריות אחיזה בשירותים כדירות. מתקני מטבח לצורך ארוחות המות לקשישים צישי סירות במועדוו. שלטי הדרכה, התקנ כחדר הכביסה, מיסלעה דקורטיכית, ארציות פחים ככל הסומות, עמודי תאורה בחצד וספסלים לפנה טלפון ציבורי בלובי הכניסה. כן מטפלת החביה באחוקת הגינון והצמחיה, נקיון ושמידת המקם תו הסדר למימון חלק מסעיפי התפעול בהשחתפוה שו אגודת .שילה" לפיתוח שירותים לקשיש בודשה במקום מועסקים באומן קבוע אם הבית ומנהל אחקה וכן פועלת וערת הפעלה שושפת של וביני שקנענור, אגף רוותה ואגורת בשילה.



מומה מיודה לדיור ובניה

משר מצמוד 16

טט ב־10 אחוזים ויתרו הפעם על העלאה.

באופן הנראה כפראדוקסאלי, מצליחים הק־ כלנים כיום למכור במהירות דווקא את הדי־ רות היקרות יותר. יש ביקוש לדירות במקו־ מות יוקרתיים כאיזור צפון תל אביב, רמת השרון וסכיון. כל הדירות שהוצעו למכירה באזורים אלו – נחטפו. יש התעוררות רבה גם בכיקוש לוילות וקוטג'ים, בתנאי שהם במקו־ מות ה"טוכים". בשכונות רמת אביב ג' או נוה אביבים עלו המחירים כחורשים האחרונים, לאחר קיפאון ארוך, בשיעור של 10 עד 15 אחוזים. פנטהאוזים ודירות גדולות במיוחר באזורי יוקרה, גם "מיר שניה", נחטפים מיר.

שוק הבניה בעיקרון נמצא בבעיה. זה שה־ דירות נחטפות על הנייר כיום, אינו מכשר על שיגשוג ורווחיות הקבלנים. מצב כל חברות הכניה, שהצליחו לשרוד כמשכר, עריין אינו בטוח. החברות נוהגות כיום במשנה והירות לפני כניסה לפרוייקטים חרשניים. הם מערי-פים להתחיל כבניה רק כאזורים "בטוחים". במקומות שאפשר יהיה למכור את רוב הדי־ רות עור בשלבי התכנוז – עם הצבת שלט על המגרש, מבלי להקלע למצב של בניה למלאי. כאשר אי אפשר למכור את הדירות ונשארים תקועים עם מלאי דירות בלתי מכורות. השלב הכא עלול להיות מה שנקרא – "קשיי מימון",

ערבות, ערבות, ערבות

הקונים הנכונים לא מוותרים על דרישת ערבות מתאימה מהקבלן על כספי דירתם

ב בחים אחרונים

הוזצלחה הכפולה: השקעה ריווחית

שוק הנדל"ן באזור הכנרת תוסט וחלהיט החם

הוא פרויקט הקוטג'ים הכפריים למגורים ונופש

רק בנוה נוף תמצא בית הממוקם בחיק הטבע,

בינות עצים ודשאים המשקיף מלמעלה על האגם

ונופש ברמח גבוחח

לכניסה מיירית בשלב בי!

שלב ג' במכירה ובבניה.

התשלום אינו מיידי - למה מצמידים את החדשה. ערבות על פי חוק מכר דירות וגם קה לסיומה, ולקבל דירה מושלמת במחיר

ערבות עולה כסף, אך שווה. כשם שלא תעלו על דעתכם לנהוג ברכבכם החרש ללא

יותר. אם החוק מחייב את הקבלו להשיג ער־ כות צמודה על הכספים, הרי קונה יכול לד־ רוש ערכות יותר חמורה. כמו למשל, ערכות שתבטיח את השלמת בניית הרירה במחיר שנקבע בחוזה. כי את הקונה לא מעניין בעצם לקכל את כספו בחזרה, אלא להכיא את העיס־

ערבות שני הצדדים למקרה ש...

כשבעצם אף אחר לא יודע מה יהיה מכחי

נה כלכלית בעור חודש, כשהבורסות בעולם

מתמוטטות, הדולאר צונח, הזהכ מתנרנר,

השקל בספק – המוכרים לא ישנים טוב בליי

הבניה. ואז הם כבר לא ישנים מחשש שהקבלן

עריכת חוזה קניית או מכירת דירה, כאשר

ביטוח מסיף, כך שווה להשקיע עוד מעט במ־ נקובים ברולארים עד לתורשים האדונים, יר חיר העססה. ולהבטיח את סיומה. יש קבלנים דו ולכן נמנעו מלרכוש דירות חרשות. חיכו הנותנים ערבות בנקאית על חשבונם ויש למציאות, ואכן, הרבה קונים מצאו דירות שני המחייבים את הקונה במחירה – בכל מקרה מכרו בהרבה מתחת לערכן על ידי מוכרים דעו כי הערבות עולה לכם, במישרין או שבעי לחוצים אשר נקלעו להתחיבויות לוחצות, א סיפין. הסבלן כבר יכנים לכם את העלות בר־ שחששו שהמחירים ימשיכו לרדת. עכשיו, עם רך כל שהיא, גם אם היא "בחינם ועל חשבו" הפסקת הרולאריזציה בשוק הרירות, כשהמור רים מתחילים להיות נקובים בשקלים הצמר דים למדד המחירים לצרכן או למדד תשומות גם בעיסקת קניית רירה ש,מיר שניה" יש הבניה, הציפיות לירידת מחירים נמוגו. כיום חשיבות לתנאי המכירה, לסעיפי הצמדה ול־ מתחילים "לחטוף" דירות, פן מחר לא יהיה או שישאר אך כמחיר גכוה יותר. דירות שאינו

מחיר העיסקהז כיום מקובל להצמיר את העם קות ארוכות הטווח למדד המחירים, ועספות קצרות טווח לשער סל המטבעות. כך מוגנים המוכרים מפני פיוצת דראשי למחרת חתימת החוזה, או שינויים כלכליים קיצוניים כעוד חצי שנה.

המחירים כבר לא יורדים

בעיתיות, נמכרות תוך מספר שבועות.

מגהלי חברות בניה, ומתווכי דירות, מאלי צים כיום בפני כל מי שחושב לסנות וירה בחודשים הקרובים, לעשות מאמץ ולהקרים לה, עד שהצליחו לקבל את כל מחיר הדירה את החלטתו. תקציבכם הנוכחי, שמספיק היום כמזומן ולהעבירו כהרף עין למשרדי חברת לרכישת דירת ארבעה חדרים, יספיק נעוד כחצי שנה לקניית דירת שלושה חדרים... יברח להם לחו"ל. השאלה הנפוצה ביותר בזמן

אר מבצע



כפרי למדגלות הארבל בית החלומות שלן. מרצע עכשיו במחיר מפהיו \$39,500-n החל מ-(1250 ש"ח) בלבר (170 ש

חנאי רכישה נוחים ומשכנתאות. במקום דירה לדוגמאבה תוכלו להתרשם מרמה החיכנון הגבוהה והגימור

המושלם. בואו לבקר באתר

בחגים!







יתרונות בלעדיים בנוח־נוף:

🖿 גינה צמודה וחניה פרטית.

חברת אחזקה ושרות.

the specific alpha to the most divisit by the contract the contract to the con

הנכס על אדמה פרטית ורשום בטאבו.

בריכת שחיה, מתקני ספורט וחוף פרטי 🖿

2 חדרי שינה, טלון, מטבחון ומרפסת מרווחת

וור מבצע

"נוה שאנן" נוך מרהיב, ברח נתיב חו 79-75 רירות 5 חדרים, 113 מ"ר • לקבלת פרטים. נא לפנות למחלקת חשיווק של ישרס, נקרית ביאליק, סביניח, ברחי קרן חיסוד 62 (מעל הסופרמרקט) טל. 04-708268 • או למשרוי ייכנןיי, בקרית ביאליק, סיביניח, ברחי קרן חיסוד 70 טל. 04-703925/711888 • או כאתר חבניח בימיס שני ורביעי בשעות 14.00-10.00 וכן 18.00-16.00.

"פסגת זאב" במרכז השכונה

וינים תסעות ממשרדי ישרס לאתר הבניה בימי חול.

דירות 4 חדרים, 94 מיד

מציעה למכירה

בתחירי תבצע נמוכים

וערבות בנקאית צמודה!

י לקבלת פרטים, נא לפנות למחלקת השיווק של ישרס. בירושלים ברוזי שמאי 8, טל. 102-2212 16/221995

птш85,950

כולל פיתוח, לא כולל מעומ. כניטה תוך שנה

מי 74,400 עייח

במקום 78,300 ש"ח

כולל ביתוח, לא כולל מ.ע.מ, כניסה תוך רוצי שנה

R-000,000

בונקום 63,000 שיח

במקום 89,100 ש"ח

דירות ב־3 אתרים

ברחי זלואן שזר.

כולל פיתוח, לא כולל מ.ע.מ. דירוח לפני גמד

דירות 4 חדרים 94 מיר

• לקבלת פרטים, נא לפנות למחלקת השיווק של ישרט, בקרית ביאליק, סביניה, ברחי קרן היסוד 62 (מעל הסופר מרקט) טל. 04-708268 • או למשרד "חקריות", בקרית ים, שדי ירושלים 7 טל. 19419471947 • •

משכנת אות עד 18,000 ש"ח

חמשרד חראשי של ישרם ו תל אביב, דרך פתח מקוח 44, טל. 378766-03.

אמינות ובטחון בוכסים

בבבון בן מבכן המבצע

כרי לובטיח את האפי החברי תי הרתי היחורי של השכונות לאר דך ימים, כולל תווה הרכישה שבן החברה לדייריה סעיף מיוחר שבר מתחייב הרייר למכור או להשכיר את דירתו רק למשפחה דחית. נכל רירה של משתב מקום

עם שכנים

משהב הינה החכרה היחידה

נורים בשכונות דתיות וכרירות

נלבבך!

לסוכר, שני כיורים ושעון שבת. בכל ננין של משהב מוחקנת מעד לית שכת עם פיקוד מיותר שפותח בשיתור פעולה עם המכון ההלכוני מכנולוגי בצומה" בנוש קציון.

הדירות של משחב מבוקשות לא רק בשל מיקופן ותכונותיהן המ וחרות, אלא גם בשל טיב הבניה הגבוה. הבניה במרכזי הערים יצדה ווורים שלמים של שכונות דתיות נם היתוריות המאפיינת את שכונות משהב, כמו הכניה כרמתיחן וריב, נבעתייםו, פתח"תקוה – באזור

כפר אכרהם, כני ברק וירושלים. משהב כנתה גם מרכזי קניות ומבני ציכור כיסוכים אלה כפו כן כנחה החברה אלפי דירות לפי הומי נת משרד השיכון ונוסים מקכנים אתרים כמו חברת .חלמיש" בת"א וכר. תועם פעילות נוסף של הזברה היא ככניה ציכורית. משהב כנתה את היכל שלמה בירושלים, את מר סר הרכ קוק וכניינים רבים נאוני-כרסימת בר־אילן. וכן בניית כת ספר, כתי כנסת, מרפאות וכתי חר לים. חלקה היה רכ גם ככניה למער כת הבסחון: כניית ממקרות, כנייח כית המחשב שבקריה כת"א, הנחת קווי דלק למטוסים והנחת קווי כים. הבניה התרשה של כושהם לכר בורים משתרעת כיום מאיוור חיפה כצפון, רעגנה, כפר־סכא ותרצליו כשרה, כנייכוים, ת"א. נכעתיים ום: חחרתקוה במרכז, האשליצ וער לרי יושלים. כחיפה מתוכננת שכונת סכורים חרשה בקרית שמואל לצר שכונת משהב הוותיקה שבקריה. בוכרון יעקב נכנים שטניים מפואר רים המשקיפים אל עבר הכרמל

> כניה נוסף, בהרצליה החלה בנייתה של שטנות מעורים חדשה שלה כר קום רב מאר, בירושלים כונו החברה כמספר אחרים. כשכונת בקעוו הפתייצה בניית שלכ א' של שכונת קומניים של 48 קוטג'ים צוספים. בחדינוף בונה החברה שכונת מנורים הרשה ולאור קצנ המבידות מתחילים ביי מים אלה ז, בניינים נוספים, בשכר נת בית וגן מתחילים כימים אלה בכניתם של 77 דירות מדורגות וכ" תכנון הקמת 70 דירות נוספות ברון הנביאים שנפרכו העיר.

יחוף הים. ביקוש רב קיים לדירות

צכנות נשרון. החברה לה סניפים

מדי שנה דירות רכות לעולים ודר

שים ולתושבים זמניים. בכפריסכא

הושלמה לא מככר כנייתה של שכר

נת קוטניים וכקרוכ יתחיל שלב

שכנות סוכת. כמיממתה של משרב, אינה רק מליצה אלא עובי רת חיים המועמת מרי יום ושעה ברחבי הארץ להנאתם של ריירי

ביח כפרי בכנרת — סגנון חיים חדש והשקעה מוצלחה

אירומה וארה"ב הבעלות על כיח נופש כפרי הפכה זה מככר לנחלת ציבור רחב. אנשים היודעים להעריך את היתרדנות העממים של רכישת כה מש-ה מוצלות המכטיחה שמירת ערך הכסף ובילוי וצפשות משפחתיות ככל עת הרחק מההמולה של אתרי התיירות הצפופים. גם כארץ יש מקום כדו נה מן-קוסניים בסגנון כפרי המנוקמת למרגלות הר הארבל, צופה לכנרת הקמומה ולמטעים שלחומת. כתג המכח האודרון נכנכו ראשוני המשחבים לכלו ותשוני קיסנים בטגנון כפרי הספוקמת למרגלות הד הארבל, צופה לבנדת הקטופה ולפטיעים שלומשה בות הציאו והאודון בבנט ראשני המשהכנים לכלו ומשא שבנות נוף. הזוקשה עברה עליהם בהתרוחות אתילה על כד הרשא שבנינתם, הממשיכה את מרפסת ביתם הפרטי, בלנימת משקה צתן במתח היחיף ש העליונת. בכל אשר תפנה העין – כדי רשא ירוקים והכוצל העמוק והמפתה של הכנרת. שקט ושלווה שולטים בשכח המוקלאית החתיקה המרצה את העלינה. בכל אשר הפנה העין – כדי האי הדקם ההודל העשוק המשפח אחרת לגמרי לאיכות הייך. בואם של ארחית – תושביה החרשים. נופש שכוה בכית חלומות פרטי יעניק משמעות אחרת לגמרי לאיכות הייך. רכישת בית בנות נוף היא לא רק ענין של סגנון חיים, זו גם השקעה איריאלית. שוק הגדל"ן באיחר הכנרת שרוי עתה בצמיחה אירות. האיצר עשי לופך לה והתיירות ממ' 1 כארץ. ככך הופך ביתך בטרה עף לבעל פוטנציאל השבתה ברול. זהו המיתרון המוב ביותר היום ללכטיך כאשר לביתן תיק השקעותיך הצינצטח, סכ

את ערך כספר ובאותה עת מאפשר לך איכות חיים והנאה למשפחה כולה. ביתך השני, כית התרגעות כבנרת. גם שם אתה לא מנותק, 5 דקות נסיעה ואתה בטבריה העיר על כל אתרי הבילוי והנושש שבת. מחידים נמכים, כשונות מא וחדים יאפשרו לך להגשים את חלום חייך.

פרוייקט הכגורים היוקרתי - נוף כיערות עומד לפני כיום. לאור הצלחת המכירה נותר מלאי כצובנם של דירות בפרויקט.

ועכשיו יש לך בההדמנות אחרונה לרכוש קיטגי עם גינה בנוף כינרות בבחיר של דירה בבית משותף).

ברך בשנית שנבר בתים חדי קוכתיים וקוטגיים 4 חדרים ולכולם בישת צבודות.

אתם מוזמנים לאתר המיה

בואו לבקר בנוף כינורות לוביד

מהחקרמות הבניה ולראות צו

יומיים של הכחים המדחכים ככ

קיימים במקום.

שעות מתיחה

נצלו את הזכאריות השונות וההלוואות הנוחות של משרד קחו הלוואה נוספת המוענקח לאתר נוןי כינרוח בלבר,

הנאי רכישה מעולים השיכון המוענקות גם לבעלי דיור.

שבה 13.00 -- 20.01

נותרמלאי מצומצם של קוטגים

קוטני 180 מ״ר תוכלו לרכוש בין השאר קוטגיים - כנדלים שונים, החל מ־4 חדרים

00.01 - 00.81וכואו לגור כרמה נכוהה. המחירים שאר ימי השבוע נוחים כמיוחד והנחוח משמעותיות חנחנה לחשלום במוומן.



בל"כר-זיכהולץ בעות 04-670067 מיפה דרך העצמאות 27 טל.

משח ורשה, ולרעתו כראי למי ששוקל, קניית דירה א זעה צעירים רכים מתלבשים דאם לקחת עכשיו אות, מה חיית מייעין לרבוד

א מליח הפשר לומר שלא כל המתלכטים נמצאים אינות או דער איננו וקוק לכסף, רצוי שלא יקה אינות אין היום תוכנית הסכון הנוחנת תשואה המקבילה השבה והדיכית של הלוואות העומרות לרשות תוכר שום בהלוואות צמודות, כריבית שנתיית של 6.2%, כך לירח הוכאים סכום כמף אחר לרכישת דירה פתים להשתמש בכספי המשכנתא כחשקעה בשוק קור שצפן אישי לא הייתי ממליך לעשות זאת. למי איש פוויחים, ככנק למשכנתאות, מכל הלוואה שאנו

צל כווק, מצכם של רוב הווגות הצעירים בארץ שונה איק חום כאצור חמרי דיור, דעליחם למצוא דוך לרכי: החת בדוק כמו עולים חרשים ומשמתות תגרות כצמי את למבר זה עלידם לברוק את כראיות קבלת החלורי ביל ברוך להגיע לרידה לעומת אלטרבטיהות אחרות או נחק התן, מדיקה כואת תוכיון כי תנאי ההלחאות ת כל האו שונים כהיכה ממחיר ריאלי של הלווא

משבית תנלומות כחלוואות לוכאים הן אכן

ל המכום העופר לרשות הווג הצעיו מורציון השנוניין,

המצב בשוק הדירות, וכח צמוי לנו בעתיר

מו בשנחיים מסתפנת בשוק מנמה של צמצום התח" אי מכן מאליו שהירודה האוביקטיבית במסטר חויי לילות במבונן מקביל במספר הנוסקים לרינור, אלות במבונן מקביל במספר הנוסקים לרינור, שנת תקידים אינן קסן. כך שהמצר בין מלאי הדי אל לכן מספר תדידות הנודישות הולך ונקנר. מכל לינוסית זמ כלשר יווצר מתמור ברירות. השאלה

איים על הניונים העומדיים לרשוח וא כשנת אם לא יתחוללו במשק אירועים ררס אם לא יתחוללו במשק אירועים ררס במצים און של למח מושים שום שכמצב של חוסר רירות, יש לממח ליניות בשר שום רירות, יש לממח ליניות בשר של על מחוק שיה שמה שמה מספר כאן איננו לבדר מחוק למדה המצב האבו האבה למרה המצב הוד ליני משמעות במספר רובשי הירות לחוד משמעות של הקלוואות מיורי למיור משמעותי של הקלוואות מודרי מיורה לשתמעותי של הקלוואות המשמעותי של הקלוואות המחוץ מודרה בייורה למתעורים המשמעותים בייותר לתעולה לתעולה לתעולה בתעולה בתעולה בתעולה בייותר למתעורים המשמעותים בייותר לתעולה לתעולה לתעולה בייותר למתעורים המשמעותים בייותר לתעולה לתעולה לתעולה להייותר לתעולה ל דן פיינייקטורים המשמעותיים ביתור להתעור היינית הנידול במספר מקבלי המשמעה אות

לאחר חקופה ארוכה של 🖈 -יציבות מחחילה מגמה חדשה במחירי הדירום. 🖈 בתודשים האחרונים רכישה

מוגברת של דירות. רשות סויפים מסועבת * הפרושה על פני כל הארץ. ל הלוואה חובשית עד 18.000 🖈

שקלים, אמורת מדד ובריבית של 13 אחוז לשנה.

שטומלו לבנק מפתות בשלושת השוישים האחרונים שו בכוח נוריטה קבלת ושמשקפונו בבנק פפורות על קני קינק אוויין

מו על מנה לחשוב על שאלוור כותכון הרשה לי לחבר בני מדיר הייד החיר והילון את מבח הקשר יין בנק לקשבותאת הלקוח להייד הואלה הייד החילון את מבח הקשר יין בנק לקשבותאת הלקוח להייד הייד להתוריה זמן וברי לזרו את התהייך. אנה בניצוד לרעה היידות בציקון הקשר של ען בנק לקשבותאת הלקוח להיידות בציקון הקשר של ען עובנק למשבותאת הלקוח להיידות בציקון הקשר של ען עובנק למשבותא אלא לחשר של מביע במורי מורים במורי מורים ממור מורי מורי באורה של מביע במורי מורים במורים אות משבת המורים במורי מורים במורים ממורים במורים במ

צוות העוכרים שלנו הוא הגדול, המיומן והאמין ביותר, והוא רואה בעבודתו שליחות. אנו גם מקיימים תוכניות חסי כון לרבישת דירה לילדים אין אף כנס בישראל שיש לו תוכניות חסכון דומות: פרוכר בתוכניות ריאליות, המקנות בבוא העוו, סכומים גדולים מאוד לצויכי רכישת דירה ברוב תוכניות החסכון המתחרות בנושא זה, הסכומים משוט מנוחי

מוסף פיוחר לדיור ובניה

שו בנק מפתות כויועד רק לוכאי משרד חשיפון? תו כל רוכש דירה, גם אם אינו וכאי לקבל הלוואו במסגרת תקציבית של משרר השכון, יכול לפנות לכל אחר מסגיםי בגק שפחות ולקבל הלוואה עד 18.000 שקלים, צבור דת מדר דבריבית שנתית של 13 אחוז תקופת החחור - עד עשר שנים בספתות אין כל עמלות חד פעמיות או דמי שיריון, רק הצמרה וריביה. עובה הלוואה הופשית האת מוגבל ביום אך עתיר להתעדכו בקרוב. שו מחו חיחור של בנק מפתות בכל הקשור לקבלת

תו השרות שלנו מתחיל עור בטרם פכלת המשכנתא 'תעורת וכאות. כבר בשלב זה אנו פותחים לוכאים תיק הלור

בשלב שבלת היעוץ וההסברה בכל הקשור לוכאות ולקבלת

מגורים, חעשיה וחקלאות

> לבנות בנין זה לא משחק .לגו" של ילדים, אך אין זה רחוק צנרת בניין, קווי מים וכיוכ. חלוקח חללי סנים בבניה מכך. ניתן היום להשיג כמעט את כל האלמנטים הדרושים לכניית מבני מכורים, תעשיה או הקלאות – אלמנטים מתוצרת הארץ, מתוצרת אירונית – מוצרי בניה בעים. החברה מייצרת במפעליה שבנהריה ובפתה תקווה, מוצרי

בניה הרושים לבניה אלמנטים לבתי מגורים ונגות וקירות

המודרנית נעשית כיום בעזרת לוחות גבס וכלוקי גבס תרשניים - בצורת טרפזים. הבניה באלמנטים מוכנים כאלו מהירה, זולה, נוחה ונקיה. כמגורים, משררים ותעשיה - ניתן להשתמש בבניה בכלוקי הטרטוית, ובין לילה מחלקים כל חלל לתרום מושלמים.

איתנית מייצרת לוחות לגנות העשויים מצמנט מסיבי.

הלוחות מיוצרים כגוונים שונים וכדגמים חושניים, מתאו ליישום ליעוד. ניתן להשיג כאיתצית, לוחת לננח ש מוצרי הנוי של איתבית לגינה, למרשמת ולנו נודפים בעמירותם ומיוצרים ברגמים שונים וחדשים, כושר אנש

- איה, מיכות איכות במחיר החל מ־70,000 ש״ח, ★ כולל: מגרש, בניה, פיתוח, שותפות במועדון־הספורט כולל בריכה.
- ★ בניה איכותית על מגרשים גדולים בשלושה גדלים הניתנים להגדלה.



י לא כולל מע"מ

משרדי שקר 63-51294 וערת קליטה שקר ד.ג. מנשה 37870





א מרכז התרבות והממורם האזורי בשקד איכות חיים כלב אזור מקסים מובל





בייעוץ והכוונה של ד"ר צבי גילולה מהמחלקה לסטטיסטיקה באוניברסיטה העברית ירושלים "שין" - המכון לחקר עסקים מקצועיים בישראל רח' בן יהודה לפ תל אביב 235698 -30





המשביר לצרכן מברך את לקוחותיו בשנה טובה ומבורכת